

(Issued : 2-7-1981

(81)

174

(2107)

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

THURSDAY 26th FEBRUARY 1981

Volume CLXXIV No. 1

©
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1981

Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-600 009

PRICE 2 Rupees.]

9 - JUN 1982

**TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL
DEBATES,**

**FIFTY-NINTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE
CONSTITUTION OF INDIA,**

(26th to 28th February 1981)

VOLUME CLXXIV (Nos. 1-3).

2107

TABLE OF CONTENTS,

Thursday, the 26th February 1981:

	PAGES
Personnel of the Government of Tamil Nadu	iv
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Council	vii
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Council with their Constituencies	ix-xi
1. Questions and Answers	1-18
2. Privilege issue re—	
Orders of the Superintendent of Police, Special Branch, C.I.D., directing his subordinates to report about the proceedings of both Houses of Legislature	19-39
3. Call Attention Notices—	
(1) Suspension of construction of Pamban Road Bridge near Rameswaram Island	39-41
(2) Increase in the number of Road accidents in Madras City during 1980 causing insecurity to life and property	41-42
4. Budget for 1980-81 and Supplementary Budget for 1979-80 of the State Electricity Board	43-74
5. Papers land on the table of the House	74-75

Friday, the 27th February 1981:

1. Questions and Answers	121-134
2. Information re—	
Steps to bring Thiru R. D. Seethapathy, M.L.C. from the Jail to attend the Council meeting	135-136

Friday, the 27th February 1981—cont.

	PAGES.
3. Call Attention Notices—	
(1) Fast by members of the Graduate Teachers Association in district headquarters, pressing their 9 point demands ...	136-138
(2) Lock-out in the Neyveli Ceramics and Refractories Limited Vadalur, South Arcot district, for more than 3 months ...	138-139
4. Presentation of the Thirty-fourth Report of the Committee on Government Assurances ...	139
5. Discussion on the Budget for 1980-81 and the Supplementary Budget for 1979-80 of the State Electricity Board ...	139-208
6. Papers laid on the table of the House ...	208

Saturday, the 28th February 1981.

1. Question and Answers ...	215-237
2. Announcements—	
(1) Message from the Assembly ...	238, 243
(2) Decision of the Business Advisory Committee ...	238
(3) Message from the Governor ...	242
3. Call Attention Notices—	
(1) Non-sanction of Selection Grade to 250 Teachers taking into account broken periods of service in private schools in Kanyakumari district ...	239-240
(2) Closure of the Tamil Encyclopaedia Organization and consequent hardship to its employees ...	240-241
	Pages.
4. Government Motion—	
(1) Transaction of Government Business on a Private Members' day ...	242
(2) Change in the order of Business of the House ...	242
5. Government Bill—	
The Tamil Nadu Abolition of posts of part-time Village Officers Bill, 1981 ...	243-243
6. Papers laid on the table of the House ...	323
Index ...	335-349

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

GOVERNOR OF TAMIL NADU.

Thiru SADIQ ALI.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1. THIRU M. G. RAMACHANDRAN, Chief Minister, in charge of Public, General Administration, Indian Administrative Service, District Revenue Officers, Deputy Collectors, Police, Prevention of Corruption and Planning.

2. DR. V. R. NEDUNCHEZHIAN, Minister for Finance, in charge of Finance, Legislature, Elections, Food, Fisheries, Backward Classes, Youth Service Corps, Price Control and Ex-Servicemen.

3. THIRU S. RAMACHANDRAN, Minister for Electricity, in charge of Electricity, Iron and Steel Control.

4. THIRU K. A. KRISHNASWAMY, Minister for Rural Industries, in charge of Rural Industries including Village, Cottage and Small Industries, Milk, Dairy Development and Registration.

5. THIRU S. D. SOMASUNDARAM, Minister for Revenue, in charge of Revenue, Commercial Taxes, Excise and Census.

6. THIRU R. M. VEERAPPAN, Minister for Information and Religious Endowments, in charge of Information and Publicity, Film Technology, Tourism, Tourism Development Corporation, Cinematograph Act, Hindu Religious and Charitable Endowments, Forests and Cinchona and Grant of Liquor Permits.

7. THIRU C. ARANGANAYAGAM, Minister for Education, in charge of Education including Technical Education and Official Language.

8. THIRU K. KALIMUTHU, Minister for Agriculture, in charge of Agriculture, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing and Agro-Engineering.

9. THIRU C. PONNAIYAN, Minister for Co-operation and Law, in charge of Law, Courts, Prisons, Legislation on Weights and Measures, Registration of Companies, Debt Relief including Legislation on Money Lending and Legislation on Chits and Co-operation.

10. THIRU P. U. KULANDAIVELU, Minister for Local Administration, in charge of Municipal Administration, Panchayats and Panchayat Unions, Community Development, Rural Indebtedness, Bhoodan and Gramdhan and Highways.

11. THIRU S. RAGHAVANANDAM, Minister for Labour, in charge of Labour, Housing, Slum Clearance Board, Statistics, Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board, Town Planning and Accommodation Control.

12. DR. H. V. HANDE, Minister for Health, in charge of Health.

13. THIRU K. RAJA MOHAMED, Minister for Irrigation, in charge of Agro-Service Co-operative Societies, Irrigation including Minor Irrigation and Wakf.

14. THIRU S. MUTHUSWAMY, Minister for Transport, in charge of Transport, Nationalised Transport, Motor Vehicles Act and Ports.

15. THIRU S. THIRUNAVUKKARASU, Minister for Industries, in charge of Large Scale Industries, Mines and Minerals and Textiles.

16. THIRU S. N. RAJENDRAN, Minister for Handlooms and Khadi, in charge of Handlooms, Khadi, Prohibition excluding grant of liquor permits and passports, Public Works Department and Establishment matters relating to Public Works Department.

17. THIRU M. VIJAYASARATHI, Minister for Adi Dravidar Welfare, in charge of Adi Dravidar Welfare, Stationery and Printing, Government Press, New Print Control, Hill Tribes and Bonded Labour and Employment and Training.

18. THIRUMATHI GOMATHI SRINIVASAN, Minister for Social Welfare, in charge of Social Welfare including Women and Children Welfare, Animal Husbandry, Beggars Home, Orphanages, Indians Overseas, Refugees and Evacuees and Correctional Administration.

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும் அமைச்சரவையும்

தமிழ்நாடு ஆளுநர்

திரு. சாதிக் அலி

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்

1. மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் (முதலமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

பொது, பொது நிர்வாகம், இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகள், மாவட்டத் துணை ஆட்சியாளர் சம்மந்தப்பட்டவை, காவல், இலஞ்ச ஒழிப்பு மற்றும் திட்டம்.

2. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் (நிதி அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

நிதி, சட்டமன்றம், தேர்தல்கள், உணவு, மின் வளம், பிற்பட்ட வகுப்பினர், இளைஞர் அணி, விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு மற்றும் முன்னாள் இராணுவத்தினர்.

3. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (மின் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

மின்சாரம், மற்றும் இரும்பு எஃகுக் கட்டுப்பாடு.

4. மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி (ஊரகத் தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

கிராம, குடிசை சிறுதொழில்கள் உள்ளிட்ட ஊரகத் தொழில்கள், பால், பால் உருகத் திட்டம், மற்றும் ஆவணப் பதிவுத் துறை.

5. மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் (வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

வருவாய், வணிக வரிகள், ஆயத்துறை, மற்றும் மக்கள் தொகைக் கணக்கு.

6. மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் (செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

செய்தி மற்றும் விளம்பரம், திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல், சுற்றுலா, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம், திரைப்படச் சட்டம், அறநிலையத் துறை, வனங்கள், சின்கோனா, மற்றும் மது அருந்த அனுமதி வழங்கல்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் (கல்வி அமைச்சர்) கீழ்க் கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

தொழில் நுட்பக் கல்வி உள்ளிட்ட கல்வி மற்றும் ஆட்சிமொழி.

8. மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

வேளாண்மை, வேளாண்மை மறுநிதி, வேளாண்மை பொறியியல் பிரிவு, மற்றும் அக்ரோ பொறியியல்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் (கூட்டுறவு மற்றும் சட்ட அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

சட்டம், நீதி மறைங்கள், சிறைகள், ஏடைகள்-அளவைகள் பற்றி சட்டம் இயற்றல், கம்பெனிகள் பதிவு, கடன் கொடுத்தல், சீட்டுநிதி இவைகள் பற்றி சட்டம் இயற்றல் உள்ளிட்ட கடன் நிவாரணம், மற்றும் கூட்டுறவு,

10. மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சமுதாய வளர்ச்சி, கிராமப்புற கடன் சம்பந்தப்பட்டவை, பூமிதானம், கிராமதானம் மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள்.

11. மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

தொழிலாளர், வீட்டுவசதி, குடிசைமாற்று வாரியம், புள்ளி விவரங்கள், தமிழ்நாடு குடிநீர்-வடிகால் வாரியம், நகர அமைப்பு மற்றும் இடவசதிக் கட்டுப்பாடு.

12. மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே (மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை.

12. மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : (நீப்பாசனத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

வேளாண்மைப் பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சிறுபாசனம் உள்ளிட்ட பாசனத் திட்டங்கள் மற்றும் வக்ப்.

14. மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் —

போக்குவரத்து, அரசுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, இயக்கூர்திகள் சட்டம் மற்றும் துறைமுகங்கள்.

15. மாண்புமிகு திரு. க. திருநாவுக்கரசு (தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் —

பெருந்தொழில்கள், சுரங்கமும்-கனிவளமும் மற்றும் நெசவாலைகள்.

16. மாண்புமிகு திரு. செ. நி. இராசேந்திரன் (கைத்தறி மற்றும் சுதர் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் —

கைத்தறி, சுதர், மதுவிலக்கு (மது அருந்த அனுமதி வழங்கல் நீங்கலாக) மற்றும் பயண இசைவுச் சீட்டு, பொதுப் பணித்துறை மற்றும் பொதுப்பணித் துறை அலுவல்கள் சம்பந்தமாக.

17. மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி (ஆதி திராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

ஆதிதிராவிடர் நலம், எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை, அரசு அச்சகம், அச்சக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, மலைவாழ் பழங்குடியினர், பிணைத் தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்பும் பயிற்சியும்.

18. மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் (சமூக நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் —

மகளிர், குழந்தைகள் நலம் உள்ளிட்ட சமூகநலம், கால் நடைப் பராமரிப்பு, பிச்சைக்காரர்கள் விடுதி, அனாதை விடுதிகள் வெளி நாடு வாழ் இந்தியர்கள், அகதிகள், வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் நலம் மற்றும் சீர்திருத்த நிர்வாகம்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்.

டாக்டர் ம.பொ. சிவஞானம்.

மேலவைத் துணைத் தலைவர்.

புலவர் புலமைப்பித்தன்.

மரற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

1. திரு. க. இராமமூர்த்தி.
2. திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்.
3. திரு. க. அருணாசலம்.
4. திருமதி மந்தாகினி கிருஷ்ணமூர்த்தி.

மேலவைச் செயலாளர்.

திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

சார்புச் செயலாளர்.

திரு. த. ப. டில்லிதுரை, பி.எஸ்ஸி., பி.எல்.

விவாதப் பதிப்பாளர்.

திரு. நா. கோதண்டராமன், பி.ஏ., பி.ஜி.எல்., பி.எல்.

தலைமை நிருபர்.

திரு. ச. சுவாமிநாதன்.

**தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை
உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்டது)
பட்டியல்.**

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 1 அருணாசலம், திரு. க. .. நியமனம்.
- 2 ஆறுமுகம், திரு. சோ. .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 3 ஆற்காடு வீராசாமி, .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
திரு. நா.
- 4 ஆனந்தம், திரு. வி.வி.வி. .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 5 இராகவானந்தம், திரு. எஸ். .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
(தொழிலாளர் நல அமைச்சர்).
- 6 இராசா முகமது, திரு. கா. .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
(பாசனத்துறை அமைச்சர்)
- 7 இராமமூர்த்தி, திரு. க. .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 8 இராமலிங்கம், திரு. சி. .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 9 இராதா, திரு. எஸ். ஆர். .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 10 கண்ணப்பன், திரு. காடுவெட்டி .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 11 சங்கரலிங்கம், திரு. ம. .. திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி
ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
- 12 சண்முகம், திரு. ப. உ. ச. .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 13 சந்தோஷம், திரு. த. .. தமிழ்நாடு மேற்கு மத்திய
பட்டதாரிகள் தொகுதி.
- 14 சனார் த்தனம், டாக்டர் .. தமிழ்நாடு வடக்கு பட்டதாரிகள்
இரா. தொகுதி.
- 15 சிவஞானம், டாக்டர் .. நியமனம்.
ம.பொ. (மாண்புமிகு தலைவர்).
- 16 சீத்தாபதி, திரு. ஆர். டி. .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
- 17 சீதாதேவி கிருஷ்ணசாமி, .. நியமனம்.
திருமதி.

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

18 சுவாமிநாதன், திரு. ஜி.

தமிழ்நாடு வடக்கு பட்டதாரிகள் தொகுதி.

19 தாமஸ், திரு. பா. ரா.

மதுரை-இராமநாதபுரம் ஆசிரியர்கள் தொகுதி.

20 தாமோதரன், திரு. ஏ. ஆர்.

தமிழ்நாடு வடக்கு பட்டதாரிகள் தொகுதி.

21 தாரா செரியன், திருமதி.

நியமனம்.

22 தாஸ், திரு. எ. ஜே.

மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.

23 துரைசாமி, திரு. ஏ. எஸ்.

மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.

24 நல்லசிவன், திரு. ஆ.

மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.

25 நீலநாராயணன், திரு.

மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.

26 புலமைப்பித்தன், புலவர்

மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.

(மாண்புமிகு துணைத் தலைவர்)

27 மந்தாகினி கிருஷ்ணமூர்த்தி, நியமனம்.

திருமதி.

28 மாணிக்கம், திரு. ப.

மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.

29 மியாகான், திரு. ஜே. எம்

மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.

30 மீனாட்சுந்தரம், திரு. க.

தஞ்சாவூர் - திருச்சிராப்பள்ளி புதுக்கோட்டை ஆசிரியர்கள் தொகுதி.

31 முத்து, திரு. எஸ்.

மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.

32 முத்துசாமி, திரு. செ.

சேலம்-தர்மபுரி-கோயம்புத்தூர் நீலகிரி ஆசிரியர்கள் தொகுதி.

33 முத்தையா செட்டியார்.

நியமனம்.

டாக்டர் ராஜா சர், எம். ஏ.

34 முனுசாமி, திரு. பி.

நியமனம்.

35 லீலாவதி, செல்வி. அ.

சென்னை-செங்கல்பட்டு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.

36 லெட்சுமிகாந்தன், திரு.

வடஆற்காடு-தென் ஆற்காடு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.

சி. ரா.

37 வசந்த பை, திரு. ஜி.

சென்னை மாவட்டப் பட்டதாரிகள் தொகுதி.

38 வள்ளிமுத்து, திரு

மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.

சு. வெ. ஆ.

39 வீரப்பன், திரு. இராம.

மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.

(செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர்).

தொடர் இலக்கமும், உறுப்பினர்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 40 வெங்கடேசன், ஈ. எஸ். நியமனம்.
- 41 ஹண்டே, டாக்டர் எச்.வி. சென்னை மாவட்டப் பட்ட
(மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை தாரிகள் தொகுதி.
அமைச்சர்).
- 42 ஜேப்பியார், திரு. .. மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
- 43 வெற்றிடம் .. தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத்
தொகுதி.
- 44 ஷே .. ஷே
- 45 ஷே .. சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
- 46 ஷே .. ஷே
- 47 ஷே .. இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி
மன்றத்தொகுதி.
- 48 ஷே .. ஷே
- 49 ஷே .. செங்கற்பட்டு உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
- 50 ஷே .. சென்னை உள்ளாட்சி மன்றத்
தொகுதி.
- 51 ஷே .. கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி உள்
ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 52 ஷே .. ஷே
- 53 ஷே .. மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத்
தொகுதி.
- 54 ஷே .. ஷே
- 55 ஷே .. திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
- 56 ஷே .. ஷே
- 57 ஷே .. வட ஆற்காடு உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
- 58 ஷே .. ஷே
- 59 ஷே .. தென் ஆற்காடு உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
- 60 ஷே .. ஷே
- 61 ஷே .. திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
- 62 ஷே .. ஷே
- 63 ஷே .. கன்னியாகுமரி உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கூடும் சட்டமன்றத்தின்
ஐம்பத்தொன்பதாவது கூட்டத் தொடர்.

வியாழக்கிழமை, 1981 பிப்ரவரி 26.

மாசி 15, செளத்திரி—2012—திருவள்ளுவராண்டு.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்ற மேலவை
மண்டபத்தில் முற்பகல் 10-30 மணியளவில், மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்
(டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் ஆலோசனை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Teachers of Schools under control of Electricity Department.

* 79 Q.—THIRU P. R. THOMAS : Will the Hon. the
Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether it is a fact that teachers serving in High and
Elementary Schools under the control of the Electricity Depart-
ment at Parali, Coimbatore district, have not been given the facili-
ties enjoyed by their counterparts in the Kundah Electricity Project
area ;

(b) if so, the reasons therefor ; and

(c) the action proposed to be taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) இல்லை.

(இ) & (உ) இவ்வினாக்களுக்கு இடமில்லை.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,
இப்பள்ளி, மின்வாரிய அலுவலர்களால் அங்கே நடத்தப்படுகிறது. எனினும்
மின் வாரிய ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படும் அனைத்துச் சலுகைகளும் இந்தப்
பள்ளியில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை எனவே
இப்பள்ளியை மின் வாரியமே தன் பொறுப்பில் ஏற்று மின் வாரிய ஊழியர்

[1981 பிப்ரவரி 26]

களுக்கு வழங்கப்படும் மலைவாழ் படி, விலையேற்றப் பகுதிப் படி, வீட்டு வசதிப் படி, மின் வசதி, மருத்துவச் செலவு மீட்பு போன்ற சலுகைகளை வழங்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இப்பள்ளிகள் மின் வாரியத்தின் உதவிபெற்று நடத்தப்படும் “எய்டட் ஸ்கூல்களாகும்.” எனவே இப்பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு என்று இருக்கும் விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டுதான் சலுகைகள் அளிக்கப்படும். இக்காரணத்தால்தான் மின்வாரிய ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகள் இப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பொருந்தாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசு உதவி பெறும் தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் அனைத்து ஆசிரியர்களும் அரசுச் சலுகைகள் அனைத்தும் பெற்று வருகிறார்கள். உதாரணமாக வீட்டு வாடகைப் படி, கிராம ஈட்டுப் படி, நகர ஈட்டுப் படி போன்ற அரசு ஊழியர்களுக்கான சலுகைகள் அனைத்தையும் அவர்கள் பெற்று வருகிறார்கள். அதே அடிப்படையில் மின்வாரிய உதவி பெறும் இப்பள்ளியில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களையும் கருதி, மின் வாரிய ஊழியர்களுக்கான சலுகைகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இத்தகைய ஆசிரியர்களுக்கு அரசு ஊழியர்களுக்கான சலுகைகளை வழங்கலாம். ஆனால் மின் வாரிய ஊழியர்களுக்கான சலுகைகளை வழங்க இயலாது.

திரு. செ. முத்துசாமி : கோவை மாவட்டத்தில் இதைப் போன்றே, ஆனைமலை, டாப் ஸ்லிப் பகுதிகளிலும் சோவையார் அனைப் பகுதியிலும் உள்ள மின் உற்பத்தி செய்யும் பகுதிகளில் உள்ள பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் வீட்டு வசதி ஏதுமில்லை. அங்கெல்லாம் மின் வாரியம் கட்டியுள்ள காலனிகள் தாம் இருக்கின்றன. அங்கே போதிய இடம் இல்லாத காரணத்தால், அப்பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குக் குடியிருக்க வசதியில்லாத நிலை இருக்கிறது. அதைப் போலவே அவர்களுக்குச் சரியான மருத்துவ வசதியும் கிடையாது. மலைப் பகுதியிலிருந்து கிழே இறங்கி வந்தால்தான் மருத்துவ வசதி கிடைக்கிறது. மருத்துவ வசதி கோருவோருக்கு, மின் வாரிய ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில், மலையிலிருந்து கிழே செல்வதற்கு வேன்களில் இட வசதி அளிக்கப்படுகிறது. அத்தகைய வசதி இப்பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்பள்ளிகளே மின்வாரிய ஊழியர்களின் குழந்தைகளுக்காகவே

1981 பிப்ரவரி 26]

திறக்கப்பட்டிருப்பதால், அங்கே பணியாற்றும் அப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் இத்தகைய சலுகைகளை வழங்குவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவாரா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : எங்கெங்கே வீடுகள் இருக்கின்றனவோ, அங்கெல்லாம் இத்தகைய வீடுகள் ஆசிரியர்களுக்குக் குறைந்த வாடகையில் தரப்படுகின்றன. வீடுகள் இல்லாத இடங்களில் அவர்களுக்கு வீடுகள் வழங்கப்படுவதில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பா. ரா. தாமஸ் அவர்கள் கேட்டதையேதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்களும் கேட்டிருக்கிறார்கள். மின் வாரிய ஊழியர்களுக்கென்று சில வசதிகள் மற்றும் வரைமுறைகள் இருக்கின்றன. அதைப்போலவே அரசு ஊழியர்களுக்கும் சில வசதிகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் “எய்ட்டட் ஸ்கூல்ஸ்” ஆசிரியர்கள் என்று கருதப்படுவதால்தான், இத்தகைய பிரச்சினைகள் எழுகின்றன.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : மலைப் பகுதிகளென ஒக்கப்பட்ட பகுதிகளில் பணியாற்றுகிற காரணத்தால்தான், அத்தகைய பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போன்ற சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே இதன் அடிப்படையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்த்து அப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மின் வாரிய ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகளை வழங்குவதற்கு முன்வருவாரா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அத்தகைய பள்ளியாசிரியர்களுக்கு இப்போதே சில சலுகைகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. உதாரணமாக அவ்வாசிரியர்கள் குடியிருக்கும் வீட்டிற்கேற்ப சொற்ப வாடகை அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது. மாதம் ஒரு ரூபாயிலிருந்து ரூபாய் 4.49 வரையில் சொற்ப வாடகையில் வீடுகள் வழங்கப்படுகின்றன. மின் வசதியைப் பொறுத்தவரையில், செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு மாதம் 25 யூனிட் வரை இலவசமாகவும் அதற்கு மேல், மேற்கொண்டும் 50 யூனிட் வரை ஒரு யூனிட்டிக்கு 8 காசு வீதமும் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. அதைப்போலவே ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு முதல் 15 யூனிட் மின்சாரம் இலவசமாகவும் மேற்கொண்டு 25 யூனிட் வரை யூனிட் ஒன்றுக்கு 8 காசு வீதமும் சலுகை யளித்து வசூலிக்கப்படுகிறது.

[1981-பிப்ரவரி-26]

திரு. செ. முத்துசாமி : நான் ஏற்கெனவே சொன்ன பகுதிகளில் வேறு அரசு ஊழியர்கள் யாரும் பணியாற்றவில்லை. அனைவருமே அங்கே மின்வாரிய ஊழியர்கள்தான். எனவே டாப் ஸ்லிப், சோலையார் போன்ற பகுதிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு மருத்துவ வசதிகூட இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். மருத்துவ வசதிக்காக வேன்களில் மின்வாரிய ஊழியர்களுக்கு மட்டுமே இடவசதி அளிக்கப்படுகிறது. பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு இந்த வசதிகூட தரப்படாமல் மறுக்கப்படுகிறது. எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறைந்தபட்சம் இந்தச் சலுகையையாவது அளிக்க முன் வருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : கேட்ட வினாவையேதான் உறுப்பினர் திரும்பக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இங்கே கேட்கப்பட்டிருக்கும் வினா குந்தா பரளி மின்திட்டம் (கேம்பு) பற்றியதாகும். சோலையா குறித்துத் தனியாகக் கேள்வி கேட்டால், பதில் அளிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

திரு. சி. ரா. வெங்கமகாந்தன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் பதிலில் இத்தகைய ஆசிரியர்களுக்கு மின்வாரிய ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகள் வழங்கப்படமாட்டாது, மாறாக தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகள் வழங்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்பள்ளிகளை மின் வாரியமே ஏற்று நிருவகித்து நடத்தினால், அப்போது மின் வாரிய ஊழியர்களுக்கான சலுகைகள் அனைத்தும் இப்பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் சட்டப்படி கிடைக்கும். எனவே இப்பள்ளியை மின்வாரியமே மேற்கொள்ளும் வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அப்படியானால் இந்த ஆசிரியர்கள் அரசு ஊழியர்களுக்கான சலுகைகளை தங்களுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தக்கூடாது. மின் வாரிய ஊழியர்களுக்கு இருக்கிற சலுகை, மற்றும் வசதிகள் தங்களுக்குப் போதுமென்று ஒப்புக்கொள்ள முன்வருவார்களானால், அப்போது இதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மின்வாரிய ஊழியர்களுக்கு உள்ள வசதிகளுக்கும், தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான வசதிகளுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடுகள் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பாரா?

1981 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : வேறுபாடுகள் என்று பார்த்தால் இது மின்வாரியம்; அது தனியார் பள்ளி. (சிரிப்பு) மின்வாரிய ஊழியர்கள் என்றால், அவர்களுக்கு போனஸ் போனறவை கிடைக்கும். இவ்வாசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களைப் போல் நடத்தப் படுவதால், மின்வாரிய ஊழியர்களுக்கான சலுகைகள் இவர்களுக்குப் பொருந்தாது என்பதைத்தான் நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டேன்.

சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் தேங்கியுள்ள வழக்குகள்.

* 80 வினா—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு-சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில், 1978 டிசம்பருக்கு முன் பதிவு செய்யப் பட்ட, பல்வகை உரிமை இயல் மேல் முறையீடுகள் (Civil Miscellaneous Appeals) குற்ற வழக்குகள் (Criminal cases) ஆகியவைகளில் தீர்ப்பு அளிக்கப்படாதவை எத்தனை?

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் 1978 டிசம்பருக்கு முன் வரை பதிவு செய்யப்பட்டு தீர்ப்பளிக்கப்படாமல் இருக்கும் பல்வகை உரிமையியல் மேல் முறையீடுகள் மற்றும் குற்ற வழக்குகளின் எண்ணிக்கை முறையே 208, 914 ஆகும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் தீர்ப்பளிக்கப்படாது இருக்கும் வழக்குகளின் எண்ணிக்கை முறையே 208 மற்றும் 914 என்றிருப்பதால், அந்த வழக்குகளை மேல்முறையீடு செய்தவர்கள்—அதாவது அப்பில் செய்தவர்கள்—பெருமளவில் பாதிப்புக்கும் சிரமத்திற்கும் ஆட்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசு எண்ணிப் பார்க்குமா? காலதாமதப்படுகிற நீதி, மறுக்கப்படுகிற நீதிக்கு ஒப்பாகும் என்பதை அரசு உணர்ந்து ஒரு வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்ட ஓரண்டு காலத்திற்குள்ளாவது தீர்ப்பு வழங்கப்படுவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : இது குறித்து அரசு ஏற்கெனவே தீர ஆராய்ந்து உயர் நீதிமன்றத்திற்குத் தனது கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றத்தில் 25 நீதிபதிகள் வரை இருக்கலாம் என்று வசையறை இருந்தாலும், தற்போது 20 நீதிபதிகள்தான் இருக்கிறார்கள். மீதியுள்ள காலியிடங்களை நிரப்ப வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இதற்கிடையில் வழக்குகளைத் தாமதமின்றி நடத்தி முடிக்க இன்னும் சற்று துரிதமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்ட காலத்திலேயே குறிப்பிட்ட வழக்குகளை முடிக்க வேண்டும் என்றும், அட்ஜென்ட்மெண்ட் கேட்டால்கூட காரண காரியமில்லாமல் அனுமதி தரக்கூடாது என்றும் சொல்லி

[1961 பிப்ரவரி 26]

அதைச் சற்று கடுமையாகவே நடைமுறைப்படுத்திட வேண்டும் என்று உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் குழு முடிவு செய்து நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது. கூடிய வகையில் இக்குறைபாட்டை நீக்க உயர்நீதிமன்றம் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: கூடுதலாக நீதிபதிகளை நியமிப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படக் காரணம் என்ன? உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஒப்புதல் தேவை என்பதாலா அல்லது நீதிபதிகள் பற்றாக்குறையா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: இது குறித்து மைய அரசு முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு நீதிபதிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: தீர்ப்புக்களை வழங்குவதில் ஏற்படக் கூடிய காலதாமதத்திற்குக் காரணம் வாய்தாக்கள் கேட்பதுதான் என்று சொல்லுகிறார்கள். * * * என்றே சிலர் இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இவ்வளவுதான் வாய்தா கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

THIRU K. RAMAMOORTHY: It may be a slur on the profession * * * என்ற வார்த்தை கேள்வி நேரத்தில் இருக்க வேண்டுமா? குறிப்புகளில் இருக்க வேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அந்த வார்த்தைகள் அவைக் குறிப்பி விருந்து நீக்கப்படுகின்றன. அப்படியானால் உறுப்பினருடைய கேள்வியில் மிச்சம் என்ன இருக்கிறது?

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: இவ்வளவுதான் வாய்தா கொடுக்கலாம் என்ற கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: வாய்தாக்கள், பல நேரங்களில் காரணங்களின் அடிப்படையில்தான் கொடுக்கப்படுகின்றன. காலதாமதத் தைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், இன்றியமையாத, தவிர்க்க

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

1981: பிப்ரவரி 26]

முடியாத காரணங்களுக்காக வாய்தா கேட்கவில்லையென்றால், வாய்தா கொடுக்கக் கூடாது என்று தற்போது நடைமுறையில் கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி : நீதிமன்றங்களில் காலதாமதம் ஏற்படுவதைப் போல நிர்வாகங்களிலும் காலதாமதம் ஏற்படக் கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால், நிர்வாகத்தில் ஒரு முறையீடு மனு வருமானால், அதை இந்தனை காலத்திற்குள் முடித்தாக வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு சட்டத்தை சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அரசினுடைய குவாசி-ஜுமஷியல் லெபங்ஷனைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார் என்று நினைக்கிறேன். எங்கெங்கு, எந்தெந்த இடங்களில் காலதாமதம் இருக்கிறதென்று தெரிவித்தால், அது குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

தீர்ப்பளிக்கப்படாத—நீதிப் பேராணை மனுக்கள்.

* 81 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு-சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் 1978 டிசம்பருக்கு முன் பதிவு செய்யப்பட்ட, நீதிப்பேராணை (Writ petitions) மனுக்களில் தீர்ப்பளிக்கப்படாமல் எத்தனை இருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் 1978 டிசம்பருக்கு முன்வரை பதிவு செய்யப்பட்ட நீர்ப்பளிக்கப்படாமல் இருக்கும் நீதிப்பேராணை மனுக்களின் எண்ணிக்கை 1929 ஆகும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, ஒருவருடைய தனிப்பட்ட உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், தன்னுடைய உரிமைப் பிரச்சினையைப் பற்றி நீதி வேண்டி ரிட் மனுவைப் போடுகிறார். அப்படி உரிமைக்காக நீதி வேண்டி வருகிறபோது, மூன்றாண்டுகளுக்கு மேலாக சுமார் இரண்டாயிரம் வழக்குகள் தீர்ப்பு அளிக்கப்படாமல் இருந்தால், உண்மையில் அவர்களுடைய உரிமையை மறுப்பதாக ஆகாதா? ஆகவே அரசு இத்தகைய காலதாமதத்தைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : நான் ஏற்கெனவே பதில் சொன்னதைப் போலவே, அரசுக்கும் இதற்கும் நேரிடைத் தொடர்பு இல்லை. உயர்நீதி மன்றத்திடம் அரசு இது குறித்து கேட்கலாம். உயர்நீதி மன்றத்திடம் இது குறித்து கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. 1975 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த

[1981 பிப்ரவரி 26]

3 வழக்குகளும், 1976 ஆம் ஆண்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 49 ரிட் மனுக்களும், 1977 ஆம் ஆண்டிலே தாக்கல் செய்யப்பட்ட 577 ரிட் மனுக்களும், 1978 இறுதிவரை தாக்கல் செய்யப்பட்ட 1,554 ரிட் மனுக்களும் நிலுவையில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக குறிப்பிட்ட சட்டப் பிரச்சினையைக் குறித்து பல ரிட் மனுக்கள் ஒரே தடவையில் தாக்கல் செய்யப்படுகிறபோது, அத்தனையையும் டிவிஷன் பெஞ்சுக்கு அனுப்பி துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இந்தப் பிரச்சினை தீரும் என்று உயர்நீதிமன்றம் தெரிவித்திருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு பதில் சொல்லும்போது, “மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்ன தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது? எத்தனை புதிய நீதிபதிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசு மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : உயர்நீதி மன்றத்திற்கு இன்னும் அதிகமான நீதிபதிகள் தேவை என்ற உயர்நீதி மன்றத்தின் கோரிக்கையை மாநில அரசு மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : ரிட் மனுக்களை விரைவாகத் தீர்க்க கூடுதல் நீதிபதிகளைப் போட வேண்டுமென்று இந்த அரசின் உதவியை நாடி உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதியிடமிருந்து கோரிக்கை ஏதாவது வந்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : ரிட் மனுக்களை துரிதப்படுத்தி அவற்றை பரிசீலிக்க அதிகப்படியான நீதிபதிகள் வேண்டுமென்ற கோரிக்கை தலைமை நீதிபதியிடமிருந்து அரசுக்கு வரவில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ரிட் மனுக்கள், 1978 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் பதிவு செய்யப்பட்டு, இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்றால், அதற்குக் காரணம் நீதிபதிகள் பற்றாக்குறை என்பது மட்டுமா அல்லது உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய நிர்வாகத்தில் சீரமைப்பு தேவைப்படுகிறது என்பதா? உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய நிர்வாகத்தில் மாநில சீரமைப்பு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருக்கிறது என்று அரசு உணர்ந்திருந்தால், அதை மத்திய அரசின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்திருக்கிறதா?

1981 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : நீதிபதிகள் தேவை மட்டுமின்றி நிர்வாகத்திலே சில மாற்றங்களை நடைமுறைப்படுத்தினால், வழக்குகளைத் தீர்ப்பதில் காலதாமதம் இருக்காது என்பதை அரசு உணர்ந்து இதுகுறித்து உயர்நீதிமன்றத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கிறது. உயர்நீதிமன்றம் அவற்றை ஆய்ந்து நடைமுறைப்படுத்த ஆவன செய்து வருகிறது.

Prisoners Reform Measures.

* 82 Q.—THIRU P. R. THOMAS : (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM) : Will the Hon. the Minister for Co-operation and Law be pleased to state—

(a) whether there is any co-ordination between the work of the Discharged Prisoners Aid Society and the prisoners reform measures taken by the Jail Officials and the Probation Officers ;

(b) if so, whether there is any proposal to appoint a Committee to suggest better co-ordination ; and

(c) the stage at which the matter now stands ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

(உ) கேள்வி எழவில்லை.

தென்காசி முன்சிப் நீதிமன்றம்.

* 83 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு-சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டம், தென்காசியிலுள்ள முன்சிப் நீதிமன்றத்தில், 1980, ஜூன் முதல் 23—9—1980 வரை, முன்சிப் நியமனம் செய்யப்படாததால், அந்நீதிமன்றம் செயல்படவில்லை என்பது அரசின் கவனத்துக்கு வந்துள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன்மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

(உ) அந்நீதிமன்றத்தில் 23—9—1980 வரை தீர்ப்பளிக்கப்படாமலிருக்கும் வழக்குகள் எத்தனை ?

[1981 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: (அ) இல்லை (முன்சிப் பதவி மாற்றங்களை உயர்நீதிமன்றமே செய்கிறது).

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(உ) 23—9—1980 அன்று 2352 வழக்குகள் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டாமல் இருந்தன.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, தென்காசி முன்சிப் நீதிமன்றத்தில் சுமார் ஆறு மாத காலத்திற்கு நீதிபதி இல்லாமல் இருந்ததால், வழக்குகள் எல்லாம் மாற்றப்பட்டு வந்தன. அங்கேயிருந்த நீதிபதி விடுப்பு எடுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டார். அவருக்குப் பதிலாக வேறு யாரையும் நியமிக்கவில்லை. இது குறித்து அந்தப் பகுதியில் உள்ள வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்திலிருந்து கூட அரசுக்கு முறையீடு வந்துள்ளது. வழக்குகளைப் பதிவு செய்தவர்களிடமிருந்தும் முறையீடு வந்துள்ளது. 19—9—1980 இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் இது குறித்து செய்தி வந்துள்ளது. அப்படி இருக்கும்போது, அரசுக்குச் செய்தி இல்லையென்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே திரும்ப பரிசீலனை செய்து பதில் அளிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவதைப் போல, ஆறு மாத காலமாக நீதிபதி அங்கு இல்லாமல் இல்லை. 11—8—1980 முதல் 4—11—1980 வரைக்கும் நீதிபதி விடுப்பில் சென்றிருந்தார். அவர் தொடர் விடுப்பில் செல்லாமல் இருந்ததாலும், மாற்று நீதிபதி ஏற்பாடு செய்ய நீதிபதிகள் இல்லாமல் இருந்த காரணத்தாலும், உயர்நீதிமன்றம் நியமிக்கவில்லை. இது குறித்து அரசே உயர்நீதிமன்றத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கிறது. உயர்நீதிமன்றம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

Encroachment on empty site on Halls Road, Kilpauk.

* 84 Q.—THIRU A. R. DAMODARAN: Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(a) whether it is a fact that hutments were put up by unauthorised persons on an empty site (Old Burial Ground of the Corporation) on Halls Road, Kilpauk, adjacent to Bala Vihar Home, in the second week of August, 1980.

(b) whether it is also a fact that, soon after the removal of these hutments by the Police, they were once again put up by the encroachers; and

(c) if so, the authority which granted the permission for the same?

1981 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) ஆம்.

(இ) ஆம். குடிசைகள் 14—8—1980 அன்று தமிழ்நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரிய புலனாய்வுப் படையினரால் அகற்றப்பட்ட பின்னரும், ஆக்கிரமிப்பாளர்களால் குடிசைகள் போடப்பட்டன. ஆனால் தமிழ்நாடு குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியத்தின் அலுவலர்கள் எச்சரிக்கை விடுத்த பின்னர், அவர்களாகவே குடிசைகளைப் பிரித்துக்கொண்டனர். இப்பொழுது எந்த ஆக்கிரமிப்பும் இப்பகுதியில் இல்லை.

(உ) மேற்படி ஆக்கிரமிப்பிற்கு எவரும் அனுமதி அளிக்கவில்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN. Sir, in view of the frequent encroachment on road margins and Government lands, may I know whether the Government will consider having a special squad attached to the Slum Clearance Board to remove these encroachments before they become permanent hutments?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : ஆங்கிலத்தில் “ ஸ்பெஷல் ஸ்குவாட் ” என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதைத்தான் “ புலனாய்வுப் படை ” என்று நான் தமிழில் சொன்னேன். புலனாய்வுப் படை இருக்கிறது, அது இயங்குகிறது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : அரசுக்குச் சொந்தமான காலியிடங்களில் இதைப்போல குடிசைகள் உருவாகாமல் இருக்க இந்த இடங்களை காலியாக வைக்காமல், பூங்காக்களையும், கார் நிறுத்தும் இடங்களையும் ஏற்படுத்தும் யோசனை இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இந்தக் கேள்வியை உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரிடம் கேட்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

மண்டல மாணிக்கம் அணைக்கட்டு.

* 85 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1980, ஆகஸ்டில், இராமநாதபுரம் மாவட்டம், கழுதி பகுதியில் மண்டல மாணிக்கம் என்னும் ஊருக்கருகே உள்ள அணைக்கட்டு இடிந்து விட்டது அரசின் கவனத்திற்கு வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது தொடர்பாக அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

(உ) அவ்வணை எந்த ஆண்டு கட்டப்பட்டது?

(ஈ) அணை கட்டுவதற்கு எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டது?

[1981 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : (அ) & (இ) 1980 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தால் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கழுதி பகுதி மண்டலமாணிக்கம் அணைக்கட்டிற்குச் சேதம் ஏதும் ஏற்படவில்லை. ஆனால் மண்டலமாணிக்கம் கண்மாயின் கரையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த ‘மண் கொரம்பு’ (Mud Korambu) வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்பட்டது. சேதமடைந்த பகுதியை சரி செய்யும் வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டு, முடிபும் தருவாயில் உள்ளது.

(உ) & (ஏ) இந்த அணை 1976 ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது. செலவு ரூ. 8,30,570.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : இந்த அணை உடைபடவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னாலும், அதில் வேறு ஒரு பகுதியில் உடைப்பு ஏற்பட்டு இப்போது தீர் செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். 1976-ல் கட்டப்பட்டது. இவ்வளவு விரைவில், அதாவது 1980-க்குள் உடையக்கூடிய காரணம்பற்றி ஆராயப்பட்டதா? ஏனென்றால் இதனால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஏழு, எட்டு கிராமங்களில் உள்ள பாசனம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன மாற்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

(முற்பகல் 10-50)

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : தலைவர் அவர்களே, 1979 ஆம் ஆண்டு வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டபோது, வறண்ட பகுதி, பிற்பட்ட பகுதி என்று சொல்லப்பட்ட இராமநாதபுரம் பகுதியிலே கட்டுமான அணைகளில் உடைப்பு ஏற்பட்டதை நாம் அறிவோம். அந்தமாதிரி அணைகளுக்கு ஒரு ஆபத்தும் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக மண் கொரம்பு அமைக்கப்பட்டதாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் உடைப்பு ஏற்பட்டது பொறியாளர்களின் தவறின் அடிப்படையிலா அல்லது காண்ட் ராக்டர்களின் தவறின் அடிப்படையிலா என்று அரசு விசாரித்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கும், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் வேண்டிய உதவி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அந்தப் பிரச்சினை இல்லை. இப்போது மண் கொரம்பு வலுவாக அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. வேலை முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மண் அணை போட்டதனால்தான் உடைக்கப்பட்டது என்றும் இப்போது வலுவாக அமைக்கப்படுகிறது என்றும் சொல்கிறார்கள். இப்போது மண் வைத்து அமைக்காமல், சிமின்ட்டு, கல் அல்லது சுண்ணாம்பு போன்றவைகளை வைத்து கொரம்புகள் அமைத்து நல்ல முறையில் செய்ய அரசு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: சென்ற முறை மணல் கலந்து மண் கொரம்பு அமைக்கப்பட்டு அது சரியில்லாததால், அந்த முறையை மாற்றி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இப்போது அந்தப் பகுதியிலே சிமெண்ட் வைத்துக் கட்ட வேண்டும் என்றும், இப்போது வலுவான நிலையிலே உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் மண் கொரம்பு அமைக்கப்பட்டு வருகிறது.

ரப்பர் தொழிற்சாலை.

* 86 வினா—திரு. பா. ரா. தாமஸ் (திரு. த. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் தொழிற்சாலை தொடங்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது தற்பொழுது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: வருங்காலங்களிலே செயற்கை ரப்பரைவிட இயற்கை ரப்பரைத்தான் உலகமே நம்பியிருக்க வேண்டுமென்ற கருத்து நிலவி வருகிறது. அதன் அடிப்படையில், கன்னியாகுமரியில் ரப்பர் உற்பத்தி இருப்பதால், அங்கே ஒரு தொழிற்சாலையை உருவாக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: இப்போது அதுபோன்ற எண்ணம் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் தொழிற்சாலை தொடங்குகின்ற குறிப்பு அரசினிடத்தில் இல்லை என்று பதில் தந்தார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் சிறு உற்பத்தியாளர்கள் ரப்பர் தொழிற்சாலை தொடங்க வேண்டுமென்று அரசுக்கு மனு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பதில் அளிக்கும்போது, அரசே ரப்பர் தொழிற்சாலையை இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிப்பார்ட்மெண்டின் கீழ் தொடங்க இருப்பதனால், அதற்கு அனுமதி தரப்படாது என்று வந்திருக்கிறது. அரசே தொடங்க இருப்பதால், சிறு உற்பத்தியாளர்கள் தொடங்குவதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படவில்லை. இந்த நிலை தவிர்க்கப்படுமா?

[1981 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு: ஏற்கெனவே திருப்பத்தூரில் தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம், டிட்கோ-வும் திரு. தியாகராஜன் என்பவரும், சேர்ந்து ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது. அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு எல்லாம் செய்யப்பட்டது. அதற்குப் பின்னாலே கூட்டுறவுத் துறையில் தொடங்க இருந்ததால், இந்தத் திட்டம் நிறுத்தப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் தனியாக ஆரம்பிப்பதற்கு மனுக்கள் வந்ததாகவும் அரசே ஆரம்பிக்க இருப்பதாலே நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதாகவும் சொன்னார்கள். அதுபோன்ற தகவல் எதுவும் இல்லை. அப்படி யாராவது தனியார்கள் தொடங்கினால், இந்த அரசு தேவையான உதவிகளைச் செய்யும்.

ஆதி திராவிடர்கள் முறையீடு.

@ * 48 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு ஆதி திராவிடர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டம், நாகர்கோவில் இருப்புப்பாதை தலைமை நிலையம் ஏற்படும் இடத்திற்கு பக்கத்தில் வாழ்கின்ற ஆதிதிராவிட மக்கள் கோட்டாறு-கருப்புக்கோட்டை சாலை அடைபடுவதினால் அவர்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்களைத் தெரிவித்து, அரசுக்கு முறையீடு செய்துள்ளனர் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: (அ) இல்லை.

(இ) இந்தக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, திருவனந்தபுரம்-திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி ரயில்வே இணைப்புச் சாலையுடன் கோட்டாறு-கருப்புக்கோட்டை ரோடு கரியமாணிக்கபுரம் பஞ்சாயத்துக்கள் உட்பட்ட கிராமங்களில் நாகர்கோவிலிருந்து கருப்புக்கோட்டைக்குப் போகிற, ஆதி திராவிடர்கள் கிராமத்திற்குப் போகின்ற பாதை அடைக்கப்பட்டுவிட்டது. இதற்காக அப்பகுதி மக்களால் மனுக்கள் தயார் செய்யப்பட்டு அரசினிடத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களிலும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு, அதற்கு மாற்று ஏற்பாடு செய்து தருவதாகச் சொன்னார்கள். அதற்காக என்று அங்கேயுள்ள மக்களும் மனுக்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் தகவல் இல்லை என்று சொல்வதனால், தலைவர் அவர்களின் அனுமதியோடு, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் இந்த வேண்டுகோளைக் கொடுக்கிறேன். இனிமேலாவது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

@ 29—1—1981 ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

1981 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : வெட்டுர்ணி மடம் ஆதி திராவிடர்களும், கரியமாணிக்கபுரம் தலைவர் அவர்களும் அங்கு ரெயில்வே நிலையம் அமைக்கப்படுவதால், கோட்டாறு-கருப்புக்கோட்டை சாலை பாதிக்கப்படுகிறது என்றும் வேறு ஒரு பாதையை அமைக்க வேண்டுமென்றும் கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆட்சியாளர் அவர்கள் மூலம் கோரியுள்ளனர் என்றும் தெரிகிறது. முதலில் ஆர்.எஸ். எண் 76, 77, 80 மற்றும் 83 மூலமாக சாலை அமைக்கும் கருத்து இருந்தது. ஆனால், அந்த சர்வே நிலங்கள் அந்த ரெயில்வே பகுதிகளைச் சேர்ந்திருக்கிறது. கச்சிந்திரம் கால்வாய் கிழக்கே ஆர்.எஸ். 28 என்ற நிலத்தின் குறுக்கே கட்டப்பட்டுள்ள பாதையில் இருந்து, பாஸ்திங்(ருந்து) தொடங்கி ஆர்.எஸ். சர்வே எண் 27-7, 22-6, 22-2, 23-8, 19-1 ஏ, 19-2 பி, 17-1 ஏ மற்றும் 17-1 பி என்ற நிலங்கள் ரெயில் நிலையத்தின் வடக்குப் பக்கம் இருப்பது பாதையைத் தாண்டி நடைபாதை அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்காக தேவையான நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. பிறகு, நன்செய் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்ய அரசுக்கு முன் அனுமதி பெறவும் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. நிலங்களைக் கையகப்படுத்தியவுடன் சாலைகள் விளைவில் அமைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, ரெயில்வே நிலையம் கட்டி வதற்கு முன்னே இந்த கோட்டாறு, கருப்புக்கோட்டை ஆதி திராவிட மக்கள் நாகர்கோவிலுக்கு மருத்துவ வசதி, கல்வி வசதி மற்ற வசதிகளைப் பெறுவதற்கு இரண்டு பர்லாங் தூரம்தான் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். இந்த ரெயில்வே நிலையம் அமைக்கப்பட்ட பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கின்ற மாற்று வழிப்படி அவர்கள் வர வேண்டுமென்றால், நான்கு அல்லது ஐந்து மைல்கள் சுற்றி வருகின்ற மாதிரிதான் அமையும். ரெயில்வே நிலங்களை ஒட்டியே நஞ்சை நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து புது ரோடு போட்டால், நான்கு, பர்லாங்கில் அவர்கள் வர முடியும். ரெயில்வே நிலத்தைக் கையகப்படுத்துவதைவிட அந்த இடத்திற்கு அப்பாற்பட்ட இடங்களை எடுக்க அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும். அப்படி முயற்சி செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நஞ்சை நிலங்களை வீட்டு வசதி வாரியம்கூட எடுத்து, அந்த இடத்திலே வீடுகள் அமைப்பது என்பது கூடாது என்ற கொள்கையை இந்த அரசு கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த வகையில், இருக்கின்ற நஞ்சை நிலங்களை எடுத்துப் பாழாக்காமல் எந்த அளவில் உதவி செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்யும்.

[1981 பிப்ரவரி 26]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள நஞ்சை நிலங்களைத் தவிர வேறு நிலங்களே கிடையாது. எல்லாப் பகுதிகளிலும் நஞ்சை நிலம்தான் இருக்கின்றது. சிறிதளவு நிலம் ரோட்டுக்காக எடுக்கப்பட்டாலும், மற்ற பகுதிகளிலேயிருந்து அந்த விளைவுகளை எடுத்து ஈடுகட்டிக்கொள்ள முடியும். எனவே மக்கள் போக்குவரத்திற்காக, மக்களின் வசதிக்காக அரசினுடைய அந்தக் கொள்கையிலிருந்து, மொத்த மாநில அளவில் வைத்திருக்கின்ற அந்தக் கொள்கையிலிருந்து விலகி, அந்தப் பகுதியிலே இந்தத் திட்டத்தை வகுக்க அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : விதி விலக்கு அளிப்பது என்பது முறைதான். ஆனால், இதற்கு அந்த விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி அரசு சிந்திக்கும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் அவர்களை பல ஆண்டுகளாக அரிஜன நலத் துறை அமைச்சர் என்றுதான் சொல்லி வந்தார்கள். இப்போது ஆதி திராவிடர் அமைச்சர் என்று ஏன் மாறுதல் பெற்றிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். அப்படியென்றால் திராவிடர் யார்? ஆதி திராவிடர் யார்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : ஆதி திராவிடர்—திராவிடர் என்பதற்கு, வித்தியாசம் தெரியாமல் இருக்காது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். என்னை ஆதி திராவிடர் ஆக்கிக்கொள்வது என்றாலும், நான் கவலைப்படவில்லை.

எஸ்.எம்.ஆர்.வி. அரசு நெசவு பயிலகம்.

@ * 49 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு ஆதி திராவிடர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1980-81 கல்வி ஆண்டில், நாகர்கோவிலிலுள்ள எஸ்.எம்.ஆர்.வி. அரசு நெசவு பயிலகத்தை, உற்பத்தி மையமாக மாற்றும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசுக்கு உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது தற்பொழுது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினாவுக்கு இடமில்லை.

@ 29—1—1981 ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்தி வைக்கப் பட்டது.

1981 பிப்ரவரி 26]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, நாகர்கோவிலிலே அமைந்துள்ள அரசு நெசவுப் பள்ளி தொழிற் பயிற்சி அளிக்கின்ற ஓர் பள்ளியாக நெசவுத் தொழில் பயிற்றுவிக்கின்ற ஓர் இடமாக இருக்கிறது. அதில் அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் கணக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அதை ஓர் உற்பத்தி மையமாக ஆக்கி, அதிலே பயிற்சி பெற்றவர்கள் அங்கே இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகள் அப்பரண்டில் ஆகப் பணி செய்ய வேண்டும். அந்தப் பள்ளியே உற்பத்தி செய்கின்ற அளவுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி, அங்கு உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் லாபத்தைத் தேடிக்கொள்ளும் வகையில் இருக்க வேண்டும். அதற்கென்று அந்தப் பகுதி மக்களிடமிருந்து வேண்டுகோள் வந்திருக்கின்றது. அதை அரசு பரிசீலனை செய்ததா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், கைத்தறி நெசவு ஒரு முக்கியமான தொழில். ஆகவே நெசவுத் தொழில் துட்பம் தெரிந்த தொழிலாளர்கள் அரசுக்கு, கைத்தறித் துறைக்குத் தேவைப் படுகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போன்று, அத்தகைய கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இம்மாதிரி மாற்று வதற்கு வேண்டிய தேவை இப்போதுள்ளதால், இந்த நிலையத்தைக் கைத்தறி நெசவுத் தொழில் பயிற்சி நிலையமாக மாற்றலாம் என்பதை இந்த அரசு நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கும்.

தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு இட ஒதுக்கீடு.

@ 50 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு ஆதி திராவிடர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கல்வி நிலையங்களிலும், வேலை வாய்ப்புகளிலும் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு தற்போது ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 18 விழுக்காட்டை உயர்த்தும் உத்தேசம் ஏதும் அரசுக்கு உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது இருந்து உயர்த்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : (அ) & (இ) இதுபற்றிய குறிப்பு ஒன்று அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : பிற்படுத்தப்பட்டோருக்குக் கல்வி நிலையங்களிலும் வேலை வாய்ப்புகளிலும் 31 சதவிகிதம் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தச் சலுகை 9,000 ரூபாய் வரை ஆண்டு வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத் தான் என்று சொன்னபோது, அதை நீக்க வேண்டுமென்றுதான் எல்லோரும்

@ 29-1-1981 ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[1981 பிப்ரவரி 26]

கேட்டார்கள். இருந்தாலும், அரசே 31 சதவிகிதம் என்பதை 51 சதவிகிதமாக மாற்றியது. அதே போன்று தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 18 சதவிகிதம் என்பதை 30 சதவிகிதமாக மாற்ற வேண்டுமென்று அப்பிரிவினர் விரும்புகிறார்கள். அது எப்போது நிறைவேற்றப்படும்? எந்த அளவிற்கு அது ஏற்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கான அதிக ஒதுக்கீட்டை எதிர்த்து உச்ச நீதிமன்றத்தில் ரிட்ட மனு தாக்கல் செய்யப் பட்டுள்ளது. அதன் மேல் நடவடிக்கை தெரிந்த பிறகு, நிச்சயமாக அரசு இது பற்றிய முடிவை விரைவிலே மேற்கொள்ளும்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, is it a fact that even this 18 per cent quota is not being filled up in various jobs and Colleges because there are not sufficient number of applicants? If that be the case, why is it necessary to increase it from 18 per cent to a higher percentage?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் எழுத்துச் சொன்னது போன்ற குறைபாடுகள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. உரிமைப் பிரச்சினை.

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து அறிக்கை தயாரித்து வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த ஒற்றுத் துறை கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள ஆணை குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களும், திரு. ம. சங்கரலிங்கம் அவர்களும் ஓர் உரிமைப் பிரச்சினைக்கு முன்னறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது எந்த வகையில் உரிமைப் பிரச்சினை குறித்த விதிகளுக்குட்பட்டது என்பதைச் சுருக்கமாகச் சொல்லக் கோருகிறேன்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே,

The Superintendent of Police Special (Branch) C.I.D. has in his order, dated 31st January 1981 issued orders to his Department that the Deputy Inspectors, Sub-Inspectors and others of his

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து 19
அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த
ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள
ஆணை குறித்து

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

section should on turn duty watch the proceedings of both the Houses of the Legislature, keep vigil over the proceedings and report the same immediately to the department and that in their work there should be utmost precaution from being identified.

This action of the Superintendent of Police interferes with the functioning of the Members of this House in the discharge of their normal duties. It is a threat to the independent functioning of the Legislature itself. Hence I may be permitted to seek the permission of this House to refer the matter to the Committee of privileges.

தலைவரவர்களே, ஒற்று (C.I.D.) துறையிலேயிருந்து கொடுக்கப் பட்டுள்ள மெமோரண்டத்தில் சில குறிப்பிட்ட காரியங்களை, சில பணிகளை அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அலுவலர்கள், அதிகாரிகள் செய்ய வேண்டுமென்று பணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காரியங்களை அவர்கள் எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்ற முறைகளையும் கூட அதிலே வற்புறுத்தி, அழுத்தமாக தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மெமோரண்டத் திலே,

“The staff from all sections in S.B. C.I.D. (Headquarters) will get themselves acquainted with this assignment”. என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தொடர் பணியாக, எப்போதும் நிரந்தரமாக நடைபெறுகிற அளவிலே, எல்லோரும் பயிற்சி பெறுகிற அளவிலே, தொடர்ந்து இது நடைபெறுமென்று துவக்கத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்ததாக, காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், அதாவது ஒற்றுத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் உள்ளே வருகின்றபோது, இந்த அவையைப் பார்ப்பதற்காக வரும் வகையிலே, அதிகாரபூர்வமாக, அதாவது இந்த அவை அதிகாரிகளின் அனுமதி பெற்று உள்ளே வர வேண்டும். பொது மக்கள் பார்வையாளர்களாக அனுமதி பெற்று வருகிறார்களே, அதுபோன்று இவர்களும் அனுமதி பெற்று வர வேண்டுமென்று தெளிவாக்கியிருக்கிறார்கள். உள்ளே வந்த பிறகு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று, அவர்கள் பணிகளை முறைப்படுத்தி, வகைப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள்.

When the Assembly and Council Sessions are held simultaneously, the Deputy Inspector and one Sub-Inspector will cover the Assembly proceedings and the other Sub-Inspector will cover the Council proceedings.

யார் யார் எந்தப் பணியை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையடுத்து,

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து
அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த
ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள
ஆணை குறித்து

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 பிப்ரவரி 26]

“While covering the proceedings of the House, the following information should be passed on immediately to the Superintendent of Police, Special Branch C.I.D., Deputy Superintendent of Police i/c ‘City’ and the C.I.D. Control Room”

யாருக்கெல்லாம் தகவல்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் துறையின் அதிகாரிகளுக்குத் தகவல்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல, ஓயர்லஸ் மூலமாக மாநிலம் முழுவதும் தெரிவிக்கக் கூடிய வசதிபடைத்த சி.ஐ.டி. கன்ட்ரோல் ரூமுக்கும் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக, எந்த விவரங்களையெல்லாம் பெற வேண்டுமென்று வகைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

“walk-out by Members of the House and the reasons therefor”
வெளி நடப்புகள் நடைபெறுகின்றபோது, எந்தச் சூழ்நிலையில், எப்போது நடைபெற்றது என்பதையும் விவரமாகத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

“Any issue raised on the Floor of the House relating to Police”

காவல் துறை தொடர்பாக எந்தப் பிரச்சினை இந்த மன்றத்தில் எழுப்பப்பட்டாலும், அந்தத் தகவல்கள் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லுகிறார்கள்.

“Law and Order matters, conduct of Police Officers, allegations against Police Officers”.

சட்டம், ஒழுங்குப் பிரச்சினை, போலீஸ் அதிகாரிகளின் நடத்தைகள், போலீஸ் அதிகாரிகள் பற்றிய குற்றச்சாட்டுகள் போன்ற விவரங்களையெல்லாம் உடனடியாகக் கன்ட்ரோல் ரூமுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். அடுத்து,

“details of Adjournment motions relating to Police and Law and Order matters and details of all censure and No-confidence motions”.

அவர்கள் இதைச் செய்கின்றபோது, இந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்றுகிற போது எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதையும் அந்த மெமோரான்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

The staff deputed should pass on information over telephone with the least delay and in a most discreet manner without exposing their identity.

அவர்கள் யார் என்பது வெளியே தெரியாத அளவிற்கு நடந்துகொண்டு, இந்தத் தகவல்களை உடனடியாக அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும். செய்ய வேண்டிய பணிகளை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல, மறைமுகமாகச்

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து 21
அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த
ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள
ஆணை குறித்து

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

செய்ய வேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல, மற்றவர்கள் சந்தேகப்படாத அளவிற்குச் செய்ய வேண்டும்.

"The coverage of the proceedings of the House should also be done in a very discreet manner, as any exposure of the identity of the staff deputed for this duty is likely to lead to embarrassing situations."

ஆகவே அவர்கள் எந்தக் காரியத்தைச் செய்திறார்கள் என்பதை உணர்ந்து, தெரிந்து, அதனுடைய முக்கியத்துவத்தையும், பின்னணியையும் தெரிந்து, உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் இப்படிச் செய்கிறீர்கள் என்பது தெரிந்து விடுமானால், இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிந்து விடுமானால், அதனுடைய விளைவுகள் சங்கடப்படக்கூடியவையாக, விபரீதமாக மாறிவிடலாம், அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் செய்யுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

"After the Session of the House is over for the day, the Deputy Inspector deputed will submit a report to the Superintendent of Police, S.B., C.I.D. on the same day itself containing salient features of the Proceedings of the House."

தலைவரவர்களே, இது ரோம்பவும் முக்கியமானது. இந்த அவையின் நடவடிக்கைகள், நடவடிக்கைக் குறிப்புகளில் ஏறுகின்றன. இந்த அவையில் நடைபெறும் பல்வேறு விவாதங்கள் சபைத் தலைவரின் அனுமதியோடு நடைபெறுகின்றன. விவாதம் நடைபெறுகிறபோது, 'வேண்டாம்' என்று முடிவு செய்து, பல விவாதங்கள் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன.

(முற்பகல் 11-10)

அல்லது அவையினுடைய மரியாதை அல்லது அவையினுடைய கண்ணியம் அல்லது வேறு சூழ்நிலை காரணமாக இந்த அவையில் நடைபெறுகிற விவாதங்கள் அல்லது குறிப்புகள் சட்டமன்றத்தின் நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இடம் பெறக்கூடாது அல்லது வெளியே பத்திரிகைகள் வெளியிடக் கூடாது என்று தலைவர் அவர்கள் அறிவித்தால், அது அவைக்கு வெளியே தெரிய வாய்ப்பு இல்லை. இங்கே வருகின்ற பார்வையாளர்கள் வெளியே போய் சொல்வதற்கான வாய்ப்பு கூட மிக மிக அரிதுதான். ஆனால் காவல் துறைக்கு 'சேலி யன்ட் பியூச்சர்ஸ்' (salient features) அனைத்தையும் சொல்ல வேண்டுமாம். அதோடு மட்டுமல்லாமல் ஸ்பெஷல் ரிப்போர்ட்டும் கொடுக்க வேண்டுமாம். இங்கே நடைபெறுகின்ற விவாதங்களைப் பொறுத்தவரையில், பப்ளி கேஷன் என்கிற முறையில் அவைத் தலைவருக்கு சில உரிமைகள் இருக்கின்றன. அதையும் கடந்து நின்று அவையின் கவனத்திற்கே இல்லாமல் அவையினுடைய

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து
அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த
ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள
ஆணை குறித்து

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 பிப்ரவரி 26]

தலைவருடைய கவனத்திற்கே இல்லாமல் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்
பட்டவை உட்பட அத்தனை நிகழ்ச்சிகளையும் அப்படியே கொடுக்க வேண்டு
மென்று காவல் துறையிலிருந்து உத்தரவு வெளியாகியிருக்கிறது.

“The above instructions should be adhered to scrupulously.”

இதிலே மாற்றமே

இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வார்த்தைக்கு வார்த்தை
கண்டிப்பாக மாற்றமே இருக்கக் கூடாது என்று காவல் துறையினர் உத்தரவு
கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதோடு மாத்திரமல்லாமல், இந்த உத்தரவு மிகவும்
இரகசியம் என்றும், மிக மிக அவசரம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.
சீக்ரட், மோஸ்ட் இம்மீடியட் (Secret/Most immediate) என்று உத்தரவிட்
தெளிவாக இருக்கிறது. இந்த உத்தரவைப் பொறுத்தவரையிலும், மாண்புமிகு
தலைவரவர்களுக்கு நீண்ட கால சட்டமன்ற அனுபவம் இருக்கிறது. ஆகவே,
நான் இதுபற்றி விரிவாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால், என்ன நடை
பெறுகிறது, எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதை மட்டும் நான் இங்கே சொல்ல
விரும்புகிறேன். இந்த அவை சத்தந்திரமாக, சுயேச்சையாகச் செயல்பட
வேண்டும். அப்படி இந்த அவை செயல்படுவதன் மூலம்தான் ஜனநாய
கத்தைக் காப்பாற்ற முடியும். மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில்
நாங்களும் எங்களுடைய கடமைகளை நல்லமுறையில் செய்ய வாய்ப்பாகவும்
இருக்க முடியும். இந்த அவையைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அவையும்,
இந்த அவையோடு ஒட்டியிருக்கின்ற பகுதி என்று வரையறுக்கப்பட்ட பகுதி
யும் தலைவரவர்களுடைய வரம்புக்கு உட்பட்ட பகுதிகள், தலைவருடைய
அதிகாரத்திற்குட்பட்ட பகுதிகள், அதற்குள்ளே நடப்பவைபற்றி முடிவு செய்ய
வேண்டிய அதிகாரம் தலைவருக்குத்தான் இருக்கிறது. தலைவரவர்களுடைய
கவனத்திற்கே வராமல், யாருக்கும் தெரியாமல் காவல் துறையினர் எப்படிச்
செயல்பட வேண்டும், எப்படியெப்படி உள்ளே வர வேண்டும், எப்படியெப்படி
குறிப்புகள் எடுக்க வேண்டும், உடனடியாக அதை எப்படியெப்படி தொலை
பேசி மூலம் அல்லது மற்ற வசதிகள் மூலம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று தெளி
வாக இந்த உத்தரவில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மாத்திரமல்லாமல்
மாநிலம் முழுவதும் அதை வெளியிட கன்ட்ரோல் ரூமுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டு
மென்று சொல்வதன் மூலம் தெளிவாகிறது. இந்த அவையைப் பொறுத்த
வரையில், சுயேச்சையாகச் செயல்பட முடியாமல், பேச்சரிமையைப் பறிக்கிற
முறையில் திட்டமிட்டு, விடப்பட்டிருக்கிற ஆணை இது. அதோடு, இந்த
அவையினுடைய எல்லையைப் பொறுத்தவரையில் அதற்குள்ளே எப்படிச்

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து 23
அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த
ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள
ஆணை குறித்து

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

செயல்படுவது என்பதைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய சட்டமன்றத்திற்கு
பல்வேறு அனுபவங்கள் உண்டு.

“Parliamentary Privileges under
the Indian Constitution”.

என்கின்ற
தூலில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 27-வது பக்கத்தில் தென
வாக இருக்கிறது. 1959 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 18 ஆம் தேதியன்று மெட்ராஸ்
லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சிலில் அதனுடைய எல்லைகள் எவையெவை என்பது
பற்றி வரையறுக்க குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டு, அந்தக் குழு அதுபற்றிய
தகவல்களைத் தந்திருக்கிறது.

The Committee reported that “in the case of Members of
Legislative Council ‘Precincts of the House’ shall mean :

(i) The entire Secretariat Buildings in the Fort St. George
including the Council Chamber.”.

என்று மேல்வையினுடைய எல்லை குறித்து தெளிவாக வரையறுத்திருக்
கிறார்கள்.

I want to apprise you as to how they intrude into your powers.

The precincts of the House have been mentioned as “.....
the Council Chamber (the place where Members of the Council
are required to assemble either under Article 175 or Article 176 of
the Constitution), the Chambers of the Chairman and the Deputy
Chairman, the rooms in which the associated offices are situated,
the Ministers’ rooms, the library, the Canteen and the Lounge
Rooms.....”.

In the case of strangers. Precincts of the House shall mean the
Council Chamber with Galleries, its verandah and steps and shall
be applicable only to those to whom tickets have been issued by
the office for admission to the galleries.”

என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அவையையொட்டி இருக்
கின்ற வராந்தா, காலரியில் ஒற்றுத் துறையினர் நடமாட வேண்டுமென்றும்,
உட்கார்ந்திருந்து கண்காணிக்க வேண்டுமென்றும் இந்த உத்தரவில் சொல்லி
யிருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கின்ற காலரி, வராந்தா எல்லாம் அவைத்
தலைவருடைய அதிகாரத்திற்குட்பட்ட பகுதிகள். இங்கே அவர்கள் உட்கார்ந்து
கொண்டு, அதே சமயத்தில் அவர்கள் யார் என்ற உண்மையை அவைத் தலை

24 சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள ஆணை குறித்து

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 பிப்ரவரி 26]

வருக்குத் தெரிவிக்காமல் இத்தகைய ஒற்றுச் செயல்களைச் செய்வதன் மூலம் அவைத் தலைவருடைய வரம்புக்குட்பட்ட இடத்தில் அவருடைய அங்கீகாரம் இல்லாமலேயே அவர்கள் இந்தச் செயலைச் செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவைத் தலைவருடைய அனுமதியைப் பெற வேண்டுமென்று சுற்றறிக்கையில் இருக்கிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: They should obtain entry passes from the concerned officers of Legislative Assembly and Council. உதாரணத்திற்குச் சொல்வதானால் இங்கே இராமமூர்த்தி என்ற பெயரில், ஒருவர் உள்ளே வந்து விடலாம். பொதுவாக இங்கே வருபவர்கள் என்ன வேலை, என்ன அதிகாரம் என்று தெரிவித்துவிட்டு வருபவர்கள் அல்ல. ஆனால் காவல் துறையினர் வெளியிட்டுள்ள ஆணைப்படி பொது மக்களோடு இந்த சி.ஐ.டி.க்களும் இரண்டறக் கலந்து உட்கார வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. யார் என்று தங்களைக் காட்டிக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“Exposure of the identity of the staff deputed for this duty is likely to lead to embarrassing situations”

என்று சொல்லியிருப்பதன் மூலம் காவல் துறையினர் மறைமுகமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். யார் என்று அடையாளம் காட்டினார்களென்றால், அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்கிற அளவுக்கு உத்தரவில் தெளிவாக வாசகம் இருக்கிறது. அதேசமயத்தில் நாடாளுமன்றம், சட்டமன்றம் இவையெல்லாம் எப்படிச் செயல்பட வேண்டும், அதிகாரங்கள் எவையென்பவை வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, எல்லைகள் எப்படி ஆட்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பவை எல்லாம் கடந்த காலத்தில் உரிமையோடு பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். மேலும் நம்முடைய இந்தியத் தேர்தல் கமிஷனர் திரு. Shaktiher அவர்கள் ஒரு புத்தகத்திலே இதுபற்றி மிகத் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள்.

In page 5 of his book “Glimpses of the Working of Parliament” என்ற புத்தகத்திலே 5-வது பக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். வித்தல் பாய் பட்டேல் அவர்கள் அன்றைக்கு சென்ட்ரல் அசெம்பிளியினுடைய தலைவராக இருந்தபோது இதுபோல் ஒரு பிரச்சினை வந்தது. அல்லது இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலை அன்றைய மத்திய சட்டமன்றத்தில்

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து
அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த
ஒன்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள
ஆணை குறித்து

28

1981 பிப்ரவரி 26]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

ஏற்பட்டது. பார்வையாளர்கள் பகுதியிலிருந்து இரண்டு குண்டுகள் வீசப் பட்டன. அது சுதந்திரப் போராட்டக் காலம். அந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு காவல் துறையினர் அந்தக் கட்டடத்தைக் கண்காணிக்கிற பொறுப்பு தங்க ளுடையது, தங்களிடம் விட்டு விட வேண்டும், தாங்கள்தான் அதற்குரிய முழு அதிகாரம் படைத்தவர்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்போது திரு. வித்தல் பாய் பட்டேல் அவர்கள் சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், கட்ட டடத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் அதனுடைய முழுப் பொறுப்பும் தன்னுடைய அதிகார எல்லைக்குட்பட்டதுதான் என்றும் ஏதாவது நடைபெற்றாலும் அதைக் கண்காணிக்க வேண்டிய பொறுப்பும் தலைவருடையதுதான் என்றும் அரசுடைய அல்லது காவல் துறையினுடைய பொறுப்பு அல்ல என்றும் தெளி வாகச் சொன்னார்கள். அவருக்கும் காவல் துறைக்கும் இடையே அது ஒரு பெரிய விவாதமாக ஆகியது. கடைசியாக தலைவருடைய கருத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

“President Patel, on the other hand, asserted that the authority and control over the precincts of the Assembly should vest in the Chair and ordered on 20th January 1930 that the Galleries be closed till such time as a settlement in the matter was arrived at.”

(முற்பகல் 11-20)

அவர்களுடைய கருத்தை காவல் துறை ஏற்காத நிலை வந்தபோது, பார்வை யாளர் பகுதியையே மூடி வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பார்வை யாளர் பகுதியிலே காவல் துறையினர் உள்ளே வருவது கட்டாயமான ஒரு பணி என்று அரசு சொன்னதால், அந்தப் பிரச்சினையில் முடிவு வரும் வரையில்தான், அந்தப் பகுதியை மூடி வைக்க வேண்டும் என்று விட்டல் பாய் பட்டேல் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு

“After negotiations, an agreement was reached a month later which laid the foundation of the present Watch and Ward Staff for Parliament House.”

அதற்குப் பிறகுதான் நாடாளுமன்றத்திற்கும், சட்டமன்றத்திற்கும் இந்தச் சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினையைக் கவனிப்பது அவைத் தலைவர் அவர்களின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டு இயங்க வேண்டும் என்று வரையறுக்கப்பட்டது.

“The present position is that all security arrangements in the precincts of the House are under the control of the Speaker who exercises his authority through the officers directly appointed by him.”

இப்படி, யார் மூலம், யார் தான் இந்தக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று அதிகாரம் வரையறுக்கப்பட்டு ஏற்கப்பட்டது. 1930-லேயே இந்தப் பிரச்சினைகள் எழுந்தன.

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள ஆணை குறித்து

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1931 பிப்ரவரி 26]

அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த அவையும், அவையின் கண்ணியமும் மரியாதையும் எவ்வளவு உயர்ந்தது என்பதைப் பல காலகட்டங்களிலே வலியுறுத்த வேண்டிய கட்டாயம் நம்முடைய தேசிய தலைவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய மறைந்த தலைவர் ஜனநாயகக் காவலர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் 1958 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்திலே நாடாளுமன்றத்திலே இதுபற்றி அவர்களுடைய கருத்தை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அடுத்தவரும் பேச கொஞ்சம் நேரம் விட்டு வைப்புகள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : சீக்கிரம் முடித்துவிடுகிறேன்.

Page 105 of "Parliamentary Privileges under the Indian Constitution".

Speaking on March 8, 1958, on the occasion of the unveiling of the portrait of Speaker Vishalbai Patel, Prime Minister Jawahar Lal Nehru observed :

"The Speaker represents the House. He represents the dignity of the House, the freedom of the House and because the House represents the nation, in a particular way, the Speaker becomes the symbol of the Nation's freedom and liberty. Therefore, it is right that, that should be an honoured position, a free position, and should be occupied always by men of outstanding ability and impartiality."

"Political life has yet to be organized and based solely on programme and it will take a long time before conditions settle down. The independence of the Speaker and the Legislative Secretariat is, therefore, a matter very vitally essential not only for a proper discussion, freedom of speech and free expression of opinion, but for the very existence of legislatures as really democratic bodies and not merely as handmaids to the executive."

அதிகார வர்க்கத்தினுடைய கைப் பொம்மைகளாகச் சட்டமன்றங்கள் விளங்கக் கூடாது என்பதற்காகச் சில உரிமைகளை நம்முடைய அவை தனக்கென்று எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த அவையினுடைய தலைவராக வருபவர்கள் எவ்வளவு உயர்ந்த நிலையிலே வைத்துப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவர்கள், மதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்பதையும், அந்தப்

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து 27
அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த
ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள
ஆணை குறித்து

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

பதவிகளுக்கு உயர்ந்த மதிப்பும் மரியாதையும் இருப்பதால், உயர்ந்த நிலையிலே இருப்பவர்கள் அந்தப் பதவிக்கு வர வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதையும் மிகத் தெளிவாக பண்டித நேரு அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அந்த உரிமைகள் அவைகளைக் காக்கின்றவர்களுடைய அதிகாரத்திற்கு உள்ளே மிகச் சலபமாகக் காவல் துறையினர் மற்றும் சி.ஐ.டி. துறையினர் தலையிட முடியும் என்ற நிலை உருவாகும் அளவுக்குச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜனநாயகத்தினுடைய வளர்ச்சிபற்றி, நாடாளுமன்றத்தினுடைய வளர்ச்சிபற்றி பல்வேறு தகவல்கள் இப்போது நம்மிடம் இருக்கின்றன. “May’s Parliamentary Practice” என்ற புத்தகத்திலே 146-ம் பக்கத்திலே இதை தெளிவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: ஒரு சுற்றறிக்கை இரகசிய சுற்றறிக்கை என்ற நிலையிலே இருந்தது வெளியாயிற்று. அந்த நிலையிலே நமக்கு உதவும் வகையிலே ‘பார்லிமென்டரி ப்ராக்டிஸிலே’ என்ன இருக்கிறது என்று சொன்னால் நல்லது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: இந்தச் சுற்றறிக்கை எந்த நிலையிலே வெளியாகியிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சுற்றறிக்கை வெளியான விதம், இந்த Leakage may be wanton வேண்டுமென்றே இதை வெளியேவிடும் நிலைகூட இருந்திருக்குமோ என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. ஒன்று, இந்தச் சுற்றறிக்கையின்படி எங்களைக் கண்காணிப்பது. இன்னொன்று, அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா, செயல்படுத்தப்பட்டதா, இல்லையா என்பதைப் பிரச்சினைக்கு உரியதாக மாற்றலாம் என்பது. இந்தச் சுற்றறிக்கை வெளியே மற்றவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ததே காவல் துறை திட்டமிட்டு செய்ததோ என்றுகூட நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்கிறேன். என்னுடைய உபயோகத்திற்காகச் சொல்கிறேன், இன்றைக்கு இருக்கிற அந்த நிலையிலே, எங்கேயாவது சட்ட மன்றத்திலே, பார்லிமென்ட்லே இதுபோன்ற நிலை வந்து அதுபற்றிய விவரங்கள் இருந்தால், கொடுங்கள். அது மிகவும் நல்லது. அவையிலே சி.ஐ.டி. வந்திருந்த நிலை, அவர்களைக் கண்டுபிடித்து அவையிலே அதுபற்றி எழுப்பிய நிலை என்று பல நிலைகள் இருக்கின்றன. இந்த நிலைகளிலே ஏதாவது இருந்தால் சொல்லுங்கள், அது எனக்கு உபயோகமாக இருக்கும் என்று சொல்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: இந்தச் சுற்றறிக்கை 31 ஆம் தேதி அனுப்பப் பட்டது. “Most Immediate” என்று இருப்பதால், அன்றைக்கே அது செயல்படத் தொடங்கியது. இரண்டாவதாக, அவர்களே உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள்.

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள ஆணை குறித்து

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 பிப்ரவரி 26]

யாருக்கும் வெளியே தெரியாமல் செயல்பட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அவை அதற்குப் பிறகு ஒரு வார காலம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்த அவையிலே இருந்து அவர்கள் என்ன விஷயங்களை எடுத்தார்கள்னோ தெரியாது. வாக்கெடுப்பு கூட வந்தது. இந்தத் தகவல்கள் எல்லாம் கூட நிமிடத்திற்கு நிமிடம் காவல் துறைக்குச் சென்று இந்த நடவடிக்கைகளை மாற்றுவதற்கு, இடையிலே சில நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு அந்தத் தகவல்கள் பயன்பட்டிருக்கலாம். காரணம்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்ற ஜடையிலே நான் அப்படித்தான் புரிந்துகொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : As the Opposition, we always try to take the Government by surprise

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இப்போது நான் விளக்கம் பெற்று விட்டேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : காவல் துறை உத்தரவு என்ன சொல்கிறது? “என்ன நடவடிக்கை நடந்தது என்பதைப்பற்றி எங்களுக்கு ரிப்போர்ட் கொடுக்க வேண்டும்” என்று சொல்கிறது. அப்படிச் சொல்லும்போது இந்த அவையினுடைய Expunge செய்யப்பட்ட பகுதிகள்—விவாதங்கள், தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் எது மற்றவர்களுக்குத் தெரியக்கூடாது, எது இந்த அவைக்கு வெளியே போகக்கூடாது என்று கருதுகிறீர்களோ அந்தத் தகவல்களைக் காவல் துறையினுடைய அதிகாரிகள் அதிகாரபூர்வமாக தங்களுடைய துறையினருக்குத் தெரிவித்து, அவைகள் அங்கே பதிவு செய்யப்பட்டு காலா காலத்திற்கும், இப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி அவையிலே நடந்தது, இப்படி ஒரு பேச்சு, விவாதம் நடைபெற்றது என்று—நாங்கள் எல்லாம் அவைகளைப்பற்றி மறந்து விட்ட சூழ்நிலையிலே—ரெக்கார்ட் பூர்வமாக வைத்துக்கொள்ள இந்த உத்தரவு வழிவகை செய்கிறது. “May’s Parliamentary Practice and Procedure” என்ற புத்தகத்திலே ‘அவை நடவடிக்கைகளிலே நீக்கப்படுபவற்றின் நிலை என்ன’ என்ற தகவல்கள் இருக்கின்றன.

Publishing a proceeding which the House of Lords had ordered to be expunged from the journal

பத்திரிகைகளிலே வாக்கூடாது என்று உத்தரவிட்ட பிறகு, அந்தத் தகவலை வேறு முறையிலே வெளிப்படுத்துவது, விளம்பரப்படுத்துவது என்பதே Privilege of the House என்று தான் Parliamentary Procedure சொல்கிறது.

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து
அறிக்கைத் தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த
ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள
ஆணை குறித்து

29

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

மறுபடியும், அதே புத்தகத்தில் 238 ஆம் பக்கத்திலே காவல் துறையினர் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“The police on duty in the House are under this direction. He regulates (Speaker), the admission of persons to the Press Gallery and lobby and has control of the arrangements for the admission of strangers.”

என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காவல் துறையினர் உள்ளே இருந்தால், அவர்கள் தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியோடு, தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிந்துதான் இருக்க வேண்டுமே தவிர, direct ஆக இருக்கக்கூடாது என்று இருக்கிறது. ஆகவே, பல காலத்திற்கு முன்பே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. The Law of Parliamentary Privileges in U.K. & in India என்ற திரு. பாச்சோரி (Pachauri) அவர்கள் எழுதிய புத்தகம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப் புத்தகத்திலே 50-வது பக்கத்திலே இன்னும் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள்.

“The freedom of members to speak and vote without restraint imposed by any outside body is one of the essential privileges of Parliament and one which has long been maintained as part of its general law. The privilege has been recognised by statute, and is indeed confirmed by the 9th Article of the Bill of Rights, 1688”.

(முற்பகல் 11-30)

1688 ஆம் ஆண்டு “பில் ஆஃப் ரைட்ஸ்” என்று முதன்முறையாக ஜனநாயக உரிமைகள் வழங்கப்பட்டபோதே சட்டமன்றங்களுக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் இந்தப் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றையதினம் இப்படிப்பட்ட பாதுகாப்புக்குள் துழைகிற வகையில் இந்த ரகசியச் சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, இது அவை உறுப்பினர்களை மிரட்டுகிற செயலாகவும், அவர்கள் சுயேச்சையாக, எந்தவிதமான நிர்ப்பந்தத்திற்கும் உள்ளாகாமல் செயல்படுகிற தன்மைக்கு ஊறுவிளைவித்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை மிரட்டுகிற அல்லது எச்சரிக்கிற நடவடிக்கையாகவும் இருக்கிறது என்பதை தங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதே புத்தகத்தில் 60-வது பக்கத்தில் ‘மிரட்டுவது’ என்பதற்கான விளக்கத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

“Misbehaviour within the precincts of the House while the House is sitting, even though not calculated to disturb the proceedings of the House, is punishable as for breach of privilege. The principle upon which it is so punishable can only be that the House is deemed to be prevented in every part of the building in which

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள ஆணை குறித்து

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 பிப்ரவரி 26]

it is sitting and, therefore, that is misbehaviour in the same manner as contempt may be committed constructively in the face of a Court of justice though not in its actual view."

இவ்வாறு தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியாமலேயே நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதோ அல்லது செயல்படுவதோகூட "மிஸ்பிஹேனியர்" என்பதன் கீழ் வரும் என்பதை இதிலே விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அவையின் நடவடிக்கைகளில் குறுக்கிடாமலே இத்தகைய செயல்முறைகளை மேற்கொள்ள முடியும். அதாவது அவை நடக்கிறது என்றால், அவைக்குள்ள்தான் அது நடைபெறுகிறது என்றில்லாமல் இந்த அவையைத் தொடர்ந்திருக்கிற "பிரிசிங்க்டன்" என்று சொல்லப்படும் எல்லை எங்கெல்லாம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம்கூட அவை நடப்பதாகத்தான் பொருள் என்பது இங்கே தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இது போதும் என்று நினைக்கிறேன். உறுப்பினர் விரைவில் முடித்துக்கொள்வது நலம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : விரைவில் முடித்துக்கொள்கிறேன். அவையின் உறுப்பினராக இல்லாத ஒருவர் எப்படி மிஸ்பிஹேன் (misbehave) செய்ய முடியும் என்பது இங்கே தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் சுயேச்சையாகவும், சுயமாகவும் செயல்படிற தன்மைக்கு எதிராக அவரைப் பயமுறுத்துகிற அல்லது மிரட்டுகிற வகையில் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கையே "மிஸ்பிஹேனியர்" என்று தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. "பார்லிமெண்டரி புரொசீஜர் இன் இண்டியா" என்று திரு. முகர்ஜி அவர்களால் எழுதப்பட்ட புத்தகத்தின் 271 ஆம் பக்கத்தில் இன்னொரு கருத்தும் தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திருப்பத் திரும்ப எல்லோரும் இந்த அவையின் பெருமையைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதத்திற்கே இடமில்லை. ஆனால் இங்கே நம் முன் உள்ள பிரச்சினை, இந்தச் சுற்றறிக்கை எப்படி இந்த அவையைப் பாதித்திருக்கிறது என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும். அதை விளக்கினால் போதும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அதைத்தான் நான் விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே பிரசுரம் அல்லது வெளிப்படுத்துதல் என்பது எப்படி அவையின் உரிமையைப் பாதிக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறேன். தற்போது இந்தச் சுற்றறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் கேட்கும் விளக்கம் "இந்தச் சுற்றறிக்கையின்மீது அந்தத் துறை நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா" என்பதாகும். இந்தச் சுற்றறிக்கையின் அடிப்படையில் காவல் துறையினர் இந்த அவைக்குள் வந்தார்களா இல்லையா

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து 31
அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறைபைச் சேர்ந்த
ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள
ஆணை குறித்து

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

என்பது வேறு விஷயம். சுற்றறிக்கையின் அடிப்படையில் அவைக்குள் வந்து செயல்பட்டிருந்தால், அது குற்றம். அப்படி வராமல் இருந்திருந்தால், அந்தத் துறையின் ஆணை அல்லது அதிகாரம் எந்த அளவுக்கு செயல்படுத்தப்படுகிறது என்பதைத்தான் அது குறிக்கும். அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. இந்தச் சுற்றறிக்கையை காவல் துறை வேண்டுமென்றே வெளியாக்கியதன் மூலமாக, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்த வரையில், “நம்மைச் சுற்றி சி.ஐ.டி.க்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற பயத்தோடு செயல்படுகிற கட்டாயத் திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்” என்பதை நான் இங்கே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இந்தச் சுற்றறிக்கையைத் தயாரித்தவர்களே இதைத் தந்திரமாகவும் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று உறுப்பினர் கூறுகிறார் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அப்படியும் இருக்கலாம் அல்லது அரசாங்கத்தின் தந்திரமாகவும் இருக்கலாம் என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். இந்த இரகசியச் சுற்றறிக்கை செயல்படுத்தப்பட்டுமிருக்கலாம் அல்லது செயல்படுத்தப்படாமலும் இருந்திருக்கலாம். இந்த ஆணை வெளியிடப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு எழு நாட்களுக்கு ஒரு வேளை செயல்படுத்தப்படாமல் இருந்திருக்குமானால், இந்தச் சுற்றறிக்கையின் நகல் உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்கிற அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்து வேண்டுமென்றே உறுப்பினர்களை மிரட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. ஆக இந்தச் சுற்றறிக்கை வெளியிடப்பட்டதன் மூலம், இந்த அவையை மிரட்டியிருக்கிறார்கள். அவைத் தலைவரின் அதிகார வரம்பிற்குள் நாங்கள் தலையிட முடியும் என்று காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு சுற்றறிக்கையை வெளியிட்டதன் மூலம் இந்த அவையின் கண்ணியத்தையும் மரியாதையையும் குறைத்திருக்கிறார்கள். இது அவையின் உரிமையை மீறிய செயல் என்பதில் ஐயமில்லை.

அது மட்டுமல்ல, காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு வாதத்தை எடுத்து வைக்க முடியும். மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே அதைச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். இந்த அவையைப் பொறுத்தவரையில், உறுப்பினர்கள் அவ்வப்போது பல்வேறு பிரச்சினைகள் குறித்தும், சம்பவங்கள் குறித்தும் இங்கே பேசுகிறார்கள். பல பிரச்சினைகளை இங்கே எழுப்புகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட முறையில் எழுப்பப்படும் பிரச்சினைகளுக்கு உடனே பதிலளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு உதவி செய்யவே இப்படிப்பட்ட நடைமுறை மேற்கொள்ளப்படுகிறது என்று சொல்வார்களானால், நான் அதற்குப் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள ஆணை குறித்து

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 பிப்ரவரி 26]

ஒவ்வொரு துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் இங்கே துறையின் தலைமை அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே “Home Department” இருக்கிறது. அந்தத் துறையின் செயலாளர் இங்கேயே இருக்கிறார். அந்தத் துறையில் இருந்து தேவைப்படும் எந்தக் தகவலாக இருந்தாலும் உடனடியாக அதைப் பெற்றுத் தரும் வாய்ப்பும் வசதியும் வழிவகைகளும் அவருக்கு இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் தாண்டி ஒரு காவல் துறை அதிகாரிதான் இந்தத் தகவல்களையெல்லாம் சேகரிக்க வேண்டும். அதனால்தான் இத்தகைய சுற்றறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார் என்று சொல்வார்களானால், நிலைமை இன்னும் மோசமாகப் போய்விடும் என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நாளையதினம் திண்டிவனத் திலே இருக்கும் சப்-கலெக்டர் தன்னுடைய ரெவினயூ இன்ஸ்பெக்டரைக்கூட சட்ட மன்றத்திற்கு அனுப்பி அங்கே திண்டிவனத்தைப்பற்றி ஏதாவது பேசுகிறார்களா என்று கவனி. அப்படி அங்கே திண்டிவனத்தைப்பற்றி யாராவது பேசினால், உடனே அதுபற்றி எனக்கு ஒரு லைட்னிங் கால் (lightning call) போட்டு தகவல் கொடு என்று சொன்னால், அதை யாரும் இனி தவறு என்று சொல்ல முடியாது. யாரும் அதைத் தடுக்க முடியாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவையில் மின்வாரிய நிதிநிலை அறிக்கைமீது விவாதம் நடைபெற இருக்கிறது. ஏற்கெனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் நிறைய பேசிவிட்டார். விரைவில் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : எவ்வே இந்தத் துறை இந்தச் சுற்றறிக்கையின் படி செயல்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பதுகூட பிரச்சினையல்ல. இப்படி ஒரு சுற்றறிக்கை வெளியிடுவதே இந்த நாட்டின் ஜனநாயக மரபுகளையும், இந்த அவையின் உரிமைகளையும் மீறிய செயலாகும். இந்த அவையை அவமதிக்கிற செயலாகும்.

அதிகார வர்க்கத்தைப்பற்றி இங்கே இன்னொரு கருத்தும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

“The temptation to circumvent legal provisions or blatantly by-pass them under the cover of secrecy is strong. But in most democratic countries, the citizen can and does attempt to take the Executive to task.”

அதிகார வர்க்கம் என்பது எப்போதும் இந்த உரிமைகளை வேறு வகையில் சுற்றி வளைத்து மீறுவதற்கும் மறுப்பதற்குமே முயல்கிறது. ஆனால் நாம் நம் உரிமைகளை நிலைநாட்டுவது என்பது தவிர்க்கக் கூடாத ஒரு கடமை யாகும்.

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து 33
அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த
ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள
ஆணை குறித்து

1981 டிப்ரவரி 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

“The House should be enabled to carry on its business and the members should be free to perform their allotted duties.

Preservation of the dignity of the House is also linked to the principale of “Necessity” for it is necessary to preserve its dignity, for the House to be able to function effectively.”.

ஆக, இந்த அவை முறையாக, தெளிவாக, திட்டவாட்டமாக தனது கடமையை ஆற்ற வேண்டும் என்றால், சில வாய்ப்புகள், சில உரிமைகள் அதற்கு இருந்தே ஆக வேண்டும். அதில் மிக முக்கியமானது உறுப்பினர்கள் பய மின்றி, சுதந்திரமாகச் செயல்படும் சூழ்நிலையை உருவாக்குவதாகும். அது மட்டுமல்ல, அவையின் தலைவருடைய அதிகார வரம்பிற்குள் யாரும் துழைய முடியாது என்ற உத்தரவாதம் இருக்க வேண்டும். இன்றையதினம் இவை களுக்கெல்லாம் குந்தகம் விளைவிக்கிற வகையில், அவையின் உரிமைகளை மீறுகிற வகையில் இரகசியச் சுற்றறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தச் சுற்றறிக்கை செயல்படுத்தப்பட்டதா அல்லவா என்பது வேறு விஷயமாக இருந்தாலும், ஒன்றை நான் மறப்பதற்கில்லை. இந்த இரகசியச் சுற்றறிக்கை செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பதற்கான எந்த உத்தரவாதமும் இங்கே இல்லை. இந்த உத்தரவு செயல்படுத்தப்படவே இல்லை என்றால், அந்தத் துறையின் ஆணைகள் எப்படி மதிக்கப்படுகின்றன என்பதையே காட்டும். ஆனால், இப்படிப்பட்ட ஒரு சுற்றறிக்கையைத் தயாரித்து, அதில் கையெழுத்திட்டு வெளியிட்டதே இந்த அவையின் உரிமையை மீறிய செய லாகும். இந்த அவையின் உறுப்பினர்கள் சுயேச்சையாகச் செயல்படுவதை மிரட்டுகிற செயலாகும். இதில் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. மொத்தமாகவே இந்த அவை யின் உறுப்பினர்களை மிரட்டியிருக்கிறார்கள், இந்த அவையின் உரிமையை மொத்தமாகவே மீறியிருக்கிறார்கள். இந்த அவையின் முழு உரிமையையும்

(முற்பகல் 11-40)

மீறியிருக்கிறார்கள். இந்த அவையின் மொத்த மரியாதையையும் அவமதித் திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், சம்பந்தப்பட்டவர்களை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பி இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்பதில் நியாயம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரி வித்து, இது இந்த அவையின் மிக முக்கியமான பிரச்சினை என்பதால், இது பற்றி அறிவிப்பு கொடுக்காத மற்ற கட்சித் தலைவர்களுடைய கருத்தையும் தாங்கள் அறிய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

34 சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து
அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த
ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள
ஆணை குறித்து

[1981 பிப்ரவரி 26]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற
மேலவை விதி 159-ன்கீழ் நான் தங்களுக்கு அனுப்பிய உரிமை மீறல் பிரச்சினை
யைப்பற்றி எனது கருத்தைச் சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்ல விழைகிறேன்.

31—1—1981 நாளிட்ட, ரகசியமிக்க அவசர, எண் 6228 குறிப்பாணை
ஒன்று “எதிரொலி” பத்திரிகையில் வெளியாகியிருப்பதை தங்களுடைய பார்
வைக்கு அனுப்பி, அதோடு போட்டோ ஸ்டட் காப்பியையும் தங்களுக்கு
அனுப்பியிருக்கிறேன். இந்த அவையினுடைய சுதந்திரத்தையும், இந்த அவை
யினுடைய இறையாண்மையைப் பறிக்கிற சூழ்நிலையையும் இந்த அவையின்
உறுப்பினர்கள் அச்சமின்றி தங்களுடைய பணியை ஆற்ற முடியாத சூழ்நிலை
யையும் அந்தக் குறிப்பாணை உருவாக்கியிருக்கிறது என்பது என்னுடைய
கருத்து. இந்த அவையில் இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய
பாதுகாவலில் தங்களுடைய கடமையை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
தங்களைத் தவிர இந்த மண்ணுலகத்தில் யாராலும் கட்டுப்படுத்த முடியாத
அளவிற்குப் பரிபூரண சுதந்திரத்தையும், இறையாண்மையையும், உரிமை
யையும் இந்த அவை பெற்றிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது.

பாராளுமன்றம், நிர்வாகம், நீதிமன்றம் ஆகிய இந்த மூன்று அமைப்புகளும்
ஒன்றோடு ஒன்று இணையாது, ஒன்றையொன்று அடிமைப்படுத்தாது, ஒன்றை
யொன்று ஆதிக்கம் செலுத்தாது தனித்தனியான முறையில் செயல்படுகிற
முறையை அமைத்து வெற்றி கண்டு, இந்த அமைப்பு முறை ஒன்றே சிறந்தது
என்று அரசியல் நிபுணர்கள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு சுதந்திரம் பெறுகிற
காலத்தில் இந்த அமைப்பு முறையை ஏற்று சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருகிற
பாரம்பரியமிக்க ஜனநாயக முறையை பாராளுமன்ற முறை நமக்குத் தருகிறது.
பாராளுமன்ற முறைப்படி ஆட்சி புரிகிற நாட்டில் பாராளுமன்ற அடிப்படை
உரிமை குன்றிமணி அளவுக்குக்கூட குன்றாமல் பார்த்துக்கொள்ளுவதுதான்
பாராளுமன்ற ஜனநாயக மரபுக்கு நாம் செய்கின்ற மரியாதையாக அமையும்.
இந்தக் குறிப்பாணையின் மூலமாக அந்த நிலையில் பாராளுமன்ற உரிமை
பெருமளவிற்கு மீறப்பட்டு, ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டு, நிர்வாக ஆக்கிர
மீப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. அந்தக்
குறிப்பாணையைப்பற்றிய முழு விவரங்களையும் தங்களுக்குத் தந்திருந்
தாலும், இந்த அவையினுடைய உறுப்பினர்களுக்குத் தரவில்லை. எனினும்
காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் விரிவாக ஏற்கெனவே
எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதால், நானும் விளக்கமாக முழு விவரத்தையும்
சொல்லாமல் ஒரு சில பகுதிகளை மட்டும் படிக்க விழைகிறேன்.

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து 83
அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த
ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள
ஆணை குறித்து

1981 பிப்ரவரி 26]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

“தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை நிகழ்ச்சிகளைக் கண்காணிப்பதுபற்றி கீழ்வரும் உத்தரவுகள் வெளியிடப்படுகின்றன” தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் நிகழ்ச்சிகளைக் கண்காணிப்பது தங்களுக்குள்ள உரிமையே தவிர. . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஆங்கில வார்த்தை என்ன போடப் பட்டிருக்கிறது ?

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : The following instructions are issued regarding coverage of Tamil Nadu Legislative Assembly and Council” என்று இருக்கிறது. “கண்காணிப்பது” என்பதற்கும் “கவரேஜ்” என்பதற்கும் மாறுபட்ட கருத்து இருக்கலாம் என்று நீங்கள் கருதலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நான் கேட்டேன். நான் இன்னும் எந்தக் கருத்துக்கும் வரவில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : நீங்கள் அப்படிச் கருதிவிட்டதாக நான் கருதவில்லை. என்னுடைய கருத்தை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள விழைகிறீர்கள் என்ற எண்ணத்தோடுதான் நான் சொல்லுகிறேன். ஆங்கிலத்திலே “கவரேஜ்” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அவையில் என்ன நடக்கிறது என்று முழு அளவில் தெரிந்துகொள்ள காவல் துறைக்கு, புலனாய்வுத் துறைக்கு எந்த விதமான உரிமையுமில்லை. எதையெதை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை நீங்கள் முடிவு செய்ய வேண்டும். அவையில் நடப்பதில் எவற்றைக் குறிப்பில் ஏற்ற வேண்டுமோ அவற்றைக் குறிப்பில் ஏற்றி, எவற்றை அகற்ற வேண்டுமோ அவற்றை அகற்றி அதிகாரபூர்வமாக அதைத் தாங்கள் அறிவிக்கிறீர்கள். அதை இந்த நாடே தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. காவல் துறை முழு அளவில் கண்காணிக்க முயன்றதே ஒரு பெரிய குற்றம்.

அது மாத்திரமல்ல. இந்தக் குறிப்பாணையில் இரண்டு சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், ஒரு டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஆகியவர்களை முறை வைத்து அனுப்ப வேண்டும் என்றும், எல்லோரும் இதில் பயிற்சி பெற வேண்டும் என்றும், அவை காலையிலும், மாலையிலும் நடைபெறுகிறபோதும், ஒரே சமயத்தில் இரு அவைகள் நடைபெறுகிறபோதும் யார், யார் எப்படி, எப்படி செல்ல வேண்டும் என்றும் சிறுசிறு விளக்கங்களைக்கூடத் தெரிவித்துச் சொல்லியிருப்பது இந்த அவையின் உரிமை மீறலாகும்.

சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளைக் கண்காணித்து மூன்று இடங்களுக்குத் தகவல் கொடுக்கச் சொல்கிறார்கள். சி.ஐ.டி. சூப்பிரண்டெண்டன்ட் நகரப் பகுதி சி.ஐ.டி. சூப்பிரெண்டெண்ட், சி.ஐ.டி. கன்ட்ரோல் ஆகிய மூன்று இடங்

36 சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள ஆணை குறித்து

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்] [1981 பிப்ரவரி 26]

களுக்கு இங்கே சேகரிக்கப்படுகிற செய்திகள் ஒரே சமயத்திலே அனுப்பப்படுகின்றன. வெளி நடப்பு செய்வதற்குரிய காரணங்கள், போலீசார் பற்றி முன்றத்தில் எழுப்பப்படுகிற விமர்சனங்கள் ஆகியவற்றைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் போலீசாரை வைத்துக்கொண்டுதான் ஆள முடிகிறது. சர்வாதிகார நாட்டில்தான் போலீசார் ஆட்சி. ஜனநாயக நாட்டில் போலீசார் நிர்வாகத்தின் கையில் இயங்குகிற அமைப்பு. நிர்வாகம் சட்டமன்றத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டு நடக்கிற ஓர் அமைப்பு. அப்படியிருந்தால்தான், இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் இருக்க முடியும். அதற்கு எதிர்மாறாக நிர்வாகத்தை மிஞ்சி, சட்டமன்றத்தை மிஞ்சி, போலீசார் கண்காணிக்கிற நிலை என்றால், போலீஸ் ஆட்சிக்கு போலீசார் தங்களைத் தயார் செய்கிற அமைப்பு முறையை ஏற்படுத்துகிறார்களோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. இந்த நிர்வாகத்தினுடைய அனுமதியோடு இது நடந்திருக்காது என்று நான் நம்புகிறேன். நிர்வாகத்தை பை-பாஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்தைக் கடந்து ஓர் அமைப்பு முறை அவர்களுக்குக் கீழ் இருக்கக் கூடிய காவல் துறையிலே உருவாகிவிட்டதோ என்னவோ. இது குறித்து அரசை எச்சரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆதலும் கண்காணிப்புப் பணியில் ஈடுபடும் சி.ஐ.டி.-க்கள் கொஞ்சமும் தாமதம் இல்லாமல் தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும், அதே சமயத்தில் தாங்கள் யார் என்று தெரிந்துவிடாமல் சாமர்த்தியமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இதை சி.ஐ.டி. துறை அதிகாரிகளுக்குச் சொல்ல வேண்டிய அளவிற்கு சி.ஐ.டி. அதிகாரிகள் எவ்வளவு பல்வேளமாகவா இருக்கிறார்கள்? தாங்கள் யார் என்று காட்டாமல் இருந்தால்தான், சி.ஐ.டி. என்று பெயர்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : அவர்கள் செய்கின்ற செயல் எவ்வளவு தவறானது, உரிமையற்றது, ஜனநாயகப் படுகொலை, எவ்வளவு சர்வாதிகாரப் பாதையில் போகிற போக்கு என்பது அவர்களை எச்சரிப்பதிலிருந்தே தெரிகிறது. சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளை சாமர்த்தியமாகக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்றும், இதைக் கண்காணித்தவர் யார் என்று தெரிந்துவிட்டால், பிறகு தர்மசங்கடமான சூழ்நிலைக்கு ஆளாவார்கள் என்ற எச்சரிக்கையோடும் எடுத்துச்சொல்லி, தினசரி கன்சாலிடேட்ட ரிப்போர்ட் அனுப்ப வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அவைக்குத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுவது, தங்களை வேண்டிக்கொள்ளுவது ஒன்றே ஒன்றுதான். இந்த அவையின் உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கடமைகளை ஆற்ற, போலீசார் செய்த தவறுகளை, போலீஸ் நிர்வாகத்தில் ஏற்படுகிற தவறுகளை, ஆட்சியில் ஏற்படுகிற

சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து 37
அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த
ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள
ஆணை குறித்து

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

தவறுகளை இங்கே வந்து சொல்லுகிறபோது, அவர்கள் எந்தவிதமான அச்ச உணர்வுக்கும் ஆப்படாமல் இருக்க வேண்டும். கண்காணிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டாலே அவர்கள் கடமையை ஆற்றத் தடையாக இருக்கும். திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது, ஒருவேளை அவர்களே வெளியே வந்து எச்சரிக்கை செய்வார்களோ என்ற சந்தேகம் வருவதாகச் சொன்னார்கள். போலீசார்பற்றி, போலீசார் செய்த தவறுகளைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது, அவர்கள் கண்காணிக்கப்பட்டு, பிறகு வெளியே சாலையில் நடந்து செல்லுகிறபோது, அதன் விளைவாக சிலவற்றைச் சந்திக்க வேண்டிய சூழ்நிலை வரும் என்ற உணர்வு தோன்றினால், இந்த அவை உறுப்பினர்கள் தங்கள் கடமையைச் சரிவர ஆற்ற முடியாமல் தடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதுதான் பொருள். இதற்கைய நிலை உருவாவதைப்பற்றி இதற்கு முன்னாலேயே தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தாங்களும் பார்வையாளர்கள் மாடியைப் பார்த்ததும், அவர்கள் ஓடியதும், பிறகு வராமல் இருந்ததும் ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அவைக்குப் புதியதல்ல.

(முற்பகல் 11:50)

பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளையும், மற்ற அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் சி.ஐ.டி. துறையினர் கண்காணிக்க முயன்று கொண்டிருப்பதும், அதைத் தடுக்க முயன்ற செய்திகளும் வரலாற்றிலே பல பகுதிகளிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதெல்லாம் சரி. இந்த மாதிரி சுற்றறிக்கை வந்த நிலை இதற்கு முன் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? அரசாங்கத்திலேயிருந்து இந்த அறிக்கை வந்திருக்கின்றதால் மட்டும் தான் இதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதல்ல. இந்த மாதிரி பிரச்சினை முன்பு வந்திருக்கின்றதா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, அதிலே இருந்துதான் இந்தப் பிரச்சினையினுடைய முக்கியத்துவம் வருகிறது. இதுபோல சி.ஐ.டி. கண்காணிப்பு நடைபெறுகிறதோ என்ற அச்சம் பல இடங்களிலே இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு சுற்றறிக்கையின் மூலம் திட்டமிடப்பட்ட, ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட, முறைப்படுத்தப்பட்ட முறையிலே கண்காணிக்கப்படுவது என்பது ஜனநாயக வரலாற்றிலே இதுதான் முதல் தடவை. அப்படி ஏற்படுகிறபோது, அதற்கு நாம் ஒரு சரியான முடிவு ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒரு ஜனநாயகத்திற்கு முறையான வழி காட்டுகின்ற மரபுக்கு முன் மாதிரியாக அமைகின்ற நிலைக்கு நாம் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதுதான் என்னுடைய அழுத்தமான கருத்து.

38. சட்டமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளையும் கவனித்து அறிக்கை தர வேண்டுமென்று காவல் துறையைச் சேர்ந்த ஒற்றுத் துறைக் கண்காணிப்பாளர் வெளியிட்டுள்ள ஆணை குறித்து

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்] [1981 பிப்ரவரி 20]

இதைச் சொல்கின்றபோதெல்லாம், இந்தப் புத்தகங்களை எல்லாம் தேவைப் பட்டால், தாங்கள் பின்வால் ஒரு தடவை வாசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்போது சுருக்கமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லி முடிக்கிறேன்.

பாராளுமன்ற உரிமை என்ன என்பதைப்பற்றி பல கருத்துக்களை, பல பெரியவர்கள், பல சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான், எர்ஸ்கின் மே அவர்களின் பார்லிமெண்டரி விதிகளில் பக்கம் 67, சேப்டர் 5-ல் இருப்பதை மொழிபெயர்த்துச் சொல்கிறேன்.

“பாராளுமன்ற உரிமை என்பது ஒவ்வொரு சபையும் தனியாகவும் கூட்டாகவும் அனுபவித்து வரும் சில விசேஷ உரிமைகளின் மொத்த வடிவம்—பாராளுமன்றமே உயர்நீதி மன்றம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்—பாராளுமன்றம், உயர்நீதி மன்ற அமைப்பின் ஒரு அங்கம் என்ற நிலையில் ஒவ்வொரு சபையும் உரிமைகளை அனுபவித்து வருகிறது. இவ்வுரிமையின்றி ஒரு சபை தனது கடமையை ஆற்ற இயலாது. இவ்வுரிமை மற்ற தனி நபர் அமைப்பு களுக்குரிய உரிமைகளை விட விஞ்சியது. இவ்வுரிமை நாட்டுச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாயினும் ஓரளவுக்கு சாதாரண சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு பெற்றதாகும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.”

“பாராளுமன்ற உரிமையினுடைய நோக்கம்” என்ன என்பதை எம். என். கௌஸ், ‘தி கோடிஸ்பிகேஷன் ஆஃப் லா ஆன் பிரிவிலேஜஸ்’ என்ற பகுதியிலே சொல்கிறார்.

“பாராளுமன்ற உரிமையின் நோக்கம் பாராளுமன்றத்தினுடைய சுதந்திரம், ஆற்றல், கௌரவம் இவைகளைக் காப்பதே ஆகும். பாராளுமன்ற உரிமை மீறல், அவையை அவமதிப்பது ஆகும்” என்றும் பி. வி. சிட்லே, அப்பு ராவ், ஆஸிஸ்பரி போன்ற அறிஞர்கள் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவை களை நான் இங்கே விளக்கிச் சொல்லத் தேவையில்லை. இந்தச் செய்கை, இந்தச் சுற்றறிக்கை ஜனவரி 31 ஆம் தேதியன்று வெளியானது. வெளியானது என்றால், அமுல்படுத்தப்பட்டது என்றுதான் பொருள்.

இந்த அறிக்கை வராமலேயே கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இப்போது அறிக்கையே வந்து கண்காணிக்கப் பட்டிருப்பது நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வேளை அவர்கள் தரப்பிலே யிருந்து அறிக்கை வந்ததே தவிர, கண்காணிக்கப்படவில்லை என்று சொல்ல லாம். அறிக்கை இல்லாமலேயே கண்காணிக்கப்படுகிறது, கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இப்போது அறிக்கை

1981 பிப்ரவரி 26]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

கையின் மூலம் கண்காணிக்கப்படுகிறது என்பதையும் நிரூபித்திருக்கிறோம். ஆகவே அதை மறுக்க முடியாது. எங்களைக் கண்காணிக்கின்ற, இந்த அவையினுடைய உரிமையைப் பாதிக்கின்ற, இந்த அவையினுடைய கௌரவத்தைப் பாதிக்கின்ற, இந்த அவையிலே இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்கள் சுதந்திரமாக, அச்சமற்ற முறையில் தங்களுடைய கடமையைச் செய்ய முடியாத சூழ்நிலையை உருவாக்கிய உரிமை மீறல் ஆகிய ஜனநாயகப் பாராளுமன்ற உரிமை மீறல் செயல் இது என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது. தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சுற்றறிக்கையை யார் வெளியிட்டார்களோ, அவர்களை, இந்த அவைக்கு அழைத்து அவர்களுடைய விளக்கத்தைக் கேட்ட பிறகு, மீண்டும் அவையினுடைய எல்லா எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களுடைய கருத்துக்களையும் கேட்டு, அவை முன்னவர் அவர்களுடைய கருத்தையும் தெரிந்துகொண்டு தீர்ப்பு கூறுவதன் மூலம் உலக நாடுகளில் இந்த ஜனநாயக-பாராளுமன்ற உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த உரிமைப் பிரச்சினையை எழுப்ப அனுமதி கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இதன்மீது அரசாங்கத்தின் கருத்தை அறிந்து மீண்டும் ஒரு நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் : தாங்கள் தீர்ப்பு சொல்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தீர்ப்பு என்பதல்ல. பிறகு ஒரு நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றுதான் சொல்கிறேன்.

3. கவன ஈர்ப்பு.

(1) இராமேசுவரம் தீவு அருகில் பாம்பன் சாலைப் பாலம் கட்டும் பணிகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதனால் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைகள் குறித்து.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தலைவர் அவர்களே, ராமேசுவரம் தீவு அருகில் பாம்பன் சாலைப் பாலம் கட்டும் பணிகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதனால் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைகள் குறித்து மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

@ 76-77 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

40 ராமேசுதரம் தீவு அருகில் பாம்பன் சாலைப் பாலம் கட்டும்
பணிகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதனால் ஏற்பட்டுள்ள
பிரச்சினைகள் குறித்து

[1981 பிப்ரவரி 26]

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விவர அறிக்கையிலே ஒன்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. 1978 ஆம் ஆண்டிலே முடிவடைந்திருக்க வேண்டிய இந்த மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பணி இன்னும் முடிவடையாமல் காலதாமதம் ஆகிறது. இதிலே சில சந்தேகங்கள். இந்த பாம்பன் சாலைப் பாலம் கட்டும் வேலைத் திட்டத்திற்கு செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தில் நம்முடைய துறை விதிகளின்படி ஒப்பந்தக்காரர்கள் ஒப்பந்தப் பொருள்களின் மீது இன்ஷூரன்ஸ் செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இன்ஷூரன்ஸ் செய்யாமல் இந்த வேலையை அவர்கள் தொடங்கியதாகத் தெரிகிறது. இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப்படாவிட்டால், இந்த வேலைத் திட்டத்தை துவக்க விதிமுறைகளின்படி அனுமதி தரப்படக்கூடாது. அவர்கள் இன்ஷூரன்ஸ் செய்திருந்தால், இன்று அரசிடம் அவர்கள் நஷ்டஈடு கேட்க வேண்டிய பிரச்சினை எழாது. அப்படி இன்ஷூரன்ஸ் செய்யாமல் அந்த வேலையைத் தொடங்கியதற்காக அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, இந்த வேலை 16-11-1978 அன்று முடிவடைந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் கால நீட்டிப்பு கேட்டு, அரசாங்கத்திடமிருந்து கால நீட்டிப்பு 30-6-1980 வரையிலே பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்கு மத்தியிலே 24-11-1978லே சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தற்காலிகக் கட்டுமானத்தில் மாப் பாலத்தில் இது போன்றவைகளில் எல்லாம் சேதம் ஏற்பட்ட காரணத்தினால்தான் ஒப்பந்தக்காரர்கள் அந்தப் புயலால், விதிவிலக்குக்குரிய இடையூறு, அன்எக்ஸ்பெக்டட் ரிஸ்க், ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற அடிப்படையிலே அவர்கள் நஷ்ட ஈடு கேட்டிருக்கிறார்கள். இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப்பட வேண்டுமென்பது முக்கியமான ஒன்று. ஆனால் அவர்கள் இன்ஷூரன்ஸ் செய்யவில்லை என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டு. அந்தக் குற்றச்சாட்டு ஏற்கெனவே இருக்கிறது என்றும், அதன்மீது அவர்கள் அரசாங்கத்திடம் கேட்ட நஷ்டஈடு கொடுக்க முடியாது என்றும் நாம் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறோம்.

* திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்கு நன்றி. இன்னொன்று. முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தத் திட்டம் நிறைவேறக் காலதாமதம் ஆவது மட்டுமல்ல, திட்டப் பணிகளின் மதிப்பீட்டுத் தொகை மேலும் அதிகரிக்கக்கூடிய நிலைமையில் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பணிக்கு மீண்டும் ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் கொடுவதாக அறிக்கையிலே இருக்கிறது. இப்படி மீண்டும் ஒப்பந்தம் கோரி

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

பிறகு செய்வதனால் ஏற்படுகின்ற காலதாமதத்தைத் தவிர்க்கும் வகையிலே டிபார்ட்மெண்டல் எக்ஸிடியூஷன் என்ற முறையில் நெடுஞ்சாலைத் துறையே இந்தப் பணியை மேற்கொள்ள விதிமுறைகள் இருக்கின்றன அல்லது அரசு நிறுவனமான கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக இந்தப் பணியை முடிப்பதற்கு நமக்கு வேண்டிய விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. எனவே டிபார்ட்மெண்டல் எக்ஸிடியூஷன் அல்லது கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தத் திட்டத்தை முடிப்பதற்கு அரசு உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குரந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, இது குறித்து ஏற்கெனவே மத்திய அரசினுடைய அமைச்சர் திரு. வீரேந்திரபட்டில் அவர் களிடம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டது. அவர்களும் சிக்கரமாக இந்த வேலையை முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் பழைய ஒப்பந்தத்தை 29-12-1980 அன்று முழுமையாக ரத்து செய்து விட்டு புதிய ஒப்பந்தத்தைக் கோரியுள்ளார்கள். உடனடியாக இதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

(2) 1980-ல் சென்னைப் பெருநகரில் சாலை விபத்துக்கள் பெருகி மக்களின் உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பற்ற நிலை உருவாகியுள்ளது குறித்தும் அதைத் தடுக்கும் பொருட்டு எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்தும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்): மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-ல் சென்னைப் பெருநகரில் சாலை விபத்துக்கள் பெருகி மக்களின் உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பற்ற நிலை உருவாகியுள்ளது குறித்தும் அதைத் தடுக்கும் பொருட்டு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்தும் மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவையின்முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

1980-ல் சென்னை பெருநகரில் சாலை விபத்துக்கள் பெருகி மக்களின் உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பற்ற நிலை உருவாகி உள்ளது குறித்தும் அதை தடுக்கும் பொருட்டு எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்தும்

[1981 பிப்ரவரி 26]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, அவையின்முன் வைக்கப் பட்ட விவர அறிக்கையிலிருந்து 1980-ல் 5,163 விபத்துக்களும் 1979-ல் 4,728 விபத்துக்களும் நடைபெற்றதாகத் தெரிகிறது. விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை கூடி இருந்தாலும், வாகனங்களுடைய எண்ணிக்கையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற போது, 2 சதவிகிதம் குறைந்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு, பாதகாரிகள், ஏழை மக்கள் சம்பந்தமில்லாதவர்கள் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்குரிய 6 வழிவகைகள் இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வழிமுறைகளிலே லைசென்ஸ் கொடுக்கின்ற முறையிலே வழிமுறைகள் எதுவும் போடவில்லை. சாலை அகலப்படுத்துதல், பாதை அதிகப்படுத்துதல் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் லைசென்ஸ் கொடுக்கும்போது, முறையாகப் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்றும் பயிற்சி பெறாதவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்றும் குறித்துவிட்டுப் போதையில் இருந்தால், அவர்கள் ஓட்டினால் விபத்துக்கள் ஏற்படுவதால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு லைசென்ஸை ரத்து செய்வது என்றும் இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் மீண்டும் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பது போன்றவற்றை நிறுத்த வேண்டும். அந்த வாகன ஓட்டிகளுக்கு கொடுக்கின்ற லைசென்ஸ் விதிமுறைகளைச் சீர்திருத்தம் செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : இங்கே மேலவையிலே ஒரு வினா விற்குப் பதில் அளிக்கும்போது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். குடித்துவிட்டு வாகனங்கள் ஓட்டுவார்களானால், அவர்கள் மீது கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும், கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கான நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதுபோன்று ஓட்டுநர் உரிமை வழங்குவதைப் பொறுத்தவரையிலும், இதுவரையில் ஆங்காங்கு தனியார் பயிற்சிப் பள்ளியை வைத்து பயிற்சி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதிலே மாற்றம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்காக பயிற்சிப் பள்ளியை அரசாங்கமே நடத்துவதன் மூலமாக தரமான ஓட்டுநர்களைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். சென்னையைப் பொறுத்த வரையில், புதிதாக ஒரு ஸ்கூலாட் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலமாக உரிமையில்லாமல் தவறாக ஓட்டுகின்றவர்களைத் தடுப்பதற்கும் மிக வேகமாக

1980-ல் சென்னை பெருநகரில் சாலை விபத்துக்கள் பெருகி
மக்களின் உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பற்ற நிலை
உருவாகி உள்ளது குறித்தும் அதை தடுக்கும் பொருட்டு
எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்தும்

43

1981 பிப்ரவரி 26]

[திரு. சு. முத்துசாமி]

வண்டிகளை ஓட்டுவதைத் தடுப்பதற்கும் வழிமுறைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இது நடைமுறைப்படுத்தப்படுமானால், நிச்சயமாக விபத்துக்கள் குறைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12.00)

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : வாகனங்களை ஓட்டிச் செல்கிறவர்கள் விதிப்படி வாகனங்களை ஓட்டிச் சென்றால் 50 சதவிகிதம் விபத்துக்கள் குறையும் இப்போதுகூட நாம் சாலைகளிலே ஒன்றைப் பார்க்க முடிகிறது. ரெயில்வே லெவல் கிராசிங்கில், வாகனங்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நிறுத்துவதில்லை. எனவே வாகன ஓட்டிகள் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படியும் முறையில் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கும், அது சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு, போக்குவரத்துத் துறையிலே 'ரிசர்ச் விங்' ஒன்றை ஏற்படுத்தவும் அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : இதற்கு முன்பே, இதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் ஆராய்ச்சி, ஆராய்ச்சி என்றால், அது போய்க் கொண்டேதான் இருக்கும். இப்போது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். எனவே கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலம், இதைக் குறைக்க முடியுமென்று நம்புகிறோம்.

4. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை டைபும் அவைமுன் வைத்துள்ளேன். நான் ஆற்ற வேண்டிய உரையினை நான் வடிவாக மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்குத் தந்துள்ளேன். அவைகளை, நான் அவையில் உரையாற்றியதாக ஏற்று, அவைக் குறிப்பில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்ட பிறகு என்னுடைய பதிலை, எதிருரையாக வைக்கின்றேன்.

@ 79-119 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1981 பிப்ரவரி 26]

* THIRU A. R. DAMODARAN : Mr. Chairman, Sir, I rise to offer my remarks on the Annual Financial Statement for 1980-81 and the Supplementary Financial Statement for 1979-80 of the Tamil Nadu Electricity Board which have been placed on the table of the House for discussion.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

The Hon. Minister, in his speech, has come out with very depressing statistics and I am glad to find that he shares the pessimism of the Members on this side of the House regarding the power position in our State and the possibilities of power development during the next five years. The Hon. Minister has come out with some rather severe criticism of the performance of past Governments, the performance of the Central Government, the performance of the Central Power Commission, and the performance of BHEL which has supplied equipments to Ennore and Tuticorin. In fact, it is one unending criticism of various authorities connected with the development of power; but one significant factor is that he has failed to include himself and the State Electricity Board in his criticism of the performance of the power sector. He has made a reference to the fact that the 11th Annual Power Survey Committee has fixed a growth rate of only 5.7 per cent for Tamil Nadu and he has rightly stressed that this growth rate is hardly adequate to meet the future needs of our State. But may I ask him a question why such a low growth rate has been fixed for Tamil Nadu alone in comparison with other States and if such a growth rate was fixed, why it was not possible for our Engineers and officials in the State Electricity Board to put across a more convincing case before the Annual Power Survey Committee which is, after all, a highly technical body and which would not lightly decide on such matters, except on the basis of certain facts placed before the Committee. I would like to know whether our case was presented before the Committee properly and if not, what the reasons were for the laggardness in presenting our case. I entirely agree that this 5.7 per cent rate is a very mythical growth rate that has been prescribed for Tamil Nadu. In the past, in the debates that have taken place in this House, we have envisaged a growth rate of well over 9 to 10 per cent for Tamil Nadu and I cannot speak of other States. In power planning, it is not merely necessary to take present consumption into account but also plan for the future and it is vital that we should programme for Plan projects which would leave us a certain amount of surplus in the years to come. When we ask how the power is to be shared between States and when

1982 பிப்ரவரி 26] [Thiru A. R. Damodaran]

The Hon. Minister talks of Centrally sponsored schemes, I request that more clarity should be given on this issue, because if we are pleading for sharing of power generated by Centrally sponsored schemes, are we not committing ourselves to a share of power from the Neyveli Power Station also which is due to produce 1,200 MW of power? It has been a long-standing claim of the States of Kerala, Karnataka and even Andhra Pradesh that they should share a certain amount of power produced from Neyveli, whereas we have always held that the power produced at Neyveli should be given in its entirety to Tamil Nadu. I believe that when we put across such ideas, we should also be careful to see that it does not rebound on us. Then, we have the Kalpakkam Nuclear Power Project which is due to be commissioned, possibly in two to three years' time. Nobody can predict the time because it is already overdue by three or four years. But, what is going to happen when power is produced at Kalpakkam? Is the Hon. Minister's thesis of sharing with the other Southern States going to be proposed in this matter also? I mention this because if we put across these points, it may later on be quoted against us and they will say, "You have yourselves asked for sharing of power generated by Centrally sponsored projects and, therefore, there is no case for you to refuse to share either Kalpakkam power or Neyveli power with other Southern States". We must remember that the situation has changed radically in Karnataka and Andhra Pradesh. Ten years ago, Karnataka was a surplus producer of power but, today, they have power cuts ranging from 20 per cent to 40 per cent. It looks as if Karnataka and Andhra Pradesh are going to be deficit in power in the years to come. The only State which might have a comfortable power position, and that too if it has a favourable monsoon, is Kerala State. It may have surplus power to sell when the monsoon is good, but it will definitely be deficit when the monsoon fails. I, therefore, plead that when we ask for a Southern grid and when we ask for a power-sharing in Centrally sponsored projects, we should be very careful in formulating our views because tomorrow Tamil Nadu having 1,200 MW. power produced at Neyveli and 200 MW. of power produced by the Kalpakkam Nuclear Power Plant should not be deprived of this 1,400 MW. which other States are even now claiming that they should share because they are Central Power projects.

Then, Sir, in the sharing of power, what should be the criterion? Should it be pro-rated to the production of power in the respective States or should it be given on the basis of the deficit in each State? The Hon. Minister says, because today Tamil

[Thiru A. R. Damodaran] [1981 பிப்ரவரி 26]

Nadu is highly deficit, that it should be shared on the basis of the consumption in the respective States. I would like to point out that the time is not far, as I have mentioned, when both Andhra Pradesh and Karnataka are going to put forth strong cases because their consumption has gone up and they are also going to be deficit. So, I would request that clear principles be enunciated and thought about before we commit ourselves to these matters.

(பிற்பகல் 12-10)

The Hon. Minister has complained, and very rightly too, because many other State Governments have also complained, about the performance of the equipment that has been supplied by Bharat Heavy Electricals to the thermal stations in Tamil Nadu and other States. Sir, this is one peculiar sector where the Government will not be able to blame the private sector for the ills in the economy. The power sector is entirely managed either by the State Governments or by the Central Government and most of the Power equipments for our Thermal Stations are also manufactured by the Central Government undertakings. Therefore, we come to a situation where the State Government are finding fault with the Central Government for delaying the sanction of plans and for delay in supplying the equipments. We tend to over-look that and there may be other factors for this. In relation to our Thermal Projects, we have seen the dismal performance of our Thermal Stations. Take, for instance, our Ennore Thermal Station. Quite apart from the fact whether it is 110 MW or 220 MW generators that are not performing well in the Thermal Station—we have read about this in the Reports of the Public Accounts Committee also—there is something radically wrong with the functioning of the cooling system which has resulted in the Ennore Thermal Station having less than 35 per cent of its rated capacity. In certain years, it is not even 30 per cent of rated capacity. The Hon. Minister has mentioned that it is being looked into. But, this is being looked into for the past five years and in the Power Sector, if we are going to take such delayed decisions, it has a tragic effect on the industrial economy of the State because new industries cannot be started in Tamil Nadu. Let alone the power-intensive industries, even other industries could not be started without power and the employment opportunities for our technicians and engineers will become bleak. There is no use of trying to make a scape-goat of each other in the matter of poor performance in our Thermal Stations. I entirely agree with him when he has stated that the matter is being taken up with the BHEL for rectification and for

1981 பிப்ரவரி 26] [Thiru A. R. Damodaran]

supply of new equipment to our new Thermal Stations. There is an imperative need although our foreign exchange position is bad to draw on foreign exchange for urgent import of essential power equipment. Instead of importing 700 crores of rupees worth fertilisers and 500 crores of rupees worth other consumable articles like cement, etc., it would be far more worth while for us to import on a priority basis equipments required for our 250 MW and 500 MW Thermal Stations so that we may keep to the schedule of installation of Thermal Plants which are being delayed ever since 1966-67, the year in which our Five-Year Plans started to fail. I, therefore, entirely agree with him when he has mentioned it in his speech and I believe he will rightly stress in the meetings which he holds with the Government of India that import of essential equipment for our new Thermal Stations is absolutely necessary not only in Tamil Nadu but in the entire nation which is now going through difficulties because of periodic power deficits. Otherwise, we would also have to face the miserable position in which West Bengal finds itself today. I mention West Bengal, not for making any criticism of that Government but the power failure in West Bengal is a classic example of the consequences of failure to bestow sufficient care on power generation, proper transmission and distribution. In a day of 24 hours, there are periodic load sheddings and power cuts and there is not a single day in Calcutta when there is no power cut. Power cut in domestic areas will cause only a temporary inconvenience, but so far as industries are concerned, whether small scale, middle scale or large scale, which are heavily dependent on power, they cannot afford to have a periodic power cut. The Hon. Minister himself has the frankness to mention in Statement No. 1 that right from 1970 onwards up to 1980, there have been periodic power cuts for three to six months and the power cut has ranged from 25 per cent to 70 per cent. May I remind that from 1980 to 1990, according to the expectations of power-planners, there will be the possibility of only eight hours' supply per day in Tamil Nadu? Hereafter, in my opinion and in the opinion of experts who have studied it, Tamil Nadu will have a perennial power cut of 25 per cent, whether the monsoon succeeds or whether the monsoon does not succeed. We must remember that even if we have the North-east monsoon, the power generated from these hydel reservoirs will be exhausted by the month of January and February and invariably we are to have a cut between the months of March and July. There is need for urgent and radical thinking on this issue because quoting excuses for the power cuts is not going to help the economy. If our economy today is shattered, if inflation is haunting every sector of

[Thiru A. R. Damodaran] [1981 பிப்ரவரி 26]

national activity, it is because of the failure of the most important infrastructural activity of the Government which has failed miserably over the past 15 years due to poor planning, poor execution and poor administration.

Sir, mention has been made of the new schemes that are to be started in Tamil Nadu. I have been speaking on the Electricity Board Budgets for the past 16 or 17 years and I am sorry if sometimes I should be repetitive. Of the new schemes that have been suggested, the hydro-electric schemes are, of course, to be exploited to the full. But, may I ask one simple question? When Thiru O. P. Raman was Electricity Minister, when he was succeeded by Thiru Sadiq Pasha who became the Power Minister and now when Thiru Ramachandran is the Power Minister, there is one single refrain which they always mention when we talk of projects like Hogenakal which should have been, 15 years ago, constructed at a cost of 65 crores of rupees generating 500 to 600 MW. of power. I think it is the ultimate pinnacle of selfishness on the part of all the States involved. I shall not exclude Tamil Nadu because we have adopted certain stances in refusing to share certain of our resources which is merely being taken up by other States. We have reached a stage where such projects must be handled by the Centre. I have been a firm believer in States' rights, States' responsibilities and State autonomy. But, I must confess that in schemes of inter-State importance, we must not quarrel with the Centre on these issues. We must request them to take up these projects and arrive at a reasonable agreement regarding the sharing of power from these projects which would be started purely by the Centre. I think that we should forget, for a moment, our old claims of State's powers, etc. on this matter because all these claims finally resulted in such projects being left idle over the past 13 or 14 years. Thiru Sadiq Pasha, I think in 1974, mentioned that he was going to meet the Minister of Power in Mysore and that within a few weeks some settlement would result—and I hope that it is found in the Report of the Council Debates—and I mentioned that if the two Ministers were not able to arrive at an agreement, the honourable course for them would be to resign from their Power portfolios. It is not as if I am asking Thiru Ramachandran to resign. I am only saying that the time has come for us to consider the degree of urgency in implementing these power projects because we have been playing politics too long in the power field and the sooner we solve these economic issues the better it would be for our State as well as the Southern States.

1981 பிப்ரவரி 26]

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN. If by my resignation there is a prospect of getting that scheme, I am prepared to do it.

(பிற்பகல் 12-20)

THIRU A. R. DAMODARAN: When I mentioned my point, I was not calling for the resignation of Thiru Ramachandran I only said that the Power Ministers of the four Southern States should tackle their task with a greater sense of urgency, considering the interests of the region as a whole. The resignation also will not solve the problem at all. Another will take his place and will give the same explanation. The present Minister is in a better position because he is a Power Engineer himself and he has been able to understand the various issues and even in his speech he has mentioned all these matters.

The other issue I would like to raise is the question of financial performance of the Board. There is nothing surprising in the Electricity Board continuing to lose because this has been happening right from 1970. The reason is very simple. The Electricity Board is not an autonomous Board at all because it has to take directives from the Government particularly on the question of tariffs. I agree that the Government, for reasons of their own, political or social, had to give directives to the Electricity Board in the matter of tariff. The Hon. Minister has mentioned that a sum of Rs. 77 crores is being lost to the Electricity Board because of the subsidised power tariff to the agriculturists. I will not go into the question of subsidising power tariffs because industries have been allowed to have subsidised tariff and so many concessions have been granted to the industries. If, as a matter of public policy, the Government feel that subsidy should be given to agriculturists, they can certainly do that. But my point is this. If they want to give this Rs. 77 crores, it should form part of the general budget and the sum should be paid to the Electricity Board as subsidy. Otherwise, there is a tremendous distortion in the commercial activities of the Board, with the result that there is a clamour for raising the domestic tariff which is now 72 paise and industrial tariff which is now 10 to 15 per cent above the tariff in the other States. It is on account of the decision of the Government that the agricultural tariff has been pegged down to 12 paise and 14 paise and I do not wish to go into the merits of that decision when I am dealing with the Electricity Board Budget. My request to the Government is that it should be treated as a subsidy and paid to the Electricity Board,

[Thiru A. R. Damodaran]

[1981 பிப்ரவரி 26]

instead of giving a loan of Rs. 20 crores and then trying to recover 8 or 9 per cent interest on the loan granted. This is a matter which could be decided by the Board while framing its tariff policy. But, in my opinion, having watched the activities of the Board, I can say with certainty that there is no autonomy at all for the Electricity Board to determine its tariff structure; there is constant interference from the Government for policy reasons and naturally the performance of the Electricity Board is disastrous. I do not think there is any country in the world which will run an Electricity Board, except for the States in India, of course, with such reckless disregard for the consequences of its activities. From 1967-68 we have been pointing out that the Government have neglected generation of power and the Hon. Minister has now confessed that they have neglected generation of power. When I spoke in 1974 that for the sake of rural electrification programmes, the Government were diverting resources from generation to distribution for political reasons, not even one Member of this House was prepared to support me on this point. Even today, what do the Government mean by their scheme of hut-electrification, which the Hon. Minister has announced? I ask in all frankness whether it would not mean the same thing as the rural electrification scheme introduced in 1972-73 whereby there was systematic diversion of resources from generation to distribution. Even today, in the figures for 1979-80 and 1980-81 that have been mentioned by the Hon. Minister, I find that there is no increase in Plan allocation for generation. In fact, there has been one welcome feature from 1977-78. Even at the risk of being misunderstood, I congratulated the Janata Government on their policy at that time of earmarking substantial amounts for Irrigation and Power. It is actually from 1977-78 that the Power outlay was doubled and it is from then that our State Government have also been planning assiduously to increase the generating capacity. But, I find from the statements which the Hon. Minister himself has given that, unfortunately, in the allocations that he has made for generation of power there is no substantial difference between the two years. The only increase in outlay has been Rs. 33 crores in transmission. It is a welcome feature and I shall come to that a little later. My plea is that we should not divert resources from generation to other schemes, either as a welfare measure or for political reasons, because we are destroying the economic viability of the Electricity Board. I believe that, with a loss of Rs. 105 crores, we are faced with a disastrous situation and unless steps are taken to see that this situation is rectified, there is no hope at all between 1980 and

1981 பிப்ரவரி 26] [Thiru A. R. Damodaran]

1985 for further development in the power sector. If we analyse what we have to develop in the power sector, we have no more hydro-electric resources excepting a few projects which will give 25 MW., 12 MW., 14 MW., etc. which is nowhere near the need of Tamil Nadu. Every year, we require a 250MW. station. Apart from filling up the gap in the past, we require a 250 MW. 300 MW. station every year for the next ten years if we are to cope with the demand in Tamil Nadu. Therefore, I would like to know specifically from the Hon. Minister the amount of resources that are required for his rural electrification and hyt-electrification schemes and whether there is going to be any diversion. If it is a matter of only Rs. 10 or 20 lakhs, then, of course, I would have no objection at all. But, if it is a diversion from generation to distribution, then we should certainly be careful about this.

Sir, the Hon. Minister has mentioned one very important matter and that is the amendment to the Electricity Supply Act of 1948. He has mentioned in his speech that this old Act does not give the State Government any power to give directives to the State Electricity Board. I have not been able to understand what exactly the difficulties of the Hon. Minister are in this respect. To my knowledge, for the past 15 years we have been doing nothing else but to give directives to the State Electricity Board which has been very faithfully carrying out the directives of the Government. It is because it has been faithfully carrying out the directives of the Government that it is in trouble today, whether it is in tariff matters or in staffing pattern. They have a staff of 99,900 and odd persons and in the statistics given it has been clearly shown that 20 per cent of the staff of the Electricity Board is surplus to requirements. This is a stage similar to that in the B. & C. Mills where it is alleged that they have a certain surplus labour which is contributing to the downfall of that particular concern. We cannot afford to allow the same thing to happen to our State Electricity Board with its investment of Rs. 700 or 800 crores. If we are to suggest measures, I will not ask for retrenchment because it is politically impossible though from the economic point of view it is desirable. But, they may at least try to keep their staff at this particular figure for the next three years, utilise the surplus personnel who are being paid salaries endlessly in the Electricity Board and divert them to more useful and productive activities. Let us take a simple thing like meter-reading and bill-collection. I have been pleading that in domestic houses we do not

[Thiru A. R. Damodaran]

[1981 பிப்ரவரி 26]

require a bill every month and that we do not require these bill-collectors to come and read the meters because the average consumption is there. I have suggested that the Electricity Board may take the 1980 consumption divide it by 12 and give the consumers a bill every month. Once in four months, they may check the meter taking care, of course, to see that the meter is not tampered with. The meters have to be absolutely pilfer-proof because we do not want people to tamper with the meters. But, do we require a meter reader to come and note the reading every month? They are not mechanising their operations, they are not mechanising their accounting system and they will not have computerisation in the Electricity Board. But, still they want to treat the 4 million consumers—which will go up to 6 million consumers by 1985 or 1986 in the fashion in which they are being treated now. They just cannot manage such an organisation with such ante-diluvian
(பிற்பகல் 12-30)

and out-dated methods of management. A radical re-structuring is required but it requires courage also on the part of a political ministry because staff and industrial relations are involved. I am not saying that all these people should be thrown out of employment. I only suggest that the time has come for us to freeze and to freeze the non-Engineering personnel of the Electricity Board. Actually in the Electricity Board of Tamil Nadu, we are having only about 4,000 or 5,000 qualified Engineers and Diploma-holders and about 94,000 non-Engineering personnel. The ratio between technical and non-technical personnel work out roughly to 1:20. The Hon. Minister who is himself a technocrat should take steps to see that the technical personnel of the Electricity Board is strengthened. For the past 2 1/2 years what the Electricity Board has been doing is to hold umpteen meetings with the leaders of political parties to discuss the sole question of agricultural tariff and what the power tariff should be for the agricultural sector. They have been wasting precious time for the past 2 1/2 years and the officers of the Electricity Board had been accompanying the Collectors to the Villages to pull off fuses and re-connect them after collection of dues. They have wasted their time, instead of directing their attention to generation of power. The Hon. Minister wants that the Electricity Supply Act should be amended for the purpose of giving directives to the Electricity Board. We have no objection to the Government amending the Act, for the purpose of running the Electricity Board efficiently. But the Government are not running the Board efficiently and that is my complaint. If power generation is not attended to, we will not be able to get new industries. If we do not get new industries, we will not be

1981 பிப்ரவரி 26] [Thiru A. R. Damodaran]

able to provide employment to several lakhs of people coming into the employment market every year, not to mention the backlog we already have. The Government want to take up electrification of huts. How is it going to improve industrial production? The Hon. Minister has been frank in his speech and I want him to be courageous enough to make the correct approach for power generation.

One word about consumers. We have now been talking about the performance of the Electricity Board and the dismal performance of the Board. I think this is a prelude to revision of tariff and the Hon. Minister will eloquently put it as rationalisation of tariff without tears. The Hon. Minister will not shed tears but the persons who will shed tears are the industrial consumers and domestic consumers who will have to pay through their nose. I agree that there is justification. The coal prices have gone up, the cost of labour has gone up and the interest charges have also gone up. There is a clear economic case for revision of tariff. But, I shall not comment on that because at the appropriate time we will offer our suggestions. But, even if they do increase the tariff today, how is the Hon. Minister going to increase it for the agriculturists, the beloved section of the Government, or so they say? So they talk about but the agriculturists have a different view. They say that the present Government have no sympathy for the agriculturists and the Government say that they have every sympathy and that the agriculturists are their beloved section. How is he going to increase the tariff for the agricultural sector? Is he going to increase it from 12 to 14 or 16 paise against which there has been so much agitation and so much back-peddalling by the Government over these 3 1/2 years? Then, what are the economic criteria by which he will run the Electricity Board? I would like to state that the moment of truth has arrived and the public and the consumers have to be taken into confidence. I have been mentioning for the past ten years that if people want more thermal stations, they will have to pay more in Tamil Nadu for power. There is no alternative. If the Government subsidise the Electricity Board to the extent of Rs. 105 crores, they will have to increase the sales tax from 4 per cent to 6 per cent and pay a Rs. 100 crores loan to the Electricity Board and try to recover interest which has not been recovered at all for the past four or five years. I would request the Hon. Minister to take the Members into confidence and not to divert attention by criticising the various authorities concerned. They may or may not be responsible. On this side of the House, since I have not participated in the discussions with the Central

[Thiru A. R. Damodaran]

[1981 பிப்ரவரி 26]

Power Commission of the Central Government, I am in no position to say what is wrong or right at the present moment. I can only speak as far as the consumers in Tamil Nadu are concerned. The old complaints still remain.

I am glad that additional provision has been made during the next year for transmission and distribution. But, we still have unauthorised power shut-downs and low-voltage problems resulting in sensitive electrical equipment being burnt out. I believe that the line-transmission losses which were 12 per cent in 1965 have gone up to 21 per cent and that they have brought it down by 1 1/2 per cent or 2 per cent. I know that the previous complaints about sub-standard equipments used in distribution lines and transmission lines are being attended to. But, I would request the Hon. Minister to realise that without adequate funds and good equipment there is no possibility of our increasing the standard of service in our Electricity Board. The consumers have a lot of grievances and, in fact, we have brought it to the notice of the Hon. Minister. In the amendment to the Electricity Supply Act, I would request the Hon. Minister to include only one clause and that is to make it possible for consumers to sue the Electricity Board and collect damages if, due to low voltage, our equipments get burnt. For every refrigerator, television set and other electrical equipment, I must buy a booster for Rs. 400 or Rs. 500. If I buy a refrigerator or television set for Rs. 2,500 or Rs. 3,000. I have to buy a booster for Rs. 500 to see that the television set does not get burnt out. Because these boosters also are made with sub-standard equipments, both the booster and the television set get burnt out. May I ask what the Hon. Minister is going to do about this? He may not be concerned but the consumers by the lakhs ask this question. The Electricity Board does not have any sort of dialogue with the consumers. The consumers are the most neglected people in the Electricity Board. They cannot approach the Electricity Board and get the problems of low-voltage, unauthorised shut-downs, etc., solved. We will get some reply if we bring a call-attention motion here. I would like to state that the time has come for them to treat the 4 million consumers in a better manner. Therefore, I request that it may be made possible for the consumers to sue the Electricity Board. In the United States of America, if I lose my arm travelling in the Railways, I will probably be paid, according to whatever estimate they make of my worth, a minimum of 2 lakh dollars which is about Rs. 16 lakhs. I am not saying that the Electricity Board should lay down such a provision. But, I would certainly make the plea, and I have

1981 பிப்ரவரி 26]

[Thiru A. R. Damodaran]

been trying to get lawyers interested in this, that there should be a provision to sue the Electricity Board. Similarly, the Corporation of Madras is digging putting up dung-holes and pits and people may fall into those holes because there is not a single light in the night. The time has come for us to tell the Electricity Board which is a public utility concern that unless they give us proper service, they have got to pay the damages for the damage that may be caused to the sensitive electrical equipments.

(திற்பகல் 12-40)

I would only end by pleading that in the Electricity Board itself, or at least in the Producing Centres, Thermal Stations etc., special incentive schemes should be offered to the staff—technicians, engineers in all our thermal stations, if they are able to improve the production by one or two per cent, thereby increasing the output of electricity which will benefit us with crores of rupees. We should have an incentive scheme to reward these persons who work well in these stations. We are having more than 99,000 employees, those who work well, those who do not work and those who work with indifference, and we are treating all of them alike. At least in the producing centres, the Government may draw up an incentive scheme whereby the technical and the non-technical personnel involved in the operation of the Unit may be rewarded suitably if they are able to improve the production of electricity in those centres by even one per cent or two per cent so that those employees could be enthused to work more in relation to production of electricity.

I hope that the Hon. Minister will not take amiss my harsh criticisms. I had to make them because we have been discussing this problem for too long and there is steady deterioration in the generation, transmission, distribution and other operations of the Board, which is the direct result of the neglect of the resources of the Board for the past 10 years, whether it was D.M.K., or A.I.A.D.M.K. or the Congress Party that was in power. It is not my concern which party was in power and I am only concerned with the interests of consumers of the Electricity Board. I can tell the Board that as far as the consumers of the Electricity Board are concerned, they are seriously perturbed about the present situation and industrial development will definitely have a slide back unless the Government are able to improve the performance and services rendered by the Board.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை
அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை
அறிக்கை

[1981 பிப்ரவரி 26]

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகுத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்திலே மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவோர்கள் பெருத்த ஏமாற்றத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது, மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நாங்களும்தான் பெருத்த ஏமாற்றத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறோம் என்று பதில் சொல்லுவதைப்போல, மத்திய சர்க்கார் பல்வேறு திட்டங்களுக்கு இசைவு தரவில்லை, அதற்காக நாங்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று நிதி நிலை அறிக்கைக் குறிப்பிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்திலே 18 புனல் மின் நிலையங்கள், நான்கு அனல் மின் நிலையங்கள், நெய்வேலியில் ஒரு அனல் மின் நிலையம் ஆகிய மின் நிலையங்களின் மூலமாக 2,929 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி செய்கின்ற அளவுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டு இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் புதிய மின் திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசின் அனுமதியைக் கேட்டிருக்கிறோம். “மத்திய அரசின் அனுமதியை எதிர்பார்க்கிறோம், வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைவிட ஏற்கெனவே உள்ள மின் நிலையங்களில் ஆண்டுக்காண்டு மின் உற்பத்தி அதிகப்படாமல் குறைவதற்கு யார் காரணம் என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். அல்லது ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் சரியாகக் கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கிறார்களா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர், அந்தத் துறையிலேயே முன்பு பணியாற்றியவர். நானும் பொது வாழ்க்கைக்கு வந்து கிட்டத்தட்ட 25 ஆண்டுக்காலம் இந்த இலாக்காவோடு தொடர்பு கொண்டு, கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு, கிராமப்புறத்தில் தொழில் செய்யக் கூடியவர்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை எழுப்பி, மின்சாரத்தை அவர்களின் உபயோகத்திற்காகப் பெற்றுத் தந்தவன். ஆனால் பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பெல்லாம், அந்தத் துறையில் இருந்த அதிகாரிகள், எப்படி சுவிட்சைப் போட்பால் உடனே பிரகாசமாக விளக்கு எளிகிறதோ அதைப்போல, சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்றி நல்ல பெயரை அந்தத் துறைக்குச் சம்பாதித்துக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் நிர்வாகத்தில் மந்தப் போக்கு ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம், இடையிலே யார் தடையாக இருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

அந்த அடிப்படையிலே, இந்தத் துறை மிகவும் செம்மையாகச் செயல்படாத சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாம் என்னதான் திட்டம் போட்டு நிதி ஒதுக்கினாலும், மின்சார வாரியத்திலே இருக்கின்ற அலுவலர்கள் திறம்படச் செயல்படாவிட்டால், திட்டம் முழுமையாக நிறைவு பெறாது. முன்பு திறமையாகச் செயல்பட்டவர்கள் இப்போது செயல்படாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டறிந்து, அரசியல் தலையீடு, மேல்மட்டத் தலையீடு இல்லாமல் அவர்கள் சுயேச்சை அதிகாரத்தோடு, வேகமாகச் செயல்படக்கூடிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேட்டூரில், கீழ் மேட்டூரில் புனல் மின் திட்டம், 120 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்கின்ற திட்டத்திற்கு அனுமதி பெற்று ஆரம்பித்தோம். ஆனால் அங்கு ஆமை வேகத்தில் வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அனை கட்டுவதற்குத் தேவைப்படுகிற கம்பி, சிமென்ட் போன்ற எல்லாப் பொருள்களையும் மேலேயே வைத்துக் கொண்டு அவ்வப்போது பொருள்களைக் கீழே கொண்டுவர அணையைக் கட்டினார்கள். சில மாதங்களுக்கு முன்பு திடீரென்று மழை வந்து, மேட்டூர் அணை திறந்துவிடப்பட்டு, அனைத்தையும் அடித்துக்கொண்டு போய் விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை ஒப்பந்தக்காரர் கிளப்பினாரா அல்லது வேறு யார் கிளப்பினார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் பெருத்த சேதம் என்று அதையே காரணமாகக் காட்டி அந்த வேலையைப் பூர்த்தி செய்வதில் மிகுந்த காலதாமதத்தை ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே அதை விரைவுபடுத்தி 1981 ஆம் ஆண்டுக்குள் முடிக்கின்ற வகையில் பணியை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. க. அருணாசலம் தலைமை)

மேட்டூரில் அனால் மின் திட்டத்தை ஏற்படுத்த மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியைப் பெற்று பணியை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் ஒரு திட்டத்தைப் போடுகிறபோது, எந்த இடத்திலே அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று முன்கூட்டியே தேர்ந்தெடுத்து, மதிப்பீடு தயார் செய்து, மாநில அரசாங்கத்திற்குப் பரிந்துரை செய்து, பிறகு மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெற்று நிறைவேற்றுவதுதான் வழக்கம். ஆனால் சமீபத்திலே மின்சார வாரியத்தின் தலைவர் மேட்டூருக்கு வருகை தந்து எந்த இடத்திலே மேட்டூருக்குப் பக்கத்திலே அமைக்கலாமா, இடப்பாடிக்குப் பக்கத்திலே

88 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

அமைக்கலாமா, பள்ளிபாளையத்திற்குப் பக்கத்திலே அமைக்கலாமா என்று ஆய்வு நடத்தியதாகக் கேள்விப்பட்டேன். திட்டத்தைப் போடுகிறபோதே இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தால், திட்டத்தை விரைவாகச் செயல்படுத்த முடியும் : குறிப்பிட்ட காலத்திலே நிறைவேற்ற முடியும். அனுமதி பெற்று விட்டு இடத்தைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபடக் கூடாது. செல்வாக்கு படைத் தவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய பகுதியிலே அமைய வேண்டும் என்று விரும்பி யாராவது முயற்சி செய்தால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுக்கு இடம் கொடுத்து விடாமல் மேட்டூருக்குப் பக்கத்திலேயே அமையுமாறு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். மின்சார வாரியத் தலைவரும், அலுவலர்களும் உட்கார்ந்து பேசி அங்கே அமைப்பதுதான் சரியென்று கருத்து தெரிவித்ததாக பத்திரிகை வாயிலாகப் பார்த்தேன். இப்படி திட்டத்தை நிறைவேற்ற அனுமதி பெற்று விட்ட பிறகு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதால், மின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதிலே காலதாமதம் செய்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1963 ஆம் ஆண்டு முதல் ஆய்வு செய்யப்பட்ட திட்டம்தான் ஒகனேக்கல் திட்டம். அது நல்ல திட்டம். கர்நாடக மாநிலத்தோடு நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் கலந்து பேசி அக்திட்டத்தை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து அது நிறைவேற்றப்படும் என்றும் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களும், கர்நாடக முதலமைச்சர் அவர்களும் கூட ஒகனேக்கலில் கூடிப் பேசுவார்கள் என்றும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அறிவிப்பு வந்து, அவர்களுடைய சுற்றுப் பயண நிகழ்ச்சியும் எங்களுக்கு வந்தன. ஆனால் ஒகனேக்கலில் கூடிப் பேசவில்லை. அப்போது கர்நாடகாவில் முதலமைச்சராக இருந்த திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள், அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள இயலாது என்று அறிவித்துவிட்டதால், அந்தத் திட்டம் நிறைவேறவில்லை என்று அப்போது தெரிவித்தார்கள்.

(பிர்பகல் 12-50)

ஆகவே எப்படி இருந்தாலும் இந்தத் திட்டத்தை நாம் நிச்சயமாக வலியுறுத்திப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அறிக்கைகள் விடுவது அல்லது விளம்பரத்தைச் செய்துகொள்வது என்பது மட்டும் போதாது. அதிலே முனைப்பாக இருக்க வேண்டும். அதை நிறைவேற்ற முடியுமா முடியாதா என்பதைப்பற்றி ஆசாய்ந்து பார்த்து உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும். இந்த ஒகனேக்கல் திட்டம் ஒரு நல்ல திட்டம் என்று பொறியாளர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

நெய்வேலியில் இரண்டாவது அனல் மின் நிலையத் திட்டம்கூட இன்றைக்கு மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைத்து ஏற்கெனவே இயங்கிக்கொண்டிருப்பதாகும். அதிலே போதிய அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யவில்லை. இந்த இரண்டாவது அனல் மின் நிலையத்தைக்கூட விரைவுபடுத்துகின்ற பணி நடைபெறவில்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். இதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாகப் பார்க்க வேண்டும். இதிலே, கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். இந்தத் திட்டத்திற்காக மத்திய அரசிடத்திலே வாதாடி வாங்கியிருக்கிறோம். நிதி ஒதுக்கீடு இருக்கிறது. அதையெல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்துவிடுவது மட்டும் போதாது. அங்கே அவர்களுக்குள்ளே சில டெக்னிகல் பிரச்சினைகள் வரும்போது, அவர்கள் எழுத்து மூலமாகத் தொடர்புகள் வைத்துக்கொண்டு, அந்தப் பிரச்சினைகள் தீர்வதில் காலதாமதத்தை ஏற்படுத்துகிறார்கள். அதையெல்லாம் நாம் பார்க்கிறோம். மத்திய சர்க்காரிலே இருக்கக்கூடிய எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும்கூட, மாநில அரசுக்கும் இதிலே முழுமையான தலையீடு இருக்க வேண்டும். கல்பாக்கம் மின் நிலையம்கூட அப்படித்தான் இருக்கிறது. நம்முடைய மாநில அரசுக்கு அதிலே எந்த அளவுக்கு வேலை முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பது தெரியாது. அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு சூழ்நிலைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. நெய்வேலி, கல்பாக்கம் மின் நிலையங்கள் எல்லாம் சூழிப்பிட்ட காலத்தில் நிறைவேற்றப் பட வேண்டும். நம்முடைய மாநில அரசும் அதிலே போதிய அளவுக்கு இதுவரை முயற்சி எடுக்கவில்லை. இனிமேலாவது தக்க முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் விவசாயிகள் மின் கட்டணம்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். சிறிய விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள் என்று இரண்டாகப் பிரித்துச் சொல்கின்றார்கள். அதிலேயும் வேறு மாநிலங்களிலேயிருந்து வாங்கி விற்கின்ற மின்சாரம் பற்றியும், அந்த மாநிலங்களில் உள்ள மின் கட்டணங்கள் பற்றியும் சொல்கிறார்கள். கணக்குக் காட்டி இங்கே வாதத்திற்காக எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். இப்படி நாம் வித்தியாசமாகக் கட்டணங்கள் வைத்திருப்பதை விட, பெரிய விவசாயி, சிறிய விவசாயி என்று 12 பைசா, 14 பைசா என்று வைத்திருப்பதைவிட, 12 பைசா என்று ஒரே நிலையிலே இருக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் 12 பைசாதான் என்று சொல்ல வேண்டும். 12 பைசாதான் நாங்கள் வசூல் செய்வோம் என்று அறிவித்தால், அது ஓரளவுக்கு போராடிக் கொண்டிருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு ஒரு திருப்தியை அளிக்கக்கூடிய வகையிலே இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

60 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை
அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை
அறிக்கை

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

நம்முடைய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்
னதைப்போல, இப்போதுகூட சமீபத்திலே பழைய பாக்கிகளைக் கட்ட
1 பிளஸ் 1 என்ற அடிப்படையிலே முறை வகுத்திருக்கிறார்கள். பழைய
கட்டணத்தையும் புதிய கட்டணத்தையும் மாதந்தோறும் கட்ட வேண்டு
மென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் கட்டணம் செலுத்த
அனுமதித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த பில்கள் மாதந்தோறும் வருகிறதா
என்றால் இல்லை. 1 பிளஸ் 1 என்ற அடிப்படையில் பழைய பாக்கி எந்த
அளவுக்கு இருக்கிறது, எவ்வளவு மாதந்தோறும் கட்ட வேண்டும் என்று
விவரங்களைக் கேட்டால், இந்த மாதம் எத்தனை யூனிட்கள் பயன்படுத்தி
யிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு பணம் கட்ட வேண்டும் என்ற விவரங்களைக்
கேட்டால், கணக்காய்வுப் பிரிவினைச் சேர்ந்தவர்கள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள்.
அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. எங்களுக்கு 1 பிளஸ் 1 என்று மொத்த
மாகப் போட்டு பில் கொடுக்கிறார்கள். என்னிடத்திலே ஆதாரமில்லாமல் நான்
அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே இதைப்பற்றிப் பேசவில்லை. ஏற்கெனவே கட்டி
விட்ட பாக்கிக்கு மீண்டும் பில்லைத் தருகிறார்கள். கட்டிவிட்ட பிறகு,
நாங்கள் அது தெரிந்து கேட்டால், அடுத்த மாதம் கழித்துக்கொண்டு கட்டிக்
கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிக் குறைபாடுகள் இருக்கின்ற
கணக்காய்வுப் பிரிவு இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நிரம்ப
இருக்கின்றன. ஏ.சு., சூப்பர்வைசர் போன்றவர்கள்தான் பில்லைத் தயார்
செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைகளை நீக்க வேண்டும். கணக்காய்வுப்
பிரிவில் தனி அலுவலர்களை நியமித்து பழைய பாக்கி எவ்வளவு கட்ட
வேண்டும், எவ்வளவு மின்சாரம் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள், புதிய பாக்கி
இந்த மாதம் எவ்வளவு கட்ட வேண்டும் என்பது போன்ற விவரங்களை
யெல்லாம் தெரிவிக்க வேண்டும். விவசாயிகள் அவைகளைத் தெரிந்து
கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்
கிறேன்.

ஏற்கெனவே பரிட்சார்த்தமாக சில நடைமுறைகள் இருக்கின்றன. பயன்
படுத்துகின்றவர்களுக்கு என்று ஒரு அட்டை வைத்திருந்தார்கள். அதிலே
'ரிடிங்' எடுத்துக்கொள்வார்கள். அது மீட்டர் பக்கத்திலேயே இருக்கும். அது
ஷீட்டிலே இருந்தாலும், கிணற்றுக்குப் பக்கத்திலே இருந்தாலும், பம்பு
செட்டுக்கு உபயோகப்படுத்துவதாக இருந்தாலும், அதற்கென்று ஓர்
அட்டையைக் கொடுத்து அங்கே வைத்திருப்பார்கள். அந்த அட்டை மூல
மாக விவரங்கள் கிடைத்தன. ஆனால், அதை இப்போது கொடுக்கவில்லை.
அப்படிப்பட்ட முறையை நிச்சயமாகக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிச்
கொண்டு வந்தால்தான், விவசாயிகள் தாங்கள் எவ்வளவு மின்சாரம்

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

உபயோகித்தார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, உடனடியாகக் கட்டணத்தைச் செலுத்த வாய்ப்பு ஏற்படும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு அது சுலபமாக முடியும். அவர்களுக்கு மாதந்தோறும் அவர்கள் உபயோகிக்கின்ற இடத்திலேயே அட்டை மூலமாகத் தெரியப்படுத்துகின்ற வகையிலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கணக்குப் பிரிவைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் செய்வது சரி தானா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அது ஒரு தனிப் பிரிவாகவே இயங்குகிறது. மின்சாரம் உபயோகிப்பவர்கள் அங்கே போய்க் கேட்டால், ஒரு பதிலும் கிடைப்பதில்லை. முறையாகப் பதில் கொடுக்கின்ற அளவுக்கு அவர்கள் அந்த இடத்திலே இல்லை. ஒழுங்கான பதிலைப் பெற முடியவில்லை. மின்சாரம் விநியோகம் செய்யக்கூடியவர்கள் கணக்காய்வுப் பிரிவிலே போய்க் கேட்டாலும், தகவலைப் பெற முடியாத நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திலே கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது மீட்டர் வாடகை ரூபாய் 2 என்று இருக்கிறது. முன்பு ரூபாய் 4 என்று இருந்ததைக் குறைத்து இப்போது ரூபாய் 2 ஆக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அதையும் அரசு தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், மீட்டர் சர்வீஸ் சார்ஜ் என்று எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். மீட்டரைப் பராமரிக்கின்ற பொறுப்பு யாருக்கு? விவசாயிகளுக்கு, உபயோகிப்பவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது. மின்சார வாரியத்திலே இருக்கின்ற ஏ.டி.சு., அவர்கள் பொறுப்பில் இருக்க வேண்டும். அவர்கள்தான் சர்வீஸ் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும். அவர்கள்தான் கணக்கு வைக்க வேண்டும். அந்த மீட்டர்கள் ரிப்பேர் ஆகிவிட்டாலும், அவர்கள்தான் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அதையும் உபயோகப்படுத்தக்கூடியவர்களிடத்திலேதான் வசூல் செய்கிறார்கள். மீட்டரைப் பாதுகாக்க வேண்டியது மின்வாரியத்தைச் சேர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். அது பழுதடையாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சர்வீஸ் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். அது மின் வாரியத்தைச் சேர்ந்த பணியாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் உபயோகப்படுத்துகின்றவர்கள்மீது பளுவைச் சுமத்துகிறார்கள். மின் வாரியம் அவர்கள்மீது, மீட்டர் சார்ஜ் ரூபாய் 2, சர்வீஸ் சார்ஜ், ஏதாவது பழுது ஏற்பட்டால் கட்டணம் என்று இப்படியெல்லாம் பணம் வாங்குவது சரியல்ல, முறையல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கட்டணங்களையெல்லாம் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை
அறிக்கை

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

அடுத்தபடியாக, இப்போது குடிசைகளுக்கெல்லாம் 10, 12 ரூபாய்கள் கொடுத்தால் விளக்குப் போட்டுத் தருகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப் போட்டுக் கொடுத்த இடத்தில் 75 சதவிகிதம் விளக்குகள் எரிய வில்லை என்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. தற்காலிகமாக ஒரு கொம்பைக் கொண்டுவிந்து நிறுத்தி அங்கேயிருந்து ஓயர்களையெல்லாம் இழுத்து, ஒரு பல்பைப் போட்டுக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஒரு காற்று அடித்தவுடன் அது ஆடுகிறது. அந்த இடத்தில் லைட் எரிவதில்லை. நாம் சர்வீஸ் கொடுத்து விட்ட காரணத்தினாலேயே அவர்கள் எல்லாம் அங்கு ஒரு ஆர்ஸ் பவர், அரை ஆர்ஸ் பவர் வைத்துக்கொண்டு குடிசைத் தொழில்களைக்கூட ஆர்ம்பித் திறார்கள். அவர்கள் மின்சாரத்தை நேரடியாகவே எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுவதில்லை. குடிசைத் தொழில் செய்கிறார்கள் என்று மின் வாரியத்திற்குத் தெரிந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், உடனே அவர்கள் 'டிஸ்கனக்ஷன்' செய்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் தொழில் செய்ய தனியாக மின்சாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் வீட்டிலே செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதற்கென்று ஒரு கட்டணம் வசூல் செய்யலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அவர்கள் ரெகுலராகவே ஒரு மீட்டர் போட்டுக்கொள்ளலாம். தனியாகவே சர்வீஸ் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : அதையும் மின்சார வாரியமே செய்து கொடுத்து விட வேண்டும். தொழில் செய்யக்கூடிய இடங்களிலே அப்படி யாராவது வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டால், அவர்களுக்கு மீட்டர் வைத்துக் கொடுத்துவிட வேண்டும். அது அவர்களுக்கு நன்மையைத் தரும். அதன் மூலம் மின்சார வாரியத்தின் வருமானம் அதிகமாகும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதைப்போல, இன்றைக்குப் பணியிலே இருக்கும்போது விபத்திலே இறக்கும் மின்சார ஊழியர்களுக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதுபோல, 30 ஆண்டுகள் பணி புரிந்து ஓய்வு பெறும் ஊழியர்களுக்கும் 10,000 ரூபாய் கொடுக்கும் வகையில், அந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். அதன் மூலம் அந்த வாரியத்திலுள்ள பணியாளர்களுக்கு மன நிறைவு ஏற்படும். 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இப்போது நவீன முறையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வதை விட பின் தங்கியிருக்கிறோமென்று சொல்லும் நிலைமை தான் இருக்கிறது.

1981 பிப்ரவரி 26]

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

எனவே இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் அளிப்பதன் மூலம், பழைய நிலைக்கு அவர்கள் சென்று, அரசாங்கம் சலுகை அளித்திருக்கிறது, நாம் நம்முடைய கடமையைச் செய்ய வேண்டுமென்ற உணர்வோடு வேகமாகச் செயல்படு வார்கள். எனவே இந்தத் திட்டத்தை மேலும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் 20 ஆண்டுகள் வேலை செய்தவர்கள் 'வாலண்டரி ரிடையர்மென்ட்' என்ற திட்டத்தின்கீழ் தாங்களாகவே எழுதிக்கொடுத்துவிட்டுப் போகிறார்கள். அப்படிச் செல்லுகிறவர்களுக்கு ஒரு தொகை—அதாவது 5000 ரூபாய், தருவோமென்று நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேர்தல் நேரத்தில் அரிசனக் காலனிகளுக்கெல்லாம் மெர்க்குரி விளக்குகள் போட்டார்கள். தமிழ் நாட்டில் 3 கோடி ரூபாய்க்கு மெர்க்குரி லைட்டுகள் வாங்கியிருப்பார்கள். மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்கிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் தெரியும். இன்றைக்கு, அப்படி வாங்கிப் போடப்பட்ட மெர்க்குரி விளக்குகளில் 100க்கு 90 சதவிகிதம் எரியவில்லை. அவை தீய்ந்து போய்விட்டன. அப்படிப் பட்ட தரமில்லாத பல்புகளை வாங்க யார் காரணம்? எதற்காக வாங்கினார்கள்? அவற்றை டெஸ்ட் செய்தார்களா? அப்படிப்பட்ட மோசமான பல்புகளை 3 கோடி ரூபாய்க்கு வாங்கி இன்றைக்கு பியூஸ் போயிருக்கிறதே, அதற்கு யார் பொறுப்பு? அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போதுகூட சோடியம் லைட் போடுகிறார்கள். ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் சொல்லப்பட்டது. இங்கே இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்பிலேயும் இருக்கிறது. அவர்களே கம்பத்தைக் கொண்டு வந்து பிக்ஸ் செய்து, சோடியம் லைட்டைப் பொருத்திக் கொடுக்க 5,000 ரூபாய் ஆகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சோடியம் லைட்டைக் கட்டாயம் வாங்க வேண்டுமென்று ஒரு அமைச்சர் நான் செல்லக்கூடிய இடங்களிலெல்லாம் சொல்வதாக, நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம். எல்லோரும் அந்த வேலையைச் செய்கிறார்களென்று சொல்லவில்லை. உடுமலைப் பேட்டை நகரசபையில் 2-1/2 லட்சம் ரூபாய்க்கு அந்த பல்புகளை வாங்கு என்று 'ஓரல்' ஆக, உத்தரவு போட்டு, அதை ஆணையரும் நம்பி வாங்கிய பிறகு, ஆர்.டி. & எல்.ஏ. துறையிடம் அனுமதி கேட்ட நேரத்தில், யாரைக் கேட்டு வாங்கினீர்கள், அனுமதி கொடுக்க மாட்டோமென்று அவர்கள் மறுக்க, அதற்குப் பின்னாலே யார் சொன்னார்களோ அவர்களே தலைபிட்டு, அங்கே வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. மெர்க்குரி லைட்டுகளை டெஸ்ட் செய்து, தரமான லைட்டுகள்தானா என்று பார்த்து வாங்கிப் போடாத காரணத்தால், இன்றைக்கு அவ்வளவும் பியூஸ் போய்விட்டன. அதைப்போல இதை வாங்கு

64 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை
அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை
அறிக்கை

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

வதில் அமைச்சர் அவர்கள் ஏன் தலையிட வேண்டும்? இன்னும் சொல்லப் போனால், ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள் தங்கள் தங்களுடைய நிதிநிலைக்கேற்ப பல்புகள் வாங்க வேண்டுமென்றால், மேலதிகாரிகள் ஒப்புதல் பெற்ற பிறகுதான் வாங்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கும்போது, நகராட்சிகள் அந்த பல்புகளை வாங்க வேண்டுமென்று சூழ்நிலை உருவாக்கப்படுவது ஒரு மோசமான முன் உதாரணமாக அமைந்துவிடுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் எச்.டி. லைன், எல்.டி. லைன் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். மின் சாரத்தை முறையாக, சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துகிறவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குத் தனி லைன் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால், அப்படிப் போட்டுக் கொடுக்கவில்லை. உதாரணத்திற்கு ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சேலத்திலே, நெற்றிமேட்டிலே சப்-ஸ்டேஷன் இருக்கிறதென்று சொன்னால், அங்கேயிருந்து 5, 6 மைல்வரையிலுள்ள விவசாயிகள் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். தொழிற்சாலைகளை நடத்துபவர்களுக்கும் அங்கேயிருந்து சப்ளை போகவேண்டுமென்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்குக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மின்சாரம் கொடுக்க முடியவில்லை. தொழில் நடத்துபவர்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க முடியவில்லை. நம்முடைய அமைச்சரவர்கள், ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மூலமாக ஒன்றை அறிவித்திருக்கிறார்கள். 1981, ஜூன் 30ஆம் தேதிவரை 30 சதவிகிதம் மின் வெட்டுதான் இருக்குமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் 30 சதவிகிதம் மின் வெட்டுதான் இருக்கிறதா என்பது அமைச்சரவர்களுக்கே தெரியும். நான் நினைக்கிறேன், 60, 65 சதவிகிதத்திற்கு மேல் மின் வெட்டு இருக்குமென்று, எத்தனை சதவிகிதம் மின்வெட்டு இருந்தாலும், அதைத் திட்டவாட்டமாக அறிவித்துவிட வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இத்தனை மணி நேரம் தருவோமென்று சொல்ல வேண்டும், ஏற்கெனவே மின் வெட்டு வரும்போது, இப்படிச் சொல்லும் முறையை வைத்திருக்கிறோம். அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ள பொறியாளர்கள் அல்லது சூப்பர் வைசர்கள் விவசாயிகளிடம் சென்று, இந்த வாரத்தில், இந்த நாளில், இந்தத் தேதியில், இந்த நேரத்தில்தான் மின்சாரம் வரும் என்று சொல்லிவிட்டு, விவசாயிகளிடத்தில் எழுதி வாங்கி வந்து விடுவார்கள். அதற்குத் தகுந்தாற் போல விவசாயிகள் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள். அதுபோலத்தான் தொழில் களுக்கும் இருந்தது. ஆனால் இன்றையதினம் அது அறவே கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு மின் வெட்டு 30 சதவிகிதமென்று அறிவித்தாலும், சில இடங்களில் 6 மணி நேரம்தான் தொழில்களுக்குத் தருகிறோமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், திடீரென்று அங்கே இருக்கும் அலுவலர்கள்,

1981 பிப்ரவரி 26]

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

வரக்கூடிய இடத்திலிருந்து மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லி, 4 மணி நேரம் பயன்படுத்தலாமென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த நான்கு மணி நேரம்கூட காலையிலே 10 மணியிலிருந்து இத்தனை மணி வரை ; இரவு 10 மணியிலிருந்து இத்தனை மணிவரை ; ஆக 8 மணி நேரம் கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதமில்லை. எனவே இதை நம்பிக்கொண்டு தொழில் செய்ய முடியவில்லை. அதைப் போல விவசாயிகளுக்கு எந்த, எந்த நேரத்தில் மின் சப்ளை கிடைக்கமென்று நம்பி, விவசாயத்தைச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே இன்றைக்கு தொழில்துறை பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு, விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறியிருக்கின்றன. பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்குக்கூட முறையாக குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. எனவே ஆட்சியாளர்கள் இதுபற்றிக் கலந்து பேசி தகுந்த உத்தரவை வழங்க வேண்டும். அப்படி வழங்காவிட்டால், பெருந்த நஷ்டம் ஏற்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னது போன்று 'டூ பியூஸ் சர்வீசு'க்குக் (Two fuse service) கூட மின்சாரம் சரியாக வருவதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மின் வெட்டு என்பது ஒன்று. 'லோட் ஷெட்டிங்' என்பது ஒன்று. மின் வெட்டு 30 சதவிகிதம்தான். ஆனால் கடந்த ஒரு வார காலமாக 'லோட் ஷெட்டிங்' அதிகமாகியிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், கோளாவிலே உள்ள வர்களுக்கு ஆற்றிலே ஒரு விழா இருக்கிறது என்பதுதான். ராஜா அளவிற்கு மின் உற்பத்தி செய்தால், ஆற்றிலே மிகுந்த அளவிற்குத் தண்ணீர் போகும். அப்போது அந்த விழாவை அவர்களால் நிகழ்த்த முடியாது. அந்த விழா கூடியவிரைவில் ராஜத்துவமும். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் நமக்குத் தர வேண்டிய அளவிற்கு மின்சாரம் தருவார்கள். அதுவரையில் தற்காலிகமாக ஏற்பட்டுள்ள சங்கடம்தான் அது. அதைப்போல நேய் வேலூரில் 100 மெகாவாட் மின்சாரம் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை வைத்து மின் வெட்டு என்று நீண்ட கால அடிப்படையிலே ஒரு தீர்மானத்திற்கு வர முடியாது. அநேகமாக இன்னும் இரண்டு மூன்று தினங்களிலே அது சரியாகிவிடும்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, மகிழ்ச்சி. முறையாக தொழிலுக்கு இவ்வளவு மணி நேரம், விவசாயத்திற்கு இவ்வளவு மணி நேரம், பசுவிலா அல்லது இரவிலா என்பதை வரையறுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுக்குத் தனி லைன் போட்டுத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

சமீபத்திலே மின் வெட்டைக் கொண்டு வருகிறபோது ஒன்றை அறிவித் தார்கள். ரூரல் ஏரியாவை இது பாதிக்காதென்று சொன்னார்கள். பொதுவாக நகரங்களிலே தொழிற் பெருக்கம் ஏற்படுவதால், மக்கள் தொகை அதிகமாகி, நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே கிராமங்களில் உள்ளவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் அதற்கு அங்கே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலே ரூரல் பகுதிகள் என்று பிரித்து, அங்கு தொழில்களுக்கு மின் வெட்டு இல்லை என்று அறிவித்தார்கள். உள்ள படியே அது பாராட்டப்பட வேண்டிய விஷயம்தான். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். பொதுவாக மின்சார வாரியம் மிக, மோசமாக, மந்தமான நிலையிலே இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

ஆத்தூர் பகுதியில் கிழங்கு மில் ஆலை இருக்கிறது. அங்கே 2 மணி நேரம் கூட சப்ளை கிடைக்கவில்லை. அதுபோல் ஜவ்வரிசி தயாரிக்க முடியாத நிலைமையும் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்குப் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதையும் மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு, அங்குள்ள தொழில்கள் ஒன்றும் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சேலம் பகுதியில் சப்-ஸ்டேஷன் ஒன்று நிறுவவேண்டுமென்று ஏற்கெனவே அரசும் மின் வாரியமும் முடிவெடுத்து, அதை இளம்பள்ளிக்குப் பக்கத்திலிருக்கிற வேம்படித்தாளம் கனககிரி பகுதிக்கு ஏற்படுத்துவதாக இருந்ததை வேறொரு பகுதிக்கு ஒருசிலர் மாற்ற முயற்சி எடுத்ததாகத் தெரிகிறது. அதை வேறொரு பகுதிக்கு மாற்றக் கூடாது என்கிற கோரிக்கையை அப்பகுதி மக்கள் மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கோடுத்திருக்கிறார்கள். என்னிடத்திலும் தந்திருக்கிறார்கள். அது வேம்படி பகுதியில் இருப்பது தான் மிகவும் நல்லது என்று கேட்டுக் கொண்டு, இன்றையதினம் தொழில்களை நடத்துபவர்கள் எல்லாம் ஏமாற்றத்துக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய ஏமாற்றத்தைத் தவிர்க்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தனியாக அக்கறை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மின்சார அமைச்சராக இருப்பதால், மின் வாரியத்திலே பணியாற்றுவவர்களுக்கு இன்னும் பல சலுகைகளை அளித்து, துறையை இன்னும் விரிவுபடுத்தி,

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

இன்னும் வேகமாக மின்சார வாரியம் செயல்படும்படி செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசின் மீது பழியைப் போட்டு, புள்ளி விவரங்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லி தப்பித்துக்கொள்ளப் பார்ப்பது முறையாகாது என்று சொல்லி முழுப் பொறுப்பையும் இந்த அரசு ஏற்று இந்தத் துறையில் நல்ல வளர்ச்சியைக் காணவேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

டாக்டர் எம். ஏ. முத்தையா செட்டியார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நான் ஆங்கிலத்தில் பேச அனுமதியளிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

I may, first of all, congratulate the Hon. the Minister for Electricity on the best efforts that he is putting forth with the invaluable support of the Hon. the Chief Minister. We see very often that the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Minister for Electricity go to Delhi and ask for clearance of many projects.

It is very interesting to know that out of nearly 64,000 villages in our State, about 63,500 villages have been electrified. But, as the hon. Member Thiru Damodaran pointed out elaborately, the demand is increasing and the Government have to admit that the 30 per cent cut is inevitable. I have been telling every industrialist that they should place, not 25 per cent but 50 per cent reliance on generators to combat the power-shedding also. But, there are certain industries which cannot have power-generators. For example, it is impossible in the cement industry because it is a continuous process industry. To use generators in that industry will be too costly and the public cannot afford the increase in the cost of cement. Therefore, it is necessary for the Government to have new projects. In this connection, I am not able to understand why the Kalpakkam project is still being delayed. There must be something in that. They say that some units are not ready but we do not know when they will be ready because so many years have gone by. I think that the Government must request the Government of India immediately to go into the matter and set things right.

Sir, there is no use of complaining of changes of officers in the Electricity Board. That would not matter at all. The particulars and figures are there and every time a new officer or Chairman comes, he can always handle things without any difficulty. I am glad that the Chairman and other officers posted to the Electricity Board from time to time function well. But, I would request the

[டாக்டர் எம். ஏ. முத்தையா செட்டியார்] [1981 பிப்ரவரி 26]

Hon. Minister to appoint a Planning Cell permanently for the Electricity Board. I do not think there is at present a permanent Planning Cell in the Electricity Board with experienced engineers on it. Quite apart from attending to routine items of work like giving connections, power-shedding, attending to repairs in units at Neyveli or Ennore, etc., planning has to be done for the future. I do not think that the State Planning Commission can be expected to attend to this planning. So, there should be a separate Planning Cell in the Electricity Board itself which would function independently. The people in the Planning Cell can work out and give details to the Hon. Minister and to the Board so that they may tell the Government of India that they want so much money for the various projects. Today I can assure the Government that they need not be anxious about money. There is plenty of money in the market and there is plenty of money with the people who have small sums like thousands to invest. Now they have no opportunity to invest in shares because there are no new industries. Further, investment in shares has also become not much remunerative. The Reserve Bank of India has plenty of money to spare. Other commercial banks have also got money. Why? There are no new industries seeking financial help from the banks. The Electricity Board can easily float a loan and it will be fully subscribed because it is a well equipped institution and the people will be sure of their investment and return because of the guarantee by the Government. I would, therefore, request the Government to push through new schemes.

It is mentioned in the speech of the Hon. Minister that there are about 9 lakh pumpsets and if half of them work simultaneously, 1,500 MW will be required but since that much power is not available, they could not be given continuous power supply. We want them to prosper and we should supply them sufficient electricity. No hon. Member will differ from the views expressed by hon. Friends Thiru Arumugam and Thiru A. R. Damodaran. We are making our suggestions so as to strengthen the hands of the Hon. Minister to get more money from the Government of India and from the public. The speeches made here will enable the public to subscribe more for the loans raised.

I would like to impress one thing on the Hon. Minister. I read in the papers about the talks had by the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Minister for Electricity with the Kerala Ministers and I found the names of some dams mentioned. I do not find the exact purport of the speech in the papers. I hope the

1981 பிப்ரவரி 26]

[டாக்டர் எம். ஏ. முத்தையா செட்டியார்]

Hon. Minister will explain the purport of their talks. I do not see the reason why they have not taken up the scheme which we have been speaking about for a very long time, even during Thiru Kamarajar's period. There are hills 50 miles south of Madurai on the way to Courtallam and the waters flowing in the rivers go to the Arabian Sea. The original programme was to take that water after having a tunnel in the hills and it was not at all implemented. The Government of Kerala had 23 Hydel schemes at that time but it had completed only 7 of them. I would request the Government to ask the Kerala Government why the remaining schemes were not implemented and what the snag was. Money will not be a problem because money is available. If they had implemented those schemes, they would have plenty of electricity. There is no doubt about it.

(பிற்பகல் 1-20)

Agriculture also will prosper only if electric pumpsets are made use of. Therefore, I would request that the scheme near Rajapalayam may be taken up. I may have mentioned the name of the scheme wrongly because I do not know the exact name. But, I have mentioned the exact location. In my speeches also in the Assembly, every year for about ten years between 1950 and 1960, I have mentioned about this and many files on this scheme were there in the Secretariat.

With these words, I offer my warmest felicitations to the Hon. Minister and wish the best of good luck to the Electricity Board, the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Minister for Electricity. Thank you.

திரு. க. அருணாசலம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின் உற்பத்தி வருங்காலத்தில் இன்னும் அதிகமான அளவில் நாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. மனிதன் மனிதனுடைய உழைப்பிலே வாழ்ந்து கொண்டிருந்த காலம் போய் இப்போது இயற்கைச் சக்தியை உபயோகப்படுத்தி, வாழ்க்கையை மேம்பாடடையச் செய்யும் இந்தக் காலத்திலே நாமும் மின் உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். நமக்குக் கிடைக்கும் இயற்கை வளம் அதற்குக் குறுக்கே நிற்கிறது. நமது தேவைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகப் பெருகிக் கொண்டு வருகின்றன. பல வழிகளிலேயும் நாம் மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். நீர் மின்சாரம், அனல்

[திரு. க. அருணாசலம்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

மின்சாரம் இவைகள் மட்டும் போதுமா என்ற கேள்வியும் இப்போது இருக்கிறது. இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் திட்டமிடுகின்றவர்கள் இப்போது வட்டாரத்தை மையமாக வைத்து திட்டமிடுகிறார்கள். அதனாலே சிக்கல்கள் பல ஏற்படுகின்றன. உலக அளவிலே வட்டாரம் என்று வருகின்றபோது, சவுத் ஈஸ்ட் ஏஷியா ரீஜியன் என்று சொல்லும்போது, அவர்கள் அதைத் தனி ரீஜியன் என்று சொல்கிறார்கள். நாம் ஒரு பிளாக்கை ஒரு ரீஜியனாக வைத்து திட்டமிட்டால் நல்லது. இப்போது இருப்பதைப் பார்த்தால், மாநில அளவிலே நம்முடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய திட்டமிட வேண்டும். நம்முடைய வரம்புக்குள்ளே, நம்முடைய வட்டாரங்களிலே பல பகுதிகளிலே 'சுயதேவைப் பூர்த்தி' என்று சொல்லி பல வேலைகளை நாம் செய்து வருகிறோம். குடிநீர் வசதி, சுகாதார வசதி போன்றவற்றைக் கூட நாம் இந்த அடிப்படையில் செய்கிறோம். மக்களின் வாழ்க்கை பல வேறுபட்ட தேவைகளைக் கொண்டு ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்திருப்பதால், மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், அந்த மாதிரி வட்டார அளவில் ஒருங்கிணைந்த திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும். மின்சாரம் தேவையான அளவு கிடைக்காவிட்டால், 'எக்கனாமிக் டெவலப்மென்ட்' பாதிக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சினையும் மக்களின் வாழ்க்கையோடு இணைந்திருப்பதால், எல்லாப் பிரச்சினைகளைப் போல இதற்கும் திட்டமிட வேண்டும். மனிதனுடைய 15 முதல் 25 சதவீதத் தேவைகளை அங்கங்கே உள்ள வேறுபல வசதி வாய்ப்பையும் பயன் படுத்தி நிறைவு செய்துகொள்ளலாம். சூரியன், காற்று இவைகளிலிருந்து எடுக்கும் சக்தியின் மூலமாக நாம் நமது மின்சாரத் தேவையை ஓரளவுக்குப் பூர்த்தி செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சக்திகளையெல்லாம் அதிகமாகப் பயன்படுத்தும்தோது Exploitation of natural resources என்று சொல்லி, இயற்கைச் சூழ்நிலைகளையெல்லாம் Exploit பண்ணும் போது அதனால் Ecological imbalance கூட வருமென்றும் அறிஞர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தேவையில்லாத வழிகளில் Exploit செய்வதைக் குறைக்க வேண்டும்.

மின்சாரத்திற்கு சூரிய வெப்பத்தை உபயோகப்படுத்தலாம். குஜராத், மஹாராட்டிரம் போன்ற மாநிலங்களில் இதுசம்பந்தமாக முற்போக்கான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில், அடுப்பெரிக்க விறகு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். விறகுக்காக காடுகளை அழிக்கிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக நாம் இப்போது சூரிய சக்தியை உபயோகப்படுத்த வேண்டும். மின்சார வாரியம் என்று இருப்பதை 'எனர்ஜி' வாரியம் என்றெல்லாம் இப்போது சொல்கிறார்கள். சூரிய சக்தியைப் பயன்

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. க. அருணாசலம்]

படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஆராய்ச்சிகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும், அதற்குத் தேவைப்படும் எல்லாவிதமான உற்சாகத்தையும் நாம் அளிக்க வேண்டும், அதற்குத் தேவைப்படும் கருவிகளை நாம் வழங்க வேண்டும். அண்மையிலே, குஜராத் மாநிலத்திலே 2000 அடுப்புகளை Integrated Rural Development என்ற திட்டத்தின் மூலமாகத் தயார் செய்து, அவைகளுக்கு சப்ஸிடி கொடுத்திருக்கிறார்கள். 500 ரூபாய் விலையுள்ள சோலார் குக்கரை 200 ரூபாய்க்கு வழங்கினார்கள். 300 ரூபாய் சப்ஸிடி கொடுத்தார்கள். அதுபோல மஹாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் சாணத்திலிருந்து எரிவாயு எடுக்க சப்ஸிடி கொடுக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் சப்ஸிடி கொடுக்க வேண்டுமா என்று கேட்டால், இவைகள் புதிதாக இருப்பதால், யாரும் வியாபார நோக்கோடு செய்ய மாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள்; ஆகவே தான் சப்ஸிடி கொடுக்கிறார்கள். 'சோலார் குக்கர்' செய்வதற்குத் தேவைப்படும் கண்ணாடி மற்றும் சாமான்கள் எல்லாம் செய்ய வேண்டும். இதனுடைய உபயோகத்தைப் புரிந்துகொண்டு, எல்லோரும் சோலார் குக்கரை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய ஒரு நிலைமை வந்துவிட்டால், சப்ஸிடி தேவையில்லை. ஆரம்பத்திலே சப்ஸிடி கண்டிப்பாகக் கொடுக்க வேண்டும். இதுபற்றியெல்லாம், வேளாண்மைக் கல்லூரியிலே யாரோ ஆராய்ச்சிகள் செய்து அப்படியே போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். மின் வாரியமே இதுபற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டால் மிகவும் நல்லது. சென்ற ஆண்டுகளில் ஆராய்ச்சிக்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த கால நிலைமைகளைப் பார்த்தால், ஒதுக்கிய பணத்தில் மிகக் குறைந்த அளவுக்குத்தான் செலவிடுகிறார்கள். சென்ற முறை 4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். இப்போது 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதுகூட செலவு செய்ய முடியாத நிலை ஏற்படக்கூடாது. டிரான்ஸ்மியோம்ஸ் மற்ற தேவைப்படும் சாமான்கள் பற்றியெல்லாம் நாம் ஆராய்ச்சிகள் செய்ய வேண்டும். சூரிய வெப்பத்தை உபயோகப்படுத்துவது, காற்றை உபயோகப்படுத்துவது பற்றியெல்லாம் கூட நாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். எந்தக் காலத்திலே சூரிய வெப்பம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறதோ அந்தக் காலத்திலே அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இப்போது நெல் அறுவடை செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னால், அந்த நெல்லைக் காயப்போடுவதற்கு வெப்பம் வேண்டும். அதற்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அப்படிப் பயன்படுத்தும் மின்சாரத்திற்குப் பதிலாக சூரிய வெப்பத்தை உபயோகப்படுத்த ஏற்பாடு செய்தால், அதனால் நமக்கு இருக்கும் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு குறையும். முன்காலத்தின் எல்லாம் காற்று அடிக்கும் திசையைப் பொறுத்து 'விண்ட் மில்' வைத்திருந்தார்கள். கோயம்புத்தூரிலே தடாகம் பகுதியிலே கூட அப்படிப்பட்ட 'விண்ட் மில்' வைத்திருந்தார்கள். பின்னர் வேகமாகக் காற்று அடித்த

[திரு. க. அருணாசலம்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

தனால், அது உடைந்து போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். முற்போக்கான நாடுகளில், காற்று அதிகமாக அடிக்கும்போது, அந்த 'வின்ட் மில்' தானாக நின்றுவிடும் அளவுக்குக் கூட ஆராய்ச்சி செய்து கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே அதிகமான அளவுக்கு இதில் நாம் அக்கறை எடுக்க வில்லை. இந்த வகையிலும் நாம் சிறப்பு கவனம் எடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசி முடிக்கும் வரையில் அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. க. அருணாசலம் : நான் அதிகமாக நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளாமல் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி முடிக்கிறேன். இந்தத் திட்டம் தேசிய அளவிலே இருப்பதால் இங்கு இருக்கும் பல குறைபாடுகளைச் சொல்கிறபோது, சில கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள். இப்போது இருக்கும் தேய்மானம் 3 சதவீதம்தான். அதவே, கருவிகளைப் புதுப்பிக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு கருவி 30 வருட காலம் இருக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல. அந்தத் கருவி 10 வருட காலம் வரையில்தான் சில நேரங்களில் இருக்கும். அது இடத்துக்கு இடம், பகுதிக்குப் பகுதி மாறும். கடற்கரைப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், அந்தத் கருவி துருப் பிடித்து சிக்கிரம் தேய்ந்து போய்விடும். தேய்மானம் 3 சதவீதத்திற்கு மேல் போகக் கூடாது என்று சொன்னால், எதிர்காலத்திலே இவைகளையெல்லாம் சீர்செய்ய முடியாமல், வளர்ச்சியே இல்லாமல் போய்விடும். அப்படித்தான் இன்றைய கினம் சில மில்கள் சிக் மில்களாக இருக்கின்றன. மில்களுக்குத் தேய்மானம் போடுவது இல்லை. பின்னர் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திலே அவைகள் உபயோகப்படுத்த முடியாத அளவுக்குப் போய்விடுகின்றன. இதற்கெல்லாம் இன்னும் அதிகமான அதிகாரம் தேவை என்று சொன்னால்கூட, நாம் கொடுக்க வேண்டும்.

திட்டம் போடும்போது, பொதுவாக இரண்டு மூன்று மாநிலங்கள் சேர்ந்த திட்டமிட வேண்டும் என்று சொன்னால், அப்படிச் செய்யும்போது கால தாமதம் ஏற்படும் என்று சொன்னால், அப்படித் திட்டமிடுவதை மத்திய அரசே செய்யலாம். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய வசதி வாய்ப்புக்களுக்கு ஏற்ப என்ன என்ன செய்ய முடியுமோ அவைகளை நாம் செய்யலாம். நிலக்கரியை வாங்கி மின்சார உற்பத்தியைச் செய்ய முடியுமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். தூர இடங்களிலே உற்பத்தி செய்து கொண்டு வருவதாக இருந்தால் 20, 25 சதவிகிதம் இழப்பு ஏற்படும் என்று சொன்னால் நாமே அந்த நிலக்கரியை தூர இடங்களிலேயிருந்து கொண்டு வந்து, மாவட்டத்திற்கு ஒன்று என்ற அடிப்படையில் மின்சார

1981 பிப்ரவரி 26]

[திரு. க. அருணாசலம்]

நிலையங்களை அமைத்தால், அது பெரிய அளவுக்கு நம்முடைய திட்டங்களை நிறைவேற்ற உதவியாக இருக்குமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே பல நல்ல காரியங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-30)

அவைகளையெல்லாம் விரைவில் செயல்படுத்த வேண்டும். இன்னொரு நல்ல காரியம், அதிலும் பாராட்டுக்குரிய காரியம் என்னவென்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதற்கு முன்பு பேசியவற்றையெல்லாம் தொகுத்துக் கொடுத்து, அச்சிட்டிக் கொடுத்து இவைகளில் இன்னின்னவற்றைச் செய்து முடித்திருக்கிறோம், இனி எதிர்காலத்தில் இன்னின்னவைகளைச் செயல்படுத்த இருக்கிறோம், இன்னின்னவைகளைச் செயல்படுத்த முடியாது என்பதையெல்லாம் அதில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது உண்மையிலேயே பாராட்டுக்குரியதாகும். இப்படிப்பட்ட காரியங்களையெல்லாம் நன்கு யோசித்துப் பார்த்துச் செயல்படுத்துவதற்காகத்தான் நாம் மின்வாரியத்தை வைத்திருக்கிறோம் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

இந்த மின்வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், இது நமது மாநிலத்திற்கு மட்டும் என்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும்கூட, இவ்வாரியம் நமது ஆணைக்குட்பட்டதல்ல என்றும், 1948 ஆம் ஆண்டு சட்டப்படி நிறுவப்பட்டதால், அதையொட்டியே இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்றும், மாநில அரசு அவர்களுக்கு உத்தரவு போட்டு காரியம் செய்யக்கூடிய நிலையில் அது இருக்க வேண்டும் என்றும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள்கூட இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். சட்டத்தில் அப்படி இருந்தாலும், நமது அரசு குறிப்பிட்ட உத்தரவுகளைப் போட்டு நம் மாநிலத்திற்குத் தேவையான முற்போக்குத் திட்டங்களையும் காரியங்களையும் நடத்த நமக்கு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து மின் வாரியத்தையும் நாம் ஊக்குவிக்க வேண்டும். முன்னே அது ஒரு டிபார்ட்மெண்டாக இருந்தது. பிறகு அதை மின் வாரியமாக மாற்றினோம். அது இன்னும் டிபார்ட்மெண்டைப்போலவே செயல்படுவது சரியல்ல. டிபார்ட்மெண்ட்டாக இருந்தபோதும் சரி, வாரியமாக இருந்தபோதும் சரி, நிதி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே அவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி ஆட்களை நியமிக்கிறார்கள். அனுமதிக்கப்பட்ட இடங்கள் இல்லாமலேயே ஆட்களை நியமிக்கிறார்கள் என்ற குறை இருந்து வருகிறது. கிராமங்களுக்குச் சென்றால், மின்வாரியத்தைப்பற்றி மக்கள் பேசிக்கொள்வது கேட்பதற்கு வேதனையாக இருக்கிறது. இருக்கிற டிபார்ட்மெண்ட்டுகளிலேயே மின்சார டிபார்ட்மெண்ட்தான் மிகவும் மோசமாக நடக்கிறது என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாதமும் 4 ஆம்

74 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை
அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை
அறிக்கை

[திரு. க. அருணாசலம்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

தேதியிலிருந்து மின் கட்டணத்தைக் கட்டலாம் என்று சொல்லும்போது, அவர்களை 12 ஆம் தேதிக்கு மேல் வந்து கட்டுங்கள் என்று சொல்லி திருப்பியனுப்பிவிடுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு மீண்டும் ஒருமுறை கியூவில் நின்று கட்ட வேண்டியிருக்கிறது என்று கிராமத்தில் உள்ள ஜனங்கள் அங்கலாய்க்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, எல்லாவற்றிற்கும் ஏதாவது கொடுத்தால்தான் நடக்கிறது என்றும் சொல்கிறார்கள். எனவே, இப்படிப்பட்ட குறைகளை யெல்லாம் போக்கி மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதித்ததற்கு தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-32)

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

196. Notification issued with G.O. Ms. No. 2436, Agriculture, dated the 26th December 1980 in regard to the nomination of the Director of Animal Husbandry, Madras as Special Officer for the Tamil Nadu Veterinary Council for a period of one year. [Laid on the table of the House under section 16(7) of the Tamil Nadu Registration of Veterinary Practitioners Act, 1957 (Tamil Nadu Act XXI of 1957).]

197. Notification issued with G.O. Ms. No. 1220, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 13th December 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 in Volume-I of the Tamil Nadu Services Manual, 1977. [Laid on the table of the House under Article 320(5) of the Constitution of India.]

198. Notification issued with G.O. Ms. No. 2592, Home (Cinemas), dated the 3rd October 1980 in regard to an amendment to rule 103(2) (ii) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation)

1981 பிப்ரவரி 26]

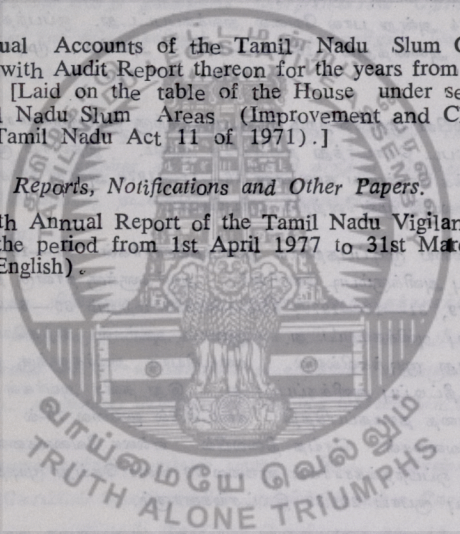
Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10(3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).]

199. Notification issued with G.O. Ms. No. 2254, Home (Cinemas), dated the 2nd September 1980 in regard to amendments to the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10(3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).]

200. Annual Accounts of the Tamil Nadu Slum Clearance Board along with Audit Report thereon for the years from 1971-72 to 1976-77. [Laid on the table of the House under section 41 of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971 (Tamil Nadu Act 11 of 1971).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

40. Twelfth Annual Report of the Tamil Nadu Vigilance Commission for the period from 1st April 1977 to 31st March 1978. (Tamil and English).

[1981 பிப்ரவரி 26]

இணைப்பு I

[39 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

விவர அறிக்கை.

பாம்பன் பால வேலை, ஒப்பந்தக்காரர் திருவாளர்கள் நிலகண்டன் அண்டு பிரதர்ஸ், சென்னை, அவர்களுக்கு ஒப்பந்தத் தொகை ரூபாய் 513.08 இலட்சங்கள் செலவில் கட்டி முடிக்க, 10—10—1974 அன்று ஒப்பந்தமாகி, 17—11—1974 அன்று பால வேலை துவக்கப்பட்டது. ஒப்பந்தப்படி, பால வேலைகள் அனைத்தும் 16—11—1978 அன்றே முடிவடைந்திருக்க வேண்டும்.

2. வேலையின் முன்னேற்றம் தடைப்பட்டதற்கு ஒப்பந்தக்காரர்கள் திறமையுடன் செயல்பட தொடர்ந்து தவறியதே ஆகும். இதனால் முழு வேலையையும் முடிக்க வேண்டிய காலமான 16—11—1978 அன்று 32 சதவிகித அளவிற்கே வேலையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது.

3. வேலையை முடிப்பதற்காக ஒப்பந்தக்காரர்கள் 31—12—1980 வரை கால நீட்டிப்பு அளிக்கும்படி கோரினர். அவர்களுக்கு நான்கு தருணங்களில் 31—10—1979, 31—12—1979, 31—3—1980 மற்றும் 30—6—1980 வரை கால நீட்டிப்பு அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் எந்தவொரு வேலையையும் செய்து முடிக்கவில்லை. கடைசியாக அவர்களுக்கு 30—9—1980 வரை கால நீட்டிப்பு அளிக்கப்பட்டது. இது தவிர அவர்கள் வேலையின் முன்னேற்றத்தை தாமதப்படுத்தி கடைசியில் ஜூலை 79-ல் 36 சதவிகித அளவிற்கு வேலைகள் செய்த நிலையில் எல்லா வேலைகளையும் நிறுத்தி விட்டனர். ஒப்பந்தக்காரர்கள் ஜூலை 79 வரை செய்து முடித்த வேலைகளின் மதிப்பு ரூபாய் 221.33 இலட்சங்களாகும்.

4. பாம்பன் பகுதியில் 24—11—1978 அன்று வீசிய புயலினால் ஒப்பந்தக்காரர்களின் தற்காலிக கட்டுமானங்களாகிய மரப்பாலம், மற்றும் இதர தளவாடங்களும் சேதத்திற்கு உள்ளாகியது. இப்புயலை விதிவிலக்குள்ள இடை

Excepted risks) என்று கூறி ஒப்பந்தக்காரர்கள் நஷ்டஈடாக முதலில் மதிப்பிடுக்கத் தொகையாக (Depreciated loss) ரூ. 20.66 இலட்சங்களும் மற்றும் தொகையாக குறிப்பிடாத புயல் காரணமாக அவர்களுக்கு ஏற்படும் செயல் அமைப்புச் செலவு, தொழிலாளர்களை மீண்டும் அமைக்கும் வகையில் ஏற்படும் செலவு ஆகியவைகளுக்காகவும் கோரி மனு செய்தார்கள். இது பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டு இருக்கும்போது, 8—11—1979 அன்று வானியல் துறையிடமிருந்து ஓர் அறிக்கை கிடைக்கக்

1981 பிப்ரவரி 26]

பெற்றது என்றும், இதன்படி நவம்பர் 78-ல் ஏற்பட்ட புயல், டிசம்பர் 64-ல் ஏற்பட்ட புயலுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குங்கால் இதற்கு முன் நிகழ்ந்திராத வகையில் இல்லை என்பது தெரியவந்தது என்றும் தலைமைப் பொறியாளர் தெரிவித்தார். இந்த அறிக்கையின்படி விதி விலக்குள்ள இடையூறு (Excepted risks) ஏற்படாததால் நிலைமை முழுமையாக மாறிவிட்டது. அதன்படி ஒப்பந்தக்காரர்களின் நஷ்ட ஈட்டுக் கோரிக்கை ஒத்துக்கொள்ளும் வகையில் இல்லை என்று தலைமைப் பொறியாளரால் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்பிரச்சினை பல கட்டங்களிலும், பல மட்டங்களிலும் வெவ்வேறு காலங்களிலும் முழுமையாக ஆராயப்பட்டது.

5. அதன் முடிவாக ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கும், பாம்பன் பாலத் திட்டத் துறைக்கும் இடையேயுள்ள தகராறு அல்லது கருத்து வேற்றுமை குறித்து ஒப்பந்த விதிகளின்படி நடக்குமாறு ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு அரசால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

6. ஒப்பந்த விதிகளை மதிப்பது குறித்து ஒப்பந்தக்காரர்கள், தங்கள் கடமையை நிறைவேற்றும்படி நடவடிக்கை எடுக்குமாறும், மீதமுள்ள பணிகளை விரைவில் செய்ய உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமாறும் பாம்பன் பாலத் திட்ட தலைமைப் பொறியாளர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்.

7. ஒப்பந்தக்காரர்கள், பாம்பன் பாலத் திட்ட இரண்டாம் செயற் கோட்டம், கோட்டப் பொறியாளரின் அறிவிப்பில் உள்ள கோரிக்கைக்கு உட்பட்டு நடக்கத் தவறியதால், கோட்டப் பொறியாளர் 29—12—1980 அன்று ஒப்பந்தத்தை முழுமையாக ரத்து செய்துள்ளார்.

8. ஒப்பந்தப்புள்ளிகள் கோரவும் மீதி வேலைகளை செயல்படுத்த ஒப்படைப்பதற்கும் மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கிடையில் ஒப்பந்தக்காரர்கள் நடுவினரை மாற்றக் கோரி உயர்நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கு தொடர்ந்துள்ளனர். ஆகவே இவ்விஷயம் வழக்காடு மன்றத்தின் முன் உள்ளது.

[1981 பிப்ரவரி 26]

இணைப்பு I

[41 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (2)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

அரசிடம் உள்ள தகவலின்படி சென்னைப் பெருநகரில் 1977, 1978, 1979, 1980 ஆண்டுகளில் நடைபெற்றுள்ள விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை பின் வருமாறு :—

வருடம்	வாகனங்களின் எண்ணிக்கை.	விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை.	வாகனங்களின் எண்ணிக்கையோடு விபத்துக்களின் எண்ணிக்கையுடன் ஒப்பிட்ட சதவிகிதம்.
			(4)
(1)	(2)	(3)	
1977	73,030	5,176	7.1
1978	80,869	5,922	6.2
1979	84,106	4,728	5.6
1980	95,589	5,163	5.4

மேலே கண்ட புள்ளி விவரங்களின்படி சென்னைப் பெருநகரில் விபத்துக்கள் அரசின் தடுப்பு நடவடிக்கையால் குறைந்துகொண்டு வந்துள்ளது. இருந்தாலும் இன்னும் விபத்துக்களைக் குறைப்பதற்கு அரசு கீழ்க்கண்ட தடுப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு வருகிறது:—

(1) கனரக மோட்டார் வண்டிகள் அதிக வேகமாக செல்வதைத் தடுப்பதற்கு இவ்வண்டிகளுக்கு வேகக் கட்டுப்பாட்டை நிர்ணயித்து இவ்வண்டிகளின் ஓட்டுநர்களை எச்சரிக்கும் வகையில் எலக்ட்ரானிக் முறையில் இயங்கும் வேகக் கட்டுப்பாட்டுக் கருவி ஒன்று பொருத்தப்பட வேண்டும் என்று தமிழ்நாடு மோட்டார் வண்டிகளின் விதிகளில் உரிமங்கள் வழங்க நிர்ணயிக்கும் நிபந்தனைகளில் ஒன்றாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

(2) சாலைகளை அகலப்படுத்துதல்.

(3) நடைவழி சுரங்கப் பாதைகள் அமைத்தல்.

(4) இரயில் பாதை கடவுகளுக்கு மேல் கீழ்மட்ட பாலங்கள் அமைத்தல்.

(5) நடைபாதை மற்றும் சைக்கிள் போக்குவரத்து வசதிகள் செய்தல்.

(6) போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டுக்காக தான்இயங்கி மின்விளக்குகள் அமைத்தல்.

1981 பிப்ரவரி 26]

2. போக்குவரத்துத் துறை அதிகாரிகள் மோட்டார் வாகனங்களின் இயந்திரங்களின் (Engine) தன்மையினை அவ்வப்போது சோதனை செய்து தக்க நிலையில் உள்ளனவா என்று சோதனை செய்கின்றனர். காவல் துறை அதிகாரிகள் போக்குவரத்து விதிகளை வண்டி ஓட்டிகள் கவனமாகக் கடைப்பிடிக்கிறார்களா இல்லையா என்று உன்னிப்பாகக் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள்.

3. மேலே கண்ட நடவடிக்கைகளால் சென்னைப் பெருநகரில் விபத்துக்கள் மேலும் குறைந்துகொண்டே வருகிறது.

இணைப்பு III

[43 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

அவை முன்வைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ்நாடு மின்வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஆகியவற்றை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் முன் மொழிகிறேன்.

2. தமிழ்நாடு மின்வாரியம், தமிழ்நாடு மின்சக்தி ஆலோசனைக் குழுவின் ஒப்புதலுடன், இந்த நிதிநிலை அறிக்கைகளை 1948 ஆம் ஆண்டு மின்சக்தி (வழங்கல்) சட்டத்தின் 61 ஆம் பிரிவின்படி, அரசுக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளது. மின் வாரியம் செயல்படுவது பற்றி மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் தெரிவிக்கும் கருத்துக்களை அரசும் வாரியமும் கருத்தில் கொள்ளும். மின் வாரியத்தின் 1978-79 மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை பற்றி இந்த அவையில் நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்கள் மீது வாரியம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது என்பதை விளக்கும் அறிக்கை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களுக்கு தனியே அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

3. மின் சக்தியே, மக்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ள சக்தியாகும். பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இது மிகவும் அவசியமானது. சாதாரண மனிதனின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த இது இன்றியமையாதது. இம் மாநிலத்தில் மின்சாரத் தேவை விரைவாகப் பெருகி வரும்போது கூடுதல் மின் உற்பத்தித் திறன் அதற்கு ஏற்பப் பெருகவில்லை. இதனால், பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. 1970-80-ல் 25 சதவீதம் முதல் 75 சதவீதம் வரை மின்வெட்டு விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1981 பிப்ரவரி 26]

1970-80ல் மின்வெட்டு விதிக்கப்பட்ட அளவை I -ஆம் விவர அறிக்கை கொடுக்கிறது. இந்த மின்வெட்டு காரணமாக, 1960-70-ல் 10.1 சதவீதமாக இருந்த உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதம், 1971 ஆம் ஆண்டிற்கும் 1977 ஆம் ஆண்டிற்கும் இடையே உள்ள கால அளவில் 3.1 சதவீதமாகக் குறைந்து விட்டது. எனினும், மின் சக்தி அதிக அளவு கிடைத்ததால், 1977-79-ல் மின் உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதம் 14 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது.

4. 1981 ஆம் ஆண்டு பிறந்துவிட்டது. இனிவரும் பத்தாண்டுகளின் மின் சக்தி நிலைமை நமக்கு மனநிறைவு அளிப்பதாக இல்லை. மின்சக்தி குறித்துத் திட்டமிடுவதைப் பொறுத்த வரையில், ஆண்டு மின் சக்தி ஆய்வுக் குழுக்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு முற்றிலும் ஆதரவாக இல்லை. 1983-84 ஆம் ஆண்டளவில், தென் வட்டாரத்திற்கான மின் உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதம் 9.5 சதவீதமாகவும், நாட்டின் மின் உற்பத்தி வளர்ச்சி 10.8 சதவீதமாகவும் இருக்கும் எனவும், தமிழ் நாட்டில் மின் உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதம் 7.9 சதவீதமாக இருக்கும் எனவும் 10-ஆவது ஆண்டு மின் சக்தி ஆய்வுக் குழு மதிப்பிட்டுள்ளது. தென் வட்டாரத்தின் மின் உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதம் 8.9 சதவீதமாகவும், தமிழ் நாட்டிற்கான மின் உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதம் 5.7 சதவீதமாகவும் இருக்குமென 11-ஆவது ஆண்டு மின் சக்தி ஆய்வுக் குழு வளர்ச்சி வீதத்தை மேலும் குறைத்து மதிப்பிட்டுள்ளது. நாட்டிலேயே தமிழ்நாடுதான் குறைந்த அளவு மின் சக்தி வளர்ச்சி வீதம் பெற்றிருக்கும் என மதிப்பிடுவது தமிழ் நாட்டிற்கு இழைக்கப்படும் பெரும் அநீதியாகும்.

1978-79 ஆம் ஆண்டில் மின்வெட்டு விதிக்கப்படாத நிலையில், மின் சக்தி பயன்படுத்துவதில் 17.3 சதவீதம் அதிகரித்தது. இது மின் சக்தி குறித்து திட்டமிடுவதில் ஏற்பட்ட பெரும் குறைபாட்டைக் காட்டும். தமிழ் நாட்டிற்கான மின் சக்தித் திட்டப்பணி மதிப்பிடுகளை அவை நடப்பு நிலையைக் கருத்திற் கொண்டு உருவாக்கப் படவில்லை என்றும் நியாயமற்றவை என்றும் கூறித் தமிழ் நாடு அரசு தள்ளிவிட்டது. புது டில்லியில் 1980 நவம்பரில் நடைபெற்ற மின் சக்தி அமைச்சர்கள் கூட்டத்தில், தமிழ் நாடு தொடர்ந்து மின் சக்தி பற்றாக்குறையின் பிடியிலிருந்து விடப்படவேண்டுமாயின், நமது தேவைகளுக்கும் மேற்பட்டு 10 சதவீதம் ஒதுக்க வேண்டும் என நான் வலியுறுத்தியுள்ளேன்.

5. தற்போது மின்சக்தி திட்டங்கள் வட்டாரக் கண்ணோட்டத்திலேயே வகுக்கப்படுகின்றன. இதனால், தமிழ்நாடு போன்ற மின்சக்திப் பற்றாக்குறையுள்ள மாநிலங்கள் கடுமையாக பாதிக்கப்படுகின்றன என்று நமது அனுபவத்திலிருந்து தெரிய வருகிறது. மின்சக்தி உபரியாக உள்ள மாநிலங்களை மின்சக்திக்காக தொடர்ந்து நம்பியிருப்பது, பற்றாக்குறை

1981 பிப்ரவரி 26]

குறையுள்ள மாநிலங்களின் நீண்ட கால வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்காது. ஏனெனில், அது பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தடுக்கும். அவசரத் தேவை, பற்றாக்குறை ஆகியவற்றை ஈடு செய்ய, மாநிலங்களுக்கிடையே மின்சக்தி வாங்குவது அவசியமாக இருக்கலாம். ஆனால் மின் உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறுவதற்கு ஒவ்வொரு மாநிலமும் பாடுபட வேண்டுமென்று தமிழ்நாடு கருத்துக் கொண்டுள்ளது. மின்சக்தி குறித்துத் திட்டமிடுதல், மேம்பாடு தொடர்பாக மாநிலமே—வட்டாரமல்ல—ஓர் அலகாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் நிலையங்களை விருந்து அண்டை மாநிலங்களிலுள்ள மின்சக்திப் பற்றாக்குறையின் விதாச்சாரத்தின் அடிப்படையில் மின்சக்தியைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு ஒப்புக்கொண்டாலன்றி மின்சக்தி உபரியாக உள்ள மாநிலங்கள், அவற்றிற்கு மின்சாரம் தேவைப்படாவிட்டாலும், மேற்கொண்டும் ஒதுக்கீடு பெறும் ஆதலால், வட்டார அடிப்படையில் திட்டமும் கோட்பாடு முழுவதும் பகுத்தறிவிற்கு ஒவ்வாதது. மின்சக்தி பற்றாக்குறை மாநிலங்கள் அப்புறமாக குறையில் ஓரளவு ஈடுசெய்யப்படாத நிலையிலேயே தொடர்ந்து இருக்கும். பற்றாக்குறை மாநிலம், மின்சக்தி உபரியாக உள்ள அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து மின்சாரம் வாங்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளது. பெரும்பகுதி மின்சாரம் அண்டை மாநிலங்களிலிருந்தல்லாமல் மத்திய அரசு பொறுப்பு ஏற்கும் நிலையங்களிலிருந்து வாங்கப்படுமாறு உறுதி செய்வது பொருத்தமாகும்.

6. தற்போதுள்ள மின்சக்தி பற்றாக்குறை நிலைமையில், தற்போதுள்ள அனல் மின்நிலையங்களிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சக்தி அளவை அதிகரிப்பதே முதல் தடவையாகும். எண்ணூர், தூத்துக்குடி, நெய்வேலி அனல் மின்நிலையங்களின் மின்சக்தி உற்பத்தி அளவை மேம்படுத்த எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளை நான் சுருக்கமாகத் தற்போது விளக்குகிறேன்.

7. 1969-70-ல் எண்ணூர் அனல் மின்நிலையத்தின் முதல் பிரிவு தொடங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து அந்நிலையம் கடுமையான தொழில் நுட்பச் சிக்கல்களை எதிர்நோக்கி வந்துள்ளது. இந்த நிலையத்திலிருந்து சராசரி 5,350 KWHR / K.W. மின்சக்தி கிடைக்குமென்று மத்திய மின்சக்தி மன்றம் எதிர்பார்த்தது. ஆனால், 3,600 KWHR/KW மின்சக்திதான், கிடைத்தது. நாடு முழுவதும் 120/110 மெகாவாட் திறனுள்ள மின்நிலையங்களின் உற்பத்தித் திறன் மனநிறைவு அளிப்பதாக இல்லை. மத்திய மின்சக்தி மன்றம் செய்த பகுப்பாய்வின்படி, நாட்டிலுள்ள 120/110 மெகாவாட் திறனுள்ள மின்நிலையங்கள் சுமார் 24; அவை உற்பத்தி செய்த மின்சக்தியின் அளவு 3,30. KWHR/KW மட்டுமே.

[1981 பிப்ரவரி 26]

எண்ணூர் அனல் மின்நிலையத்தில் அடிக்கடி ஏற்பட்ட உற்பத்திக் குறைவுகளைக் குறித்த விரிவான ஆய்விவிருந்து நிலையச் சாதனங்களின் பொறியியல், வடிவமைப்புக் குறைபாடுகளின் காரணத்தாலேயே அங்கு மின் உற்பத்திக் குறைவு ஏற்படுகிறது எனத் தெரிய வந்தது. உண்மையில், 110 மெ.வா. யூனிட் மின் உற்பத்தித் திறனை 85 மெ.வா. யூனிட் மின் உற்பத்தியாகக் குறைப்பதென ஆலோசனை வழங்கப்பட்டது. ஆனால் 110 மெ.வா. யூனிட் உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரங்களை வழங்கிய செக்கோசலோவாகிய நாட்டைச் சேர்ந்த ஸ்கோடாவிஸுள்ள நிறுவனத்தின் வல்லுநர் குழுவை 1980-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட்/செப்டம்பர் திங்களில் எண்ணூர் அனல் மின் நிலையத்தைப் பார்வையிட்டு இயந்திரங்களின் உற்பத்திக் திறனை மேம்படுத்தத் தேவையான மாற்றங்களைச் செய்ய ஆலோசனை வழங்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. செக்கோசலோவாகிய வல்லுநர் குழு அளித்த பரிந்துரைகளைக் கருத்திற்கொண்டு, இயந்திரங்களை மேம்படுத்தும் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றத் தேவைப்படும் உகிரி, மாற்றுப் பாகங்களை உற்பத்தி செய்து வழங்குமாறு 'பெல்' (BHEL) நிறுவனம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இம்மேம்பாட்டுப் பணிகளைப் படிப்படியாக சுமார் ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் நிறைவேற்றக் கருதப்பட்டுள்ளது.

8. தூத்துக்குடியில் நிறுவப்பட்டுள்ள 210 மெ.வா. உற்பத்தித்திறன் கொண்ட மின் உற்பத்தி நிலையத்தின் முதல் பிரிவு 1979 ஆம் ஆண்டு சூலைத் திங்களில் மின் உற்பத்தியைத் தொடங்கியது. இந்நிலையத்திற்குப் பல்வேறு பிரச்சினைகள் எழுந்தன. 'பெல்' (BHEL) நிறுவனம் தயாரித்து வழங்கிய 210 மெ.வா. மின் உற்பத்தித் திறன் கொண்ட 13 பிரிவுகள் நாட்டின் பல்வேறு இடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. தற்போது இந்தப் பிரிவுகளில் பலவற்றிலும் பல பிரச்சினைகள் எழுந்துள்ளன. பிரச்சினைகளில் சில பொதுவானவையாகும். இப்பிரச்சினைகளைச் சுட்டிக்காட்டியும் அவற்றிற்குத் தீர்வுகாணும் பொருட்டும் மின்சார வாரியம் "பெல்" (BHEL) நிறுவனத்தை அணுகியுள்ளது. முதல் பிரிவு, 1980 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் வரை எரி எண்ணெயின் துணை கொண்டு இயங்கி வந்தது. பின்னர், 1980 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் இறுதி முதல் நிலக்கரியை எரி பொருளாகக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது. நிலக்கரியின் துணையுடன் மீண்டும் இயங்கத் தொடங்கிய இப்பிரிவு, பொதுவாக மனநிறைவளிக்கும் வகையில் இயங்கி வருகிறது. 1980 ஆம் ஆண்டு நவம்பர்த் திங்களில் 72 மில்லியன் யூனிட்டி களையும் 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர்த் திங்களில் 77 மில்லியன் யூனிட்டி களையும் இப்பிரிவு உற்பத்தி செய்தது. இது இப்பிரிவின் உற்பத்தித்திறனில் 1980 ஆம் ஆண்டு நவம்பர்த் திங்களில் உற்பத்தியளவு 47.6 சதவீதமும், 1980

1981 பிப்ரவரி 26]

ஆம் ஆம் ஆண்டு டிசம்பர்த் திங்களில் உற்பத்தியளவு 49.3 சதவீதமும் ஆகும். இப்பிரிவு வழங்கும் மின்சக்தியின் சராசரியளவு 200 மெ.வாட்டும் தினசரி உற்பத்தியளவு 4 மில்லியன் யூனிட்களும் ஆகும். தூத்துக்குடியில் நிறுவப்பட்டுள்ள 210 மெ.வா. உற்பத்தித்திறன் கொண்ட பிரிவின் இரண்டாவது பிரிவு 1980 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்த் திங்களில் இயக்கி வைக்கப்படவிருந்தது. சோதனை ஓட்டத்தின்போது, தரை இணைப்பில் தவறு நிகழ்ந்ததன் காரணமாகச் சுழற் பொறியில் பழுது ஏற்பட்டது. எனவே, இச்சுழற் பொறிக்குப் பதிலாக, கைவசம் இருந்த மூன்றாம் பிரிவின் சுழற்பொறி பொருத்தப்பட்டு இப்பிரிவில் 1981 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 7 ஆம் நாள் முதல் மின் உற்பத்தி தொடங்கியது. இப்பிரிவு, உச்ச அளவாக 120 மெ.வா. மின் சக்தி உற்பத்தி செய்தது. அதனுடைய கணிப்பீட்டு அளவு உற்பத்தித் திறனை விரைவில் எய்தும். 3 ஆம் பிரிவை 1982 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்களில் தொடங்கும் வகையில் அப்பிரிவின் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

9. நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கத்தின் சுரங்கப் பணிக் கருவிகளில் அடிக்கடி பழுதேற்பட்டதாலும், வடகிழக்குப் பருவமழை காரணமாகச் சுரங்கத்தில் வெள்ளப் பெருக்கேற்பட்டதாலும், 1979 ஆம் ஆண்டு நெய்வேலி அனல் மின்திட்டம் பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டு அதன் உற்பத்தியளவு மிகக் குறைந்தது. அங்கு, ஆண்டொன்றுக்கு 6.5 மில்லியன் டன் பழுப்பு நிலக்கரி உற்பத்தியாகுமெனக் கணிக்கப்பட்டிருக்க, 1979-80 ஆம் ஆண்டில் கிடைத்த உற்பத்தியளவு 2.89 மில்லியன் மட்டுமே. புதிய சுரங்கப்பணிக் கருவிகளை நிறுவியதையடுத்தது, 1980 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியிலிருந்து மின் உற்பத்தி நிலைமை சீரடைந்தது. 1973-74 ஆம் ஆண்டில் நெய்வேலி அனல் மின் நிலையத்தில் முழுஅளவு உற்பத்தித்திறனை நிலை நிறுத்துவதற்கு அப்போது கிடைத்து வந்த பழுப்பு நிலக்கரி உற்பத்தியளவு போதுமானதாக இராததால் அங்கு இருந்த 50 மெ.வா யூனிட் உற்பத்திப் பிரிவுகள் இரண்டு, எரி எண்ணெயின் துணையுடன் இயங்கி மின் உற்பத்தி செய்யும் வகையில் தக்க வாறு திருத்தியமைக்கப்பட்டன. தற்போது பழுப்பு நிலக்கரி உற்பத்தி நிலைமை சீரடையுமென்று எதிர் பார்க்கப்படுவதால், அவ்வாறு மாற்றப்பட்ட எண்ணெயால் இயங்கும் மின் உற்பத்திப் பிரிவு ஒன்றை மீண்டும் பழுப்பு நிலக்கரி எரிதிறனால் இயங்குகின்ற மின்உற்பத்திப் பிரிவாக மாற்றுவதற்குரிய பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அடுத்து, இந்த ஆண்டில் பாசனக் காலத்தின்போது எரியெண்ணெயால் இயங்கும் இன்னொரு மின் உற்பத்திப் பிரிவும் பழுப்புநிலக்கரி எரிதிறனால் இயங்கும் பிரிவாக மாற்றப்படும்.

10. கல்பாக்கத்தில் நிறுவப் பெற்றுள்ள அணு மின் நிலையம் 1973-74-ம் ஆண்டிலேயே மின் உற்பத்தியைத் தொடங்கியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அங்கு இன்னும் மின் உற்பத்தித் தொடங்கவில்லை. அண்மையில் நமது முதலமைச்சர்

[1981 பிப்ரவரி 26]

அவர்கள் இந்தியத் தலைமையமைச்சரை நேரில் கண்டு, இந்த நிலையத்தில் மின் உற்பத்தியை விரைவில் தொடங்க வேண்டிய இன்றியமையாமை பற்றி விளக்கியுரைத்துள்ளார். தமிழ் நாட்டில் மின் உற்பத்திக்குரிய இயற்கை வளங்கள் மிகக் குறைவாக உள்ளபடியால் தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொன்றும் 235 மெ.வா. உற்பத்தித் திறனுள்ள மேலும் இரண்டு அணு மின் உற்பத்திப் பிரிவுகள், அமைக்கப்பட வேண்டுமெனவும் இவற்றில் ஒன்று கல்பாக்கத்திலும், மற்றொன்று திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கூடங்குளத்திலும் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் தமிழக முதல்வர் விளக்கியுள்ளார்.

11. 1979-ம் ஆண்டில் தென்மேற்கு வடகிழக்குப் பருவமழை நன்றாகப் பெய்தது. அதன் விளைவாகப் புனல் மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் மூலம் 5,533 மில்லியன் யூனிட்கள் மின் சக்தி உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது. இது முன்னர் கண்டிராத சாதனையாகும். ஆனால், 1980-ம் ஆண்டில் தென் மேற்குப் பருவ மழை வழக்கமான அளவு பெய்த போதிலும், வட கிழக்குப் பருவமழை பொய்த்தது.

மேட்டூர் நீங்கலாக, எல்லாத் நீர்த் தேக்கங்களிலும் 23—1—1981 அன்று 862 மில்லியன் யூனிட் தண்ணீர் மட்டுமே இருந்தது. ஆனால் இவற்றின் முழு கொள்ளளவு 2,215 மில்லியன் யூனிட் ஆகும். 23—1—1980 அன்று அவற்றில் 1,300 மில்லியன் யூனிட் நீர் இருந்தது. மேட்டூர் அணையில் இக்காலத்தில் இருந்த நீரின் அளவை கடந்த ஆண்டின் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் இது மிகக் குறைந்த அளவாகும். ஆனால், இதன் முழு கொள்ளளவு 210 மில்லியன் யூனிட் ஆகும். 23—1—1980 அன்று 136 மில்லியன் யூனிடும் 23—1—1981 அன்று 22 மில்லியன் யூனிடும் இருந்தது. கேரள மாநிலத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்கு வழங்கப்பட்ட மின்சக்தியின் அளவு 1979-80 ஆம் ஆண்டிலிருந்து குறைந்து கொண்டே வந்துள்ளது. ஏனெனில் கேரள மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் உபரி மின்சக்தியை கர்நாடகமும் தமிழ்நாடும் பகிர்ந்து வருகின்றன. ஆனால், முந்தைய ஆண்டுகளில் உபரி மின்சக்தி முழுவதையும் தமிழ்நாடே எடுத்துக் கொண்டது. கேரளாவிடமிருந்து பெறப்படும் மின் சக்தி குறைந்ததன் காரணமாக, தமிழ்நாட்டில் பற்றாக்குறை நிலைமை மேலும் மோசமடைந்தது. கிடைக்கும் அளவுக்கும் தேவைப்படும் அளவுக்கும் இடையே உள்ள பற்றாக்குறை அளவைச் சரிக்கட்ட, 75 பரிதிநனுக்கு மேல் மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்ட குறைவழுத்த தொழில்கள் அனைத்திற்கும், உயரழுத்த தொழில்களுக்கும் 30 சதவீதத் தேவை குறைப்பும் 30 சதவீத மின்வெட்டும் 1—12—1980 முதல் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. கிராமப் புறங்களில் பகல் நேரத்தில் 6 மணி நேரமும் இரவு நேரத்தில் 8 மணி நேரமும் தற்போது மின் சக்தி வழங்கப்பட்டு வருகிற உயரழுத்த, குறைவழுத்தத்

1981 பிப்ரவரி 26]

தொழில்களுக்கு மின்வெட்டினின்று விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் அவற்றுக்கு வழங்கப்படும் மின்சக்தி குறைக்கப்பட்டதன் காரணமாக அவை ஏற்கனவே ஓரளவு மின்வெட்டுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

12. இம்மாநிலத்தில் சுமார் 9 இலட்சம் விசையேற்றங்கள் உள்ளன. இவற்றுக்கு அளிக்கப்பட்ட மொத்த மின் இணைப்பின் அளவு சுமார் 3,000 மெகாவாட் ஆகும். ஒரே நேரத்தில் இவற்றில் பாதி விசையேற்றங்கள் செயல்பட்டாலும், இவற்றுக்கு மட்டும் தேவைப்படும் மின்சக்தியின் அளவு 1,500 மெகா வாட் ஆகும். இந்த அளவு திறன் கிடைக்காது. எனவே கிராமப் பகுதிகளில் விசையேற்றங்களைத் தொகுதிகளாகப் பிரித்து அவற்றுக்கு மின்சக்தி முறை அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறது. மாநிலத்திலுள்ள 18 புனல் மின் நிலையங்களில் 9 நிலையங்கள் பாசனத் துடன் இணைக்கப்பட்டவை. கோடை நாட்களில் பெரும்பாலான மின் நிலையங்கள் மூடிவிடப் படுகின்றன. இதனால் புனல் மின்சக்தி உற்பத்தியும் குறைந்துவிடுகிறது. வேளாண்மைக்கு மின் சக்தி அதிகமாக தேவைப் படும் கோடை காலத்தில் 1,369 மெகாவாட் புனல் மின் சக்தியில் ஏறத்தாழ பாதி அளவு கிடைப்பதில்லை.

13. இன்றைய தமிழ்நாடு மின் இணைப்பு மொத்தம் 1,369 மெகாவாட் நிறுவு திறன் கொண்ட 18 புனல் மின் நிலையங்களையும், 600 மெகா வாட் திறன் கொண்ட நெய்வேலி அனல் மின் நிலையம் உட்பட 1,560 மெகா வாட் திறனுடன் கூடிய 4 அனல் மின் நிலையங்களையும் தூத்துக்குடியில் உள்ள 210 மெகா வாட் திறன் கொண்ட முதல் இரண்டு பிரிவுகளையும் கொண்டதாகும். மொத்த நிறுவு திறன் 2,929 மெகா வாட் ஆகும். 1978—79-ல் இருந்ததைவிட இது 420 மெகா வாட் அதிகமாகும். ஆனால், அதில் 630 மெகா வாட் பருவ மழையின் போது கிடைப்பவையாகும். நிலக்கரியின் விலை ஆண்டுக்காண்டு உயர்ந்துகொண்டே வருவதால், அனல் மின் நிலையங்களில் ஒரு யூனிட் மின் சக்தித் தயாரிப்பதற்குத் தேவைப்படும் நிலக்கரியின் விலையைக் காட்டிலும் புனல் மின் நிலையங்கள் சிலவற்றில் மின் சக்தி தயாரிப்பதற்காகும் செலவு குறைவாக இருப்பதால், மழை காலத்தில் செயல்படும் புனல் மின் திட்டங்களையும் மேம்படுத்துவது அரசின் கொள்கையாக உள்ளது.

14. 1979—80-ல் உயரளவு தேவை 1,710 மெகாவாட் ஆகும். தமிழ்நாட்டில் மின் அமைப்பின் உயரளவுத் தேவை, தென் மண்டலத்தில் மொத்தத் தேவையில் 40 சதவீதமாகும்; அனைத்திந்திய அளவில் அது 11 சதவீதமாகும். 1979—80-ல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மின்சக்தியும், வாங்கிய மின்சக்தியும் 10,414 மில்லியன் யூனிட் ஆகும். இது தென் மண்டல உற்பத்தியில்

[1981 பிப்ரவரி 26]

சுமார் 38 சதவீதமாகும் ; அனைத்திந்திய அளவில் 9.8 சதவீதமாகும். மின் உற்பத்தியைப் பயன்படுத்துவதில் தமிழ்நாடு, நாட்டில் மூன்றாவது நிலையில் உள்ளது.

15. 1980 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாளன்றுள்ளவாறு 38.35 இலட்சம் பேர் மின்சக்தி பயன்படுத்தினர். அவர்களில் 20.32 இலட்சம் பேர் வீட்டுக் காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்துவோர், 5.43 இலட்சம் பேர் வணிகக் காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்துவோர், 8.87 இலட்சம் பேர் வேளாண்மைக்காகப் பயன்படுத்துவோர், 1.42 இலட்சம் பேர் தொழில் களுக்கு பயன்படுத்துவோர், ஏனையோர் பல்வகை காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்துவோர் ஆகும். விற்பனை செய்யப்படும் மின்சக்தியில் 48 சதவீதம் தொழில் துறையாலும், 27 சதவீதம் வேளாண்மைத் துறையாலும் 9 சதவீதம் வீட்டுப் பயன்பாட்டாளர்களாலும் எஞ்சியது ஏனைய வகையினராலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மொத்த மின்சக்தி விற்பனையில் சுமார் 39 சதவீதம் உயரழுத்த மின்சக்தி பயன்படுத்தும் தொழிற்சாலைகளாலும் சுமார் 9 சதவீதம் குறைவழுத்த மின் சக்தி பயன்படுத்தும் தொழிற்சாலைகளாலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

16. தமிழ்நாடு மின் இணைப்பு இந்தியாவிலேயே பரந்த அளவில் அமைந்த 3.2 இலட்சம் கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள கூடுதல் உயரழுத்த, உயரழுத்த, குறைவழுத்த மின் கம்பித் தொடர்களையுடைய மிகப் பெரிய அமைப்பாகும். 355 கூடுதல் உயரழுத்த/உயரழுத்த துணை மின் நிலையங்களும், 48,595 மின் பகிர்ந்தளிப்பு மின் அழுத்த மாற்றிகளும் உள்ளன. மொத்தம் 64,012 கிராமங்கள், சிற்றூர்களில் 63,462 கிராமங்கள், சிற்றூர்களுக்கு மின் வசதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அரிசன குடியிருப்புகள் அனைத்திற்கும் (25,683) மின் வசதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

17. சமுதாயத்தின் நலிந்த பிரிவினர்களுக்கு மின் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக, இவ்வரசு கடந்த ஆண்டு, கிராமப்புறங்களில் குடிசைகளுக்கு மின் வசதி அளிக்கும் திட்டத்தைத் தொடங்கியது. ஓராண்டுக் குறுகிய காலத்திற்குள், 2.3 இலட்சம் குடிசைகளுக்கு மின் வசதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட 189 ஊராட்சி ஒன்றிய வட்டாரங்களில் குடிசைகளுக்கு மின் வசதி அளிக்கும் திட்டத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

உள்ளாட்சி மன்றங்களின் தொடர்ந்த வேண்டுகோளுக்கிணங்க, தெருவிளக்கு பராமரித்தலை மின் வாரியம் ஏற்று பராமரித்து வருகிறது.

1981 பிப்ரவரி 26]

18. இவ்வரசு, புதிய திட்டங்களுக்கான அனுமதி குறித்து வலியுறுத்தி வந்துள்ளது. இதன் விளைவாக, மேட்டூர் அணையில் காவிரி ஆற்றின் நீரோட்டத்தில், 120 மெகாவாட் மொத்த கொள்திறனுள்ள கிழ் மேட்டூர் புனல் மின் திட்டத்திற்கும், 420 மெகாவாட் மொத்த கொள்திறனுள்ள மேட்டூர் அனல் மின் திட்டத்திற்கும் குந்தா மின் நிலையம் V இல் 20 மெகாவாட் கூடுதல் யூனிட்க்கும் இந்திய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

இவ்வனைத்துத் திட்டங்கள் குறித்த பணிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டங்களையும், தூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டமும் (630 மெ. வா.) தவிர, சேர்வலாறு புனல் மின் திட்டம் (20 மெ. வா.), காடம்பாறை நீரேற்று சேமிப்புத் திட்டம் (400 மெ. வா.) ஆகியவை ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இத் திட்டங்கள் கீழே குறிப்பிட்ட கால அளவில் தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது :—

தூத்துக்குடி III ஆம் யூனிட்	1982 மார்ச்.
சேர்வலாறு புனல் மின் திட்டம்	1983—84
காடம்பாறை நீரேற்று சேமிப்புத் திட்டம்	1983—84
கிழ் மேட்டூர்	1983—84
மேட்டூர் அனல் மின் திட்டம்	1984—85
குந்தா மின் நிலையம் V -இல் கூடுதல் யூனிட்	1984—85

தற்போதுள்ள அனல் மின் நிலையங்களின் நிறுவு திறன் அடிப்படையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் அளவுக்கும், உண்மையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின் உற்பத்திக்குமிடையே தற்போது பெரும் வேறுபாடு உள்ளது. உள் நாட்டு இயந்திரங்களின் செயல்திறன் எந்தவொரு நிலையத்திலும் 45 சதவீதத்திற்கு மேல் இல்லை. இச் சூழலில், தற்போது மேற் கொள்ளப்பட்டு வரும் புதிய திட்டங்களிலாவது சிறந்த இயந்திரங்களை அதிக அளவில் நிறுவ வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தாமலிருக்க இயலாது. மின் சக்திப் பற்றாக்குறையினால் தற்போது சில இன்றியமையாப் பொருட்களின் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. மின் உற்பத்தி இயந்திரங்கள், போன்ற அடிப்படைச் சாதனங்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு அந்நியச் செலாவணியைப் பயன்படுத்துவதே சிறந்த வழியாகும். இதற்கிணங்க, மேட்டூர் அனல் மின் திட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் சாதனங்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு அனுமதி வழங்கும்படி இந்திய அரசு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

19. மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைப்பதை எதிர்பார்த்து (I) சண்முகா நதி புனல் மின் திட்டம் (30 மெ. வா.), (II) மேல் அமராவதி புனல் மின் திட்டம் (30 மெ. வா.) குறித்த தொடக்கப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்

[1981 பிப்ரவரி 26]

பட்டுள்ளன. தொழில் துட்ப—பொருளாதார காரணங்களினால் இத்திட்டங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருப்பினும், இத்திட்டங்களுக்கான அனுமதி, காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டங்களுக்கான நீர்கோள் பகுதி முழுவதும் தமிழ்நாட்டின் எல்லைக்குள் அமைந்திருப்பதைக் குறிப்பிட்டு, உடனடி அனுமதி வழங்க அரசு வலியுறுத்தியுள்ளது.

20. கல்பாக்கம் அணுமின் நிலையத்தின் முதல் பிரிவு அடுத்த ஆண்டின் மின் உற்பத்தியை தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டும் பணிகளும் 630 மெகாவாட் திறனுள்ள இரண்டாவது அனல்மின் நிலையத்தை நிறுவும் பணியும் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. கல்பாக்கத்தில் 235 மெகா வாட் திறன் கொண்ட இரு பிரிவுகளைக் கூடுதலாக ஏற்படுத்தவேண்டும் எனவும், 210 மெகா வாட் திறன்கொண்ட இரு பிரிவுகளைக் கூடுதலாக ஏற்படுத்துவதன் மூலம் நெய்வேலியில் இரண்டாம் அனல்மின் நிலையத்தின் திறனை 630 மெகா வாட்டிலிருந்து 1,050 மெகாவாட்டுக்கு உயர்த்தவேண்டுமெனவும், திருநெல்வேலி மாவட்டம், கூடங்குளத்தில் இரண்டாம் அணுமின் நிலையம் நிறுவல் வேண்டும் எனவும் மாநில அரசு கருத்து தெரிவித்துள்ளது.

21. 1980-85 ஆம் ஆண்டுக்குரிய ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்குரிய மேலே குறிப்பிடப்பட்ட திட்டங்கள் தவிர, மேலும் சில திட்டங்களையும் மின்வாரியம் சேர்க்கக் கருதியுள்ளது. அத்திட்டங்கள் வருமாறு :—

	மெ. வா.
(I) வட சென்னை அனல் மின் நிலையம்	630
(II) பேசின் பாலத்தில் தற்போதுள்ள மின் உற்பத்தி பிரிவுகளை மாற்றியமைத்தல்.	110
(III) பார்சன் பள்ளத்தாக்கு புனல் மின் திட்டம்	30
(IV) சோழத்தி புழா புனல் மின் திட்டம்	60
(V) பாண்டியாறு-புன்னம்புழா புனல் மின் திட்டம்	150
(V) நெல்லித்துறை புனல் மின் திட்டம்	50
(VII) ஒகேனக்கல் புனல் மின் திட்டம்	250
(VIII) நீராறு நல்லாறு புனல் மின் திட்டம்	155
(IX) துண் நீர் மின் திட்டம் (பைகாரா, கீழ் பவானி, வைகை அணை)	

1981 பிப்ரவரி 26]

மேற்கூறிய திட்டங்களில், ஒகேனக்கல், பாண்டியாறு-புன்னம்புழா, சோழத்தி புழா ஆகிய திட்டங்கள் மாநிலங்களுக்கிடையிலான திட்டங்களாகும். அவற்றுக்கு கருநாடக அல்லது கேரள மாநிலத்தின் இசைவைப் பெற வேண்டியுள்ளது. ஒகேனக்கல் திட்டம் பற்றி 1963 ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு ஆய்வு நடைபெற்று வருகின்றது. கேரள அரசுடன் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டபோதிலும், பாண்டியாறு-புன்னம்புழா திட்டம் 1965 முதற்கொண்டு செயலாக்கப் படாமலுள்ளது. கோயம்புத்தூர் மாவட்ட உழவர்கள், பாண்டியாறு-புன்னம்புழா நீரைக் கிழக்காகத் திருப்பிவிடும்படிக்கோரிய போது, அவ்வாறு திருப்பிட கேரள அரசு விரும்பவில்லை. சோழத்திப்புழா புனல் மின் திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கலாமெனில், இது பாண்டியாறு-புன்னம்புழா திட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு அரசு, விரைவில் உடன்படிக்கை செய்துகொள்வதில் கண்ணும் கருத்துமாய் உள்ளது; விரைவில் உடன்பாடு ஏற்படின், மேலும் காலவிரயமின்றி இத்திட்டங்கள் அனைத்தையும் விரைவில் செயல்படுத்த இயலும். இதுபற்றி கேரள மாநில முதலமைச்சருடன் கலந்தாலோசிக்கும் பொருட்டுத் தமிழ்நாடு மாநில முதலமைச்சர் விரைவில் திருவனந்தபுரம் செல்லவிருக்கிறார்.

22. நான் முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு, மின் சக்தி உற்பத்திக்கு தேவைப்படும் இயற்கைவள வாயில்கள் நம்நாட்டில் மிகவும் குறைவாகவே கிடைக்கின்றன. ஆகவே, மின் சக்தியை வேறுவழியில் பெறுவதற்கு உடனடியாக ஆவன செய்யவேண்டியது அவசியமாகும். கடலில் 3,000 அடி ஆழத்திலுள்ள குளிர்ச்சியான நீருக்கும், மேல்பரப்பிலுள்ள வெப்பமான நீருக்கும் இடையே காணப்படும் வெப்ப வேறுபாட்டை பயன்படுத்தி மின்சக்தியை உற்பத்தி செய்ய இயலுமென்று முன்னேற்றமடைந்துள்ள நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் புலப்படுத்தியுள்ளன. இம்முறையில் மின்சக்தியை உற்பத்தி செய்வதற்குத் தேவைப்படும் பரந்துபட்டதும், இயற்கைவளம் மிக்கதுமான கடற் பரப்பு தமிழ்நாட்டில் உள்ளது. தமிழ்நாட்டின் கடற்பகுதியில், 25 மெகாவாட் திறன்கொண்ட, கடலிலிருந்து அனல் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்யும் நிலையம் ஒன்றை (OTEC) நிறுவும் பொருட்டு துணுக்க ஆய்வு நடத்துவதற்காக மின்வாரியம், மத்திய அரசுக்கு செயற்குறிப்பு ஒன்றை அனுப்பியுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கான செலவு மொத்தத்தையும் மத்திய அரசின் திட்ட வளர்ச்சி மற்றும் ஆராய்ச்சிக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டிலிருந்து மத்திய அரசின் ஒப்புதல் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

23. 1970-80 கால அளவில் தொடக்க ஆண்டுகளில் கிராமப்பகுதிக்கு மின் இணைப்பு வழங்குவதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. ஆயின் மின்சக்தி கொண்டு செல்லும் திட்டத்திற்கு எந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம்

[1981 பிப்ரவரி 26]

கொடுக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. மின் கம்பித் தொடரில் ஏற்பட்ட மின் இழப்பு 1970-71 ஆம் ஆண்டில் 17.20 சதவீதமாக இருந்தது. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் 21.45 சதவீதமாக அதிகரித்தது. அதுமுதற்கொண்டு, இதனைச் சரிப் படுத்தும் பொருட்டு, மின்சக்தியைக் கொண்டு செல்லுதல்-வழங்குதல் திட்டம் முனைப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டது.

கடந்த ஆண்டு 16 புதிய துணைமின் நிலையங்களும் 334 கி.மீ. தொலைவிற்கு கூடுதல் உயரமுத்த மின் கம்பித் தொடர்களும் அமைக்கப்பட்டன. 1980-81 ஆம் ஆண்டில், 35 புதிய துணை மின் நிலையங்களும், 1,200 கி.மீ. தொலைவிற்கு கூடுதல் உயரமுத்த மின் கம்பித் தொடர்களும் அமைக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. மேலும் குறைந்த அளவு வோல்டேஜ் கொண்ட திருவலத்தூர், சேலத்திலும் 25 (MVAR) திறன் கொண்ட ஒரே காலத்தில் இயங்குத்தக்க இரு கன்டென்சர்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. மின் சக்தியைக் கொண்டு செல்வதற்கு 1980-85 ஆம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், 126 புதிய துணை மின் நிலையங்களையும், 4,500 கி.மீ. தொலைவிற்கு கூடுதல் உயரமுத்த மின் கம்பித் தொடர்களையும் அமைக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. மின் கம்பித் தொடரில் ஏற்படும் இழப்பு படிப்படியாக 18.57 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

24. புதிய திட்டங்களைச் செயலாக்குவதிலும், மின் சக்தியைக் கொண்டு செல்லுதல், வழங்குதல் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலும் காலதாமதம் ஏற்பட்டுள்ளது. மூலப்பொருள்கள் கிடைக்காததே புதிய திட்டங்களைச் செயலாக்குவதற்கு முக்கியத் தடையாக உள்ளது.

சிமிட்டியும் உருக்கும் நாடு முழுவதிலும் குறைவாகவே கிடைக்கப் பெறுகின்றன. அலுமினியம் குறைவாகக் கிடைப்பதால், மின் கடத்திகளையும் புனைதமின் கம்பிகளையும் வழங்குவதில் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. மின் இணைப்புக் கொடுப்பதற்குத் தேவையான குறிப்பிட்ட சில அத்தியாவசிய மின் கம்பித் தொடர் சாதனங்களும் குறைவாகவே கிடைக்கப் பெறுகின்றன. எல்லா மாநிலங்களும் மின் வளர்ச்சித் திட்டங்களைப் பெரும் அளவில் தொடங்கியதால், மின் சாதனங்கள் வழங்குவோரிடம் தேவைக் குறிப்புகள் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன; இதன் விளைவாக தரமான சாதனங்களைக் குறிப்பிட்டகால அளவுக்குள் வழங்க இயலவில்லை. நாட்டில் குறைவாக கிடைக்கப்பெறும் அவசியமான நுணுக்கமிருந்த இடு பொருள்களை இறக்குமதி செய்ய அனுமதிக்குமாறு மத்திய அரசு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

1981 பிப்ரவரி 26]

25. மின்சக்தி குறித்த திட்டச் செலவு, படிப்படியாக 1974—75 ஆம் ஆண்டில் 36.27 கோடி ரூபாயிலிருந்து 1980-81 ஆம் ஆண்டில் 176 கோடி ரூபாயாக அதிகரித்துள்ளது. அதன் விவரங்கள் வருமாறு :—

இனம்.	(ரூபாய் கோடியில்.)			
	1974—75 (கணக்கு கள்).	1978—79 (கணக்கு கள்.)	1979—80 (கணக்கு கள்).	1980—81 (வரவு- செலவு திட்ட மதிப் பீடு).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
மின் உற்பத்தி	13.61	70.03	79.78	83.75
மின்சாரத்தைக் கொண்டு செல்லுதல் —வழங்குதல்	13.15	32.96	51.01	70.00
கிராமப்பகுதி மின் இணைப்புத் திட்டங்கள்.	9.35	18.00	26.30	21.50
ஏனையவை	0.16	2.53	1.58	0.40
மொத்தம்	36.27	123.52	158.67	175.65

1980—81 ஆம் ஆண்டில் மூலதனச் செலவு 176 கோடி ரூபாய்; அரசிடமிருந்து கிடைக்கும் கடன் தொகையான 75 கோடி ரூபாய் வெளி அங்காடியிலிருந்து கிடைக்கும் கடன் தொகையான 26.55 கோடி ரூபாய், இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்திடமிருந்து கிடைக்கும் கடன் தொகையான 8.47 கோடி ரூபாய், கிராமப்புற மின் இணைப்புக் கழகத்திடமிருந்து கிடைக்கும் கடன் தொகையான 2.93 கோடி ரூபாய் ஆகியவற்றைக் கொண்டும். எஞ்சியுள்ள தொகையை வாரியத்தின் உள்நிதி வாயில்களிலிருந்தும், வணிக வங்கிகளிடமிருந்தும் பெறுவதன் மூலமும் சரிகட்டப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

26. மின்சார வாரியத்திற்கு 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நிதி இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. 1979—80 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட இழப்பு ரூ. 24.56 கோடி ஆகும். 1980—81 ஆம் ஆண்டில் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில்

[1981 பிப்ரவரி 26]

எதிர்பார்க்கப்படும் இழப்புத் தொகை ரூ. 64.77 கோடி ஆகும். அண்மைக்கால மதிப்பீட்டின்படி, எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற இழப்பு ரூ. 105.37 கோடி ஆகும். மின் உற்பத்தி, மின்சாரத்தைக் கொண்டு செல்லுதல்—வழங்குதல் ஆகிய வற்றில் ஏற்பட்ட அதிக செலவு, மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்கு சலுகை வீதங்களில் மின்சாரம் வழங்குதல், கோளம், நெய்வேலி ஆகியவற்றிடமிருந்து மின்சாரத்தை வாங்குவதில் ஏற்பட்ட அதிக செலவு, எண்ணூர் அனல் மின் நிலையத்திடமிருந்து குறைந்தளவே மின்சக்தி கிடைப்பது போன்றவை இந்த இழப்பிற்கு முக்கிய காரணங்களாகும்.

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில், நிலக்கரி விலை டன் ஒன்றுக்கு (சிங்க ரேணி) ரூ. 82 லிருந்து ரூ. 114 ஆகவும் (இந்திய நிலக்கரி) ரூ. 128 ஆகவும் எரி எண்ணெய் விலை கிலோ லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,017 லிருந்து ரூ. 1,364 ஆகவும் (அண்மையில் இது கி. லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 2,430 ஆக மேலும் உயர்ந்துள்ளது) கடல்வழியே நிலக்கரியைக் கொண்டு வருவதற்கான கட்டணம் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 99 லிருந்து ரூ. 169 ஆக உயர்ந்துள்ளது; இரயில்வே கட்டணம், 1—4—1979 லிருந்து 10 சதவீதமும், 15—7—1980 லிருந்து மேலும் 15 சதவீதமும் உயர்ந்துள்ளது. இந்த அதிகரிப்புச் செலவுகளினால் 1980—81 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 57 கோடி வருவாய்க் கணக்கில் கூடுதலாக செலவாகும்.

1979—80 ஆம் ஆண்டில் சலுகை வீதங்களில் மின்சாரம், வழங்குவதால் ஏற்படுகின்ற இழப்பு, ரூ. 88.70 கோடி என மதிப்பிடப்படுகிறது. இதில் வேளாண்மைப் பிரிவினருக்கு சலுகை வீதக் கட்டணத்தில் மின்சாரம் வழங்கப்படுவதால் ஏற்படும் இழப்பு ரூ. 71.22 கோடி ஆகும். 1977—78 ஆம் ஆண்டில் கேரள அரசு வழங்கிய மின்சாரத்தின் விலை யூனிட் ஒன்றுக்கு ரூ. 12.5 காசாக இருந்தது; அது இப்போது யூனிட் ஒன்றுக்கு 28 காசாக உள்ளது. நெய்வேலியில் எண்ணெய் மூலம் எரியூட்டப் பட்டு உற்பத்தி செய்யப்படும் மின் சக்தியின் விலை யூனிட் ஒன்றுக்கு 42 காசு என இருந்தது; இப்போது யூனிட் ஒன்றுக்கு 77.87 காசாகவும் (ஆயத்தீர்வை உட்பட சுமார் 92 காசு 1 யூனிட்), பழுப்பு நிலக்கரி மூலம் எரியூட்டப்பட்டு உற்பத்தி செய்யப்படும் மின் சக்தியின் விலை யூனிட் ஒன்றுக்கு 14.37 காசு ஆக இருந்து இப்போது யூனிட் ஒன்றுக்கு 19.05 காசாக அதிகரித்துள்ளது. 1980—81 ஆம் ஆண்டில் ஏற்படக்கூடிய கூடுதல் செலவு ரூ. 19.00 கோடி என மதிப்பிடப்படுகிறது; இதில், கேரளத்திடமிருந்து வாங்கும் மின்சாரத்திற்கான கூடுதல் செலவு ரூ. 5 கோடி ஆகும்.

27. மின் கட்டணம் 1974 அக்டோபரில் கடைசியாகப் பொதுவாகத் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. அப்போதிலிருந்து, மின் கட்டணம் அவ்வப்போது தற்காலிகமாக உயர்த்தப்பட்டு வந்துள்ளது; அதன் விளைவாக ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 50.77 கோடி கூடுதல் வருவாய் கிடைத்துள்ளது என்றாலும்,

1981 பிப்ரவரி 26]

வேளாண்மைத் துறைக்குச் சலுகைகள் வழங்கிய காரணத்தால், இக் கால
 அளவில், வருவாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 11.60 கோடி குறைந்தது. 1977-78
 ஆம் ஆண்டில் யூனிட் ஒன்றுக்கு 26.5 காசாக இருந்த ஒட்டு மொத்த
 வசூல் வீதம் 1979-80-ல் 15 சதவீதம் உயர்ந்து யூனிட் ஒன்றுக்கு 30.5 காசு
 ஆகியது. அதே கால அளவில், மின்சார உற்பத்தி, அனுப்புகை பங்கீடு
 ஆகியவற்றுக்கான இடு பொருட்கள் செலவும் 28 சதவீதம் உயர்ந்தது. மின்
 கட்டண அமைப்பைச் சீரமைத்து விரிவான முறையில் திருத்தியமைப்
 பதற்கான பரிவுரைகளைச் செய்ய வேண்டி, அரசு 1980 ஆம் ஆண்டு சூலை
 திங்களில் மின் கட்டண ஆய்வுக் குழு ஒன்றை அமைத்தது.

28. வருவாய் பாக்கியை வசூலிக்க மின்சார வாரியத்திற்கு மிகவும்
 கடினமாக உள்ளது. 31—3—1980 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி ரூ. 44.07 கோடி
 நிலுவையாக இருந்தது. உயர் அழுத்த மின் பயனிட்டாளர்களிடம் ரூ.
 15.41 கோடி நிலுவையாக உள்ளது. இத்தொகையில் 'மால்கோ' நிறுவனம்
 ரூ. 9.43 கோடியும் பிற மாநிலங்கள் ரூ. 2.98 கோடியும், அரசு நிறுவனங்
 களும் உள்ளாட்சி மன்றங்களும் ரூ. 0.96 கோடியும், தேசிய துணி ஆலை
 கழகத்தினால் (என்.டி.சி.) எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நலிவுற்ற ஆலைகள்
 ரூ. 0.37 கோடியும், மின் இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்ட தொழில்
 நிறுவனங்கள் ரூ. 1.00 கோடியும் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. 'மால்கோ'
 நிறுவனத்திடமிருந்து பாக்கித் தொகையை வசூலிக்கும் விவகாரம் உயர்நீதி
 மன்றத்தில் முடிவடையாமல் உள்ளது. வேளாண்மைக் காரியங்கள் உட்பட,
 குறைவழுத்த மின் பயனிட்டாளர்களிடமிருந்து 31—3—1980 ஆம் நாள் நில
 வரப்படி ரூ. 28.66 கோடி வசூலாகாமல் உள்ளது. இவ்வாறு பாக்கித் தொகை
 சேர்ந்து கொண்டே போவது மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலைமையைக்
 கடுமையாகப் பாதித்துள்ளது.

29. மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும் விவசாயிகளில் ஒரு பிரிவினர் மின்
 கட்டணத்தைச் செலுத்தவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்
 அறிவர். இதனால் 1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே மின் கட்டணப் பாக்கி சேர்ந்து
 கொண்டே இருக்கிறது. இப்பிரச்சனைக்கு ஒரு முடிவு காண்பதற்காக பல்வேறு
 விவசாயிகள் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளுடன் 1980 ஆம் ஆண்டு நவம்பர்,
 டிசம்பர் மாதங்களிலும், 1981 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியிலும் பேச்சு வார்த்தைகள்
 நடத்தப்பட்டன. அப்பேச்சு வார்த்தைகளின் முடிவில், ஒரு மாத மின்
 கட்டணத்துடன் ஒரு மாத நிலுவைத் தொகையைச் சேர்த்துக் கட்டுவது
 என்ற வீதத்தில் விவசாயிகள் தங்களுது மின் கட்டணப் பாக்கியைச் செலுத்த
 அனுமதிப்பது என முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இந்த முடிவை, அநேகமாக
 எல்லா விவசாயிகள் சங்கங்களும் வரவேற்றன. நவம்பருக்குப் பிறகு இது

[1981 பிப்ரவரி 26]

வரையில் ரூ. 10.38 கோடி வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. 1980 நவம்பரில் ரூ. 37.60 கோடியாக இருந்த வசூல் பாக்கி, ரூ. 27.22 கோடியாகக் குறைந்துள்ளது. மின் கட்டணம் செலுத்தத் தவறிய வேளாண்மைப் பயனீட்டாளர்களின் எண்ணிக்கையும் 5.63 இலட்சத்திலிருந்து 1.66 இலட்சமாகக் குறைந்துள்ளது.

30. விவசாய மின் இணைப்புகளுக்கான மீட்டர் வாடகை (Meter Rent) 1—7—1980 முதல் ரூ. 4-லிருந்து ரூ. 2 ஆகக் குறைக்கப் பட்டுள்ளது. விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட இந்தச் சலுகையின் காரணமாக வாரியத்திற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 2 கோடி வருவாய் இழப்பு ஏற்படும்.

31. வாரியத்திற்கும் அதன் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையேயான உறவு மிகவும் இணக்கமானதாய் இருந்து வருகிறது. வாரியமும் பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களும் கலந்து பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும் மனநிறைவு தருகின்ற வகையில் ஊதிய வீதங்களும் பணிச் சுமையும் உரியகாலத்தில் திருத்தியமைக்கப்பட்டன.

32. மின் தொழில் அதிக முதலீடு செய்ய வேண்டிய ஒரு தொழிலாகும். மின் உற்பத்தி, அனுப்புகை, பங்கீட்டு அமைப்புகளைப் பராமரித்து சீரமைக்க பெருமளவில் பணம் தேவைப்படுகிறது. சமீப காலத்தில் பொருள்கள், உதிரிபாகங்கள், துணைப்பாகங்கள் ஆகியவற்றின் விலை கணிசமாக உயர்ந்துள்ளது. பெரும்பாலான வழங்கு நிறுவனங்களால் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் பொருள்களை வழங்க முடியவில்லை. இதனால், அனுப்புகை, பங்கீட்டு அமைப்புகளைத் திறமையாகப் பராமரிப்பது பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் விளைவாக பல பகுதிகளில் மின் அழுத்த மாற்றிகளின் சுமைகள் அதிகரித்துள்ளன; வோல்ட்டேஜ் குறைந்து மின் வழங்கலில் குறுக்கீடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

33. மின் சக்தியை அனுப்புவதையும், பங்கீடு செய்வதையும் உரியவாறு பராமரிப்பதற்கு பழைய சாதனங்கள், பழைய மின் கடத்திகள், மின் கம்பிகள் முதலியவற்றிற்குப் பதிலாக புதியனவற்றைப் போட வேண்டியுள்ளது. நிலையான இருப்புகளின் மதிப்பு மீது சுமார் 3 சதவீத அளவில் இப்போது வகை செய்துள்ள தேய்மானச் சேமநிதி, இச்செலவை ஏற்பதற்குத் தேவையான பண வசதிகளை உருவாக்குவதற்கு போதுமானதாக இல்லை. தேய்மானச் சேம நிதிக்கான விதி முறை (Formula) 1948 ஆம் ஆண்டு மின்சாரம் (வழங்கல்) சட்டத்தின் 68 ஆம் பிரிவில் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டு மத்திய அரசினால் முறைப்படுத்தப்படுகிறது. மாநில அரசுக்கு தேய்மான விதிமுறையை நிர்ணயிக்க அதிகாரம் இல்லை. மாநில அரசு, இவ்விதிமுறையை மாற்றுவதன் அவசியத்தை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்க உத்தேசித்துள்ளது.

1981 பிப்ரவரி 26]

34. 1948 ஆம் ஆண்டு மின்சாரம் (வழங்கல்) சட்டத்தின்கீழ் மாநில அரசு, வாரியத்துக்கு அவசியமான கட்டளைகளை பிறப்பிக்க வேண்டிய துறைகள் வரையறுக்கப்பட்டதாகும். இது ஒரு மத்தியச் சட்டமாகும். இச்சட்டம் நாடாளுமன்றத்தின் மூலமாகத்தான் திருத்த இயலும். மின்சார வாரியம், மாநிலத்தில் முக்கியமான பொது பயன்பாட்டு நிறுவனமாதலால், அது உரிய வாறும், திறம்படவும் செயல்படுவதற்கு மாநில அரசும், சட்ட மன்றமும் பொறுப்பு வகிக்கையில் மக்களுக்குத் திருப்திகரமான முறையில் பணி புரிவதற்கு இயலும் வகையில் வேண்டிய மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு நமக்கு சட்டப்படிக்கான அதிகாரங்கள் இல்லை. கடந்த ஆண்டில் புது டில்லியில் நடைபெற்ற மின் சக்தி அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் இந்நிலைமையை நான் எடுத்துக் கூறினேன். இம்முக்கியமான பிரச்சினை குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவிக்கும் கருத்துக்களை மத்திய அரசுக்கு இந்த அரசு தெரிவிக்க இயலும்.

35. தமிழ்நாடு மின் வாரியம், 1948 ஆம் ஆண்டு மின்சார (வழங்கல்) சட்டத்தின் 5 ஆம் பிரிவின்கீழ் 1957 ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. மாநிலத்திற்குத் தேவையான மின் சக்தியை வழங்க ஏற்பாடு செய்வதும், மின் சக்தியைத் திறமையாகவும், சிக்கனமாகவும் அனுப்பி பங்கிடு செய்வதும் இதன் முக்கிய பணிகளாகும். மின்சக்தியின் தேவையும், பயனும், மின்சக்திப் பிரிவின் முக்கியத்துவம் தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவதால், மின்வாரியம் பல்வேறு பொறுப்புகளும் சிக்கலான பிரச்சினைகளும் கொண்ட ஒரு பெரிய நிறுவனமாக வளர்ந்துள்ளது. உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்கவும், மின்சக்தி அனுப்பும் முறையை வலுப்படுத்தவும், பங்கிட்டுப் பணியைச் சீரமைத்து நவீனப்படுத்தவும், பயனீட்டாளர்களுக்கு மின்சக்தியை வழங்க தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் வாரியத்தால் தனித்தனியாகப் போதுமான கவனம் செலுத்த இயலவில்லை. இவ்வரசு, அதிக மின் உற்பத்தி செய்வது குறித்து கணிசமான முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளது. கூடுதலாக 1,400 மெகாவாட் உற்பத்தித்திறனுடன் மின்சக்தி உற்பத்திக்காக 1980-85 ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு ரூ. 1,022 கோடி முதலீடு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதுதவிர, சமூகத்தில் வறிய பிரிவினருக்கும் மின் சக்தியை வழங்க அரசு ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. தற்போதுள்ள நிறுவன அமைப்பு முப்பதாண்டுகளுக்கு முன் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பு தற்போதுள்ள தேவையை ஈடு செய்வதற்குப் போதுமான அளவில் இல்லை. நிர்வாக வகையிலும், பணி வகையிலும் தனித்தனியாகக்கூடிய முறையில் இவ்வமைப்பு மீண்டும் மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும். மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டிய அமைப்பின் நடைமுறைகள் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

36. மின்சார வாரியம் செயல்படுகின்ற விதத்தைச் சீரமைப்பதற்கான கருத்துரைகளைத் தெரிவிக்குமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 26]

மின்வெட்டு குறித்த விவரங்கள்

நாள்.

வீட்டு உபயோகம்.

உயரழுத்த மின்சாரம்
தொழிற்சாலைகள்.

(1)

(2)

(3)

சதவீதம்.

சதவீதம்.

17—6—1972 முதல் .. மின்வெட்டு இல்லை .. தொடர்ச்சி 15
13—7—1972 வரை .. தொடர்ச்சியற்ற 25

14—7—1972 .. மின்வெட்டு நீக்கப்பட்டது.

1—10—1972 முதல் .. 25 சதவீதம் (திங்கள் ஒன்றுக்கு தொடர்ச்சி 155
31—1—1973 வரை .. 1000 யூனிட்களுக்கு மேல்). தொடர்ச்சியற்ற

1—2—1973 முதல் .. 25 சதவீதம் (திங்கள் ஒன்றுக்கு தொடர்ச்சி 25
14—2—1973 வரை .. 100 யூனிட்களுக்கு மேல்). தொடர்ச்சியற்ற 40

15—2—1973 முதல் .. 25 சதவீதம் (100 யூனிட்கு தொடர்ச்சி 75
13—6—1973 வரை .. களுக்கு மேல்; உச்சவரம்பு தொடர்ச்சியற்ற 75
150 யூனிட்கள்).

19—6—1973 முதல் .. 25 சதவீதம் 50
7—7—1973 வரை.

8—7—1973 முதல் .. 25 சதவீதம் 25
16—7—1973 வரை.

17—7—1973 .. மின்வெட்டு நீக்கப்பட்டது ..

1—10—1973 முதல் .. மின்வெட்டு இல்லை (150 தொடர்ச்சி 15
31—3—1974 வரை .. யூனிட்களுக்கு மேல்
இரு மடங்கு கட்டணம்).

1—4—1974 முதல் .. " 30
7—5—1974 வரை.

8—5—1974 முதல் .. " 60
31—5—1974 வரை.

1—6—1974 முதல் .. " 60
4—8—1974 வரை.

5—8—1974 முதல் .. " 40
11—8—1974 வரை.

12—8—1974 முதல் .. " 40
26—8—1974 வரை.

27—8—1974 .. மின்வெட்டு நீக்கப்பட்டது.

1981 பிப்ரவரி 26]

உயரமுத்த
மின்சாரம்
(வணிகம்).குறைவழுத்த
மின்சாரம்
(தொழிற்
சாலைகள்).குறைவழுத்த
மின்சாரம்
(வணிகம்).முக்கிய
மானவை.உயரளவுதேவை
மீதான மின்
வெட்டு.

(4)

(5)

(6)

(7)

(8)

சதவீதம்.
25சதவீதம்.
மின்வெட்டு
இல்லை.சதவீதம்.
மின்வெட்டு
இல்லை.சதவீதம்.
மின்வெட்டு
இல்லை.சதவீதம்.
மின்வெட்டு
இல்லை.

(மின்வெட்டு நீக்கப்பட்டது)

25

25

25

மின்வெட்டு
இல்லை.(1971 செப்டம்பர்
பருக்கும் 1972
செப்டம்பர்
ருக்கு மிடையே
மிக உயர்நிலை

25

25

25

மின்வெட்டு
இல்லை.

ஷே

50

75

25

15

30

50

50

25

10

30

25

25

25

20

30

(மின்வெட்டு நீக்கப்பட்டது).

15

15

15

10

1-9-1971
வருந்து மிக
உயர்நிலை.

30

30

30

30

15

60

60

60

15

15

60

60

60

15

40

40

40

40

15

15

40

40

40

15

15

(மின்வெட்டு நீக்கப்பட்டது.)

[1981 பிப்ரவரி 26]

நாள் மின் வெட்டு குறித்த விவரங்கள் உயாழுத்த மின்சார
வீட்டு உபயோகம் தொழிற்சாலைகள்

(1)

(2)

(3)

(சதவீதத்தில்.)

1—12—1974 முதல் .. மின்வெட்டு இல்லை (250 40
8—1—1975 வரை. யூனிட்களுக்கு மேல்

அபராதத்தெகை வீதத்
தில் கட்டணம் விதிக்கப்பட்டது.)

9—1—1975 முதல் .. 60
3—4—1975 வரை.

4—4—1975 முதல் .. மாதத்திக்கு 200 யூனிட் 75
16—5—1975 வரை. களுக்கு மேல் 40
சதவீதம்
(18—3—1975 விருந்து)

17-5-1975 முதல் 60
31-5-1975 வரை.

1-6-1975 முதல் 40
24-6-1975 வரை. மாதத்துக்கு 250 யூனிட்
களுக்கு மேல் 40

25-6-1975

26-7-1976 முதல் மின்வெட்டு இல்லை. முன்னுரிமை 25
3-4-1977 வரை. ஏனையவை 30

4-4-1977 முதல் மின்வெட்டு இல்லை. முன்னுரிமை 40
30-4-1977 வரை. ஏனையவை 40

1981 பிப்ரவரி 26]

உயரமுத்த மின்சாரம் (வணிகம்)	குறைவமுத்த மின்சாரம் (தொழிற் சாலைகள்)	குறைவமுத்த மின்சாரம் (வணிகம்)	முக்கிய மானவை	உயரளவு தேவை மிதான மின் வெட்டு
(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
40	40	40	15	முக்கியமானவை 15 சதவீதம் ஏனையவை. 30
60	60	60	25	முக்கிய மானவை 20 ஏனையவை 40
75	75	75	பணி 25 தொழிற்சாலை 40	"
60	60 (7-5-1975 லிருந்து).	60	பணி 20 தொழிற்சாலை 30	ஷே
40	40 (15-6-1975 லிருந்து 25).	40	பணி 15 தொழிற்சாலை பணி 25	முக்கியமான பணி 15 முக்கியமான தொழிற்சாலை பணி. 20 ஏனையவை 30
மின் வெட்டு நீக்கப்பட்டது.				
30	39 (24-11-1976 லிருந்து 15).	30	பணி 25 செய்தித்தாள் 25	முக்கிய பணிகள் செய்தித்தாள் கள் 20 முன்னுரிமைத் தொழிற் சாலை. 20 ஏனையவை 40
40	25	30	பணி 30 செய்தித்தாள் 30	முக்கியமான பணிகள் செய்தித் தாள்கள். 30 முன்னுரிமை தொழிற் சாலை 30 ஏனையவை

[1981 பிப்ரவரி - 26]

நாள்

மின் வெட்டு குறித்த விவரங்கள்
வீட்டு உபயாகம்உயரமுத்த மின்சாரம்
தொழிற்சாலைகள்

(1)

(2)

(3)

(சதவீதத்தில்.)

1-5-1977 முதல்
24-5-1977 வரை.

மின்வெட்டு இல்லை.

முன்னுரிமை
ஏனையவை

50

50

25-5-1977 முதல்
31-5-1977 வரை.

மின் வெட்டு இல்லை

முன்னுரிமை
ஏனையவை

25

30

3-6-1977 முதல்
10-6-1977 வரை.

மின்வெட்டு இல்லை.

முன்னுரிமை
ஏனையவை

25

30

1-7-1977

27-3-1979

மின்வெட்டு இல்லை.

முன்னுரிமை
ஏனையவை

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

27-6-79

.. ..

5-2-1979

.. மின்வெட்டு இல்லை

மின்வெட்டு இல்லை

1981 பிப்ரவரி 26]

உயரழுத்த மின்சாரம் (வணிகம்)	குறைவழுத்த மின்சாரம் (தொழிற் சாலைகள்)	குறைவழுத்த மின்சாரம் (வணிகம்)	முக்கிய மானவை	உயரளவு தேவை மீதான மின்சார வெட்டு
-----------------------------------	--	-------------------------------------	------------------	--

(4)

(5)

(6)

(7)

(8)

50

25

30

பணி 30 முக்கியபணிகள் 30
செய்தித்தாள் முன்னுரிமைத்
தொழிற்சாலை 30
25 செய்தித்
தாள்கள். 20
ஏனையவை 40

30

25

30

பணி 25 முன்னுரிமைத்
செய்தித்தாள் தொழிற்சாலை 20
25 முக்கிய பணி
கள். 20
செய்தித்
தாள்கள் 20
ஏனையவை 40

30 மின்வெட்டு
இல்லை.மின்வெட்டு
இல்லை.மின்வெட்டு
இல்லை.முன்னுரிமைத்
தொழிற்சாலை 20

ஏனையவை 40

மின் வெட்டு நீக்கப்பட்டது.

மின்வெட்டு
இல்லை.மின்வெட்டு
இல்லை.மின்வெட்டு
இல்லை.மின்வெட்டு
இல்லை.

தொடர்ந்து
இயங்கும்
தொழிற்
சாலை 15
தொடர்ச்சி
மின்றி இயங்கும்
தொழிற்
சாலை 30

மின்வெட்டு நீக்கப்பட்டது.

மின்வெட்டு
இல்லை.மின்வெட்டு
இல்லை.மின்வெட்டு
இல்லை.மின்வெட்டு
இல்லை.

24

[1981 மார்ச் 26]

(2)

(3)

28—1—1980 மின் வெட்டு இல்லை தொடர்ச்சி 15 சதவீதம்
தொடர்ச்சியற்ற 25 சத
வீதம்

1—3—1980 மின் வெட்டு இல்லை தொடர்ச்சி 30 சதவீதம்
தொடர்ச்சியற்ற 60 சத
வீதம்

7. 1980 மின் வெட்டு இல்லை மின் வெட்டு இல்லை.

1981 பிப்ரவரி 26]

(4)

(5)

(6)

(7)

(8)

பொதுக்
காரிய
(மின்
கட்டணம்)
15 சத
வீதம்

பொதுக்
காரிய
(மின்
கட்டணம்)
30 சத
வீதம்.

மின்வெட்டு
இல்லை.

மின்வெட்டு
இல்லை.

மின்வெட்டு
இல்லை.

உயர் அழுத்த
மின்சாரம்
தொடர்ந்து
இயங்கும்
தொழிற்
சாலைகள்.
30 சதவீதம்
உயர் அழுத்த
மின்சாரம்
தொடர்ச்சி
யின்றி
இயங்கும்
தொழிற்
சாலைகள்
40 சதவீதம்.
உயர் அழுத்த
மின்சாரம்
பொதுக்
காரியம்
(மின் கட்ட
ணம்—)
20 சதவீதம்

மின்வெட்டு
இல்லை.

மின்வெட்டு
இல்லை.

மின்வெட்டு
இல்லை.

மின்வெட்டு
இல்லை.

உயர் அழுத்த
மின்சாரம்
தொடர்ந்து
இயங்கும்
தொழிற்
சாலைகள்
20 சதவீதம்.
உயர் அழுத்த
மின்சாரம்
-தொடர்ச்சி
யின்றி
இயங்கும்
தொழிற்
சாலைகள்
20 சதவீதம்

உயர் அழுத்த
மின்
கட்டணம்-5
20 சதவீதம்.

[1981 பிப்ரவரி 26]

(1)

(2)

(3)

17—7—1980

1—12—1980

.. மின்வெட்டு இல்லை. .. தொடர்ச்சி, தொடர்ச்சி
30 சதவீதம். யற்ற.

1981 பிப்ரவரி 26]

(5) (6) (7) (8) (9)

தேவைப்படும் மின்சார அளவின் மீதான வெட்டு நீக்கப்பட்டது.

மின்வெட்டு
இல்லை.

75 பரித்
திறனும்
அதற்கு
மேலும்!
சேர்க்கப்
பட்ட மின்
சக்தி
கொண்ட
தொழிற்
சாலைகளுக்கு
30 சதவீதம்.

மின்வெட்டு
இல்லை.

மின்வெட்டு
இல்லை.

உயர் அழுத்த
மின்சாரம்
தொடர்ந்து
இயங்கும்
தொழிற்
சாலைகள்,
30 சதவீதம்.

உயர் அழுத்த
மின்சாரம்—
தொடர்ச்சி
மின்றி
இயங்கும்
தொழிற்
சாலைகள்
30 சதவீதம்

[1981 பிப்ரவரி 26]

இணைப்பு

திட்டக் காலங்களில்

விவரங்கள்.	முதலாவது திட்டத்திற்கு முன்பு (1951 மார்ச் திங்கள் 31ஆம் தேதி).	முதலாவது திட்டம் 1951-56.	இரண்டாவது திட்டம் 1956-61.
------------	---	---------------------------------	----------------------------------

(1)	(2)	(3)	(4)
	ரூ.	ரூ.	ரூ.
அ. மின் உற்பத்தி—			
1. நிறுவப்பட்ட திறனளவு (மெகாவாட்டுகளில்).	156	256	571
2. மின் உச்சத் தேவை (மெகாவாட்டுகளில்).	110	172	381
3. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மின்சாரமும் வாங்கப்பட்ட மின்சாரமும் (மில்லியன் யூனிட்களில்).	630	1,053	2,214
இ. மின் அனுப்புதலும் விநியோகத்திலும்—			
1. கூடுதல் உயர் அழுத்த உயர் அழுத்தக் கம்பிகளின் நீளம் (கிலோ மீட்டர்களில்).	6,936	11,479	24,194
2. குறைவு அழுத்தக் கம்பி களின் நீளம் (கிலோ மீட்டர்களில்).	5,728	13,055	35,352
3. கூடுதல் உயர் அழுத்தத் துணை நிலையங்கள்.	31	48	70
4. உயர் அழுத்தத் துணை நிலையங்கள்.	25	41	73
5. மின் பங்கீட்டு நிலையங்கள்	1,591	3,773	10,004
6. மின்சாரம் பயன்படுத்துவோர் எண்ணிக்கை (இலட்சத்தில்).	2.5	4.5	7.7
7. நபர் ஒருவர் பயன்படுத்தும் மின்சாரத்தின் அளவு (யூனிட்களில்).	12	21	60

1981 பிப்ரவரி 26]

I

தமிழ்நாட்டின் மின் வளர்ச்சி.

முன்றாவது திட்டம் 1961-66.	வருடாந்திர திட்டம் (1966-69) மூன்று ஆண்டுகள்.	நான்காவது திட்டம் 1969-74.	ஐந்தாவது திட்டம் 1974-78.	1979-80 தோராயமாக.
----------------------------------	---	----------------------------------	---------------------------------	----------------------

(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.
1,070+	1,070+	1,654+	1,824+	2,119+
*300	*400	*600	*600	*600
717	997	1,207	1,641	1,710
4,041	5,260	6,948	9,453	10,414
39,806	48,336	68,737	72,689	77,126
73,198	1,04,977	1,97,017	2,22,659	2,49,266
98	119	146	174	192
103	114	125	150	163
17,360	22,842	37,453	43,666	48,595
13.6	18.22	27.07	34.00	38.35
92	116	127	157	175

[1981 பிப்ரவரி 26]

இணைப்பு

திட்டக் காலங்களில்

விவரங்கள்.	முதலாவது திட்டத்திற்கு முன்பு (1951 மார்ச் திங்கள் 31-ஆம் தேதி.	முதலாவது திட்டம் 1951-56.	இரண்டாவது திட்டம் 1956-61.
------------	---	---------------------------------	----------------------------------

(1)

(2)

(3)

(4)

உ. கிராம மின் வசதி—

மின் வசதி அளிக்கப்பட்ட
நகரங்கள், கிராமங்கள்.
சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கை

ரூ. 1,813

ரூ. 3,543

ரூ. 18,760

2. மின் வசதி அளிக்கப்பட்ட
அரிசன குடியிருப்புகளின்
எண்ணிக்கை.3. மின் இணைப்பு அளிக்கப்
பட்ட வேளாண்மை விசை
யேற்றங்களின் எண்ணிக்கை.

14,373

32,440

1,17,695

எ. செலவும் வருவாயும்—

1. மூலதனச் செலவு (ரூபாய்
கோடிக்கணக்கில்).

23.82

54.02

133.21

2. மொத்த வருவாய்
(ரூபாய் கோடிக்கணக்கில்).

3.12

5.94

15.82

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 பிப்ரவரி 26]

I

தமிழ்நாட்டின் மின் வளர்ச்சி.

மூன்றாவது திட்டம் 1961-66.	வருடாந்திர திட்டம் (1966-69) மூன்று ஆண்டுகள்.	நான்காவது திட்டம் 1969-74.	ஐந்தாவது திட்டம் 1974-78.	1979-80 தோராயமாக.
----------------------------------	---	----------------------------------	---------------------------------	----------------------

(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.
22,137	31,727	61,072	63,339	63,428
..	6,280	23,768	24,797	25,653
2,56,594	4,10,119	6,81,205	8,05,616	8,87,227
293.28	356.07	552.20	799.09	1,048.45
34.67	50.22	114.28	223.14	245.12

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு—2

திட்டகால செலவு.
(ரூபாய் கோடியில்)

திட்டத்தின் பெயர்.

ஏற்பட்ட செலவு.

1980-81-ம்
ஆண்டுக்
காண
மதிப்பீடு.

1976-77 1977-78 1978-79 1979-80

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

I. உற்பத்தி—

அ. முடிவுற்ற திட்டங்கள்(8)*

இ. தொடர்ந்துவரும் திட்டங்கள்—

1. மேல்கொடுமண்டு 1-ம் நிலை
மேல்கொடுமண்டு 2-ம் நிலை

2. சுருளியாறு

3.69

2.24

0.21

0.18

0.18

0.32

0.26

0.22

0.32

0.17

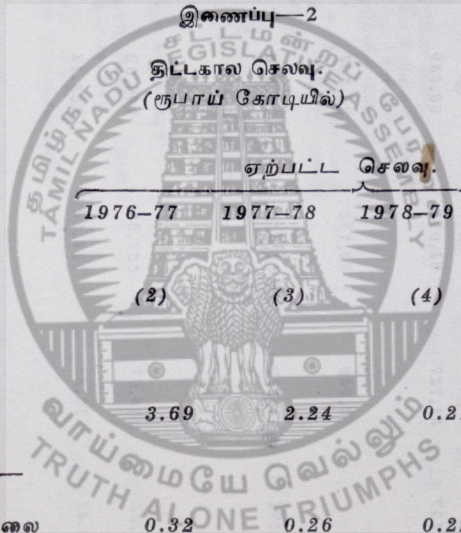
5.64

5.16

3.24

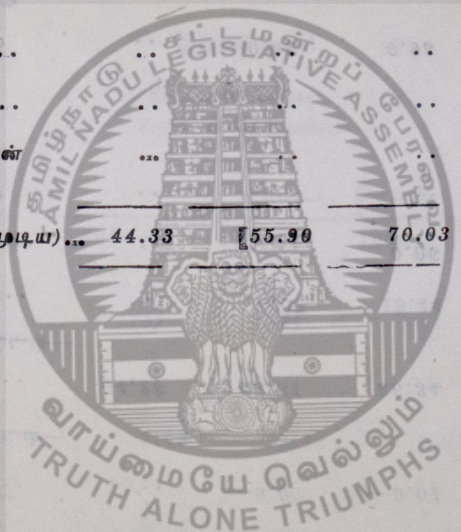
1.61

0.99

3. சேர்வலாறு	0.13	0.43	1.05	1.41	3.16
4. காட்டம்பாறை	—0.88	0.42	12.19	14.52	14.72
5. பாண்டியாறு—புன்னம்புழா	1.15	—0.20	—0.13	—0.25	..
6. நெல்லித்துறை	..	—0.03	—0.01	..	..
7. தூத்துக்குடி அனல்மின் திட்டம்—					
1-ம் நிலை	34.28	42.81	36.34	29.85	10.23
8. தூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டம்—					
2-ம் நிலை	..	4.07	15.44	28.97	24.70
9. கீழ் மேட்டூர்	..	..	0.06	3.17	19.63
10. மேட்டூர் அனல்மின் திட்டம்	..	..	..	..	4.90
உ. மேம்பாடு திட்டங்கள்—					
11. எண்ணூர் மேம்பாடு திட்டம்	..	0.69	0.95	..	..
12. பேசுன்பிரிட்டஜ் மேம்பாடு திட்டம்.	..	0.05	0.47	..	..

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
எ. புதிய திட்டங்கள்—					
13. மேல் அமராவதி					2.50
14. சன்முகா நதி					2.50
15. வட சென்னை அனல்மின் திட்டம்.					0.10
மொத்த உற்பத்தி (அ முதல் எ முடிய)...	44.33	55.90	70.03	79.78	83.75

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
II. மின் அனுப்புதல், பங்கீடு செய்தல்	13.03	19.75	32.96	51.01	70.00	
III. கிராம மின்வசதி	17.86	13.74	18.00	26.30	21.50	
IV. மின் நிறுவனங்களைக் கையகப்படுத்துதல்	..	0.01	2.24	1.31	..	
V. புதிய திட்டங்கள் குறித்து ஆய்வு.	0.19	0.20	0.25	0.23	0.30	
VI. மின்சக்தி குறித்து ஆராய்ச்சிகள் மற்றும் பயிற்சி.	0.04	0.04	0.04	0.04	0.10	
நிகர மொத்தம் ..	75.45	89.64	123.52	158.67	175.65	

- * 1. குந்தா நீர்மின் திட்டம் 3-ம் நிலை, 2. பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு, 3. கோதையாறு, 4. சென்னை அனல்மின் திட்டம் விரிவாக்குதல், 5. எண்ணூர் அனல்மின் நிலையம், 6. எண்ணூர் அனல்மின் நிலையம் விஸ்தரிப்பு, 7. குந்தா 4-ம் நிலை, 8. நடுவட்டம் திருப்புதல் திட்டம்.

[1981 பிப்ரவரி 26]

வரைவு 6-வது திட்டச் (1980-85)

மின் திட்டங்கள்.

இடம்
(மாவட்டம்).பயன்
மெ.வா./
எம்.யூ.மதிப்பிடப்
பட்டுள்ள
செலவு
(கோடி
ரூபாய்)

(1)

(2)

(3)

(4)

1. உற்பத்தி

அ. முடிவுற்ற திட்டங்கள்

இ. ஒப்புதல் பெற்று மற்றும்
நடைபெறும் திட்டங்கள்.1. எண்ணூர் அனல் மின் நிலை செங்கல்பட்டு
நிலையம் மேம்பாடு திட்டம்.

18.04

2. பேசின் பிரிட்ஜ் அனல் மின் சென்னை
நிலையம் மேம்பாடு திட்டம்.

0.80

3. தூத்துக்குடி அனல் மின் திருநெல்வேலி
நிலையம் 1-ம் நிலை.420/
2,200

178.00

4. 2-ம் நிலை

210/
1,100

85.00

5. சுருளியாறு (நீ)

மதுரை

35/114

26.62

6. மேல்கொடுமண்டு மற்றும் நீலகிரி
லோன் பள்ளத்தாக்கு
திருப்புதல் 1 மற்றும் 2-ம்
நிலைகள் (நீ).27
(11+16)

1.48

7. சேர்வலாறு (நீ)

திருநெல்வேலி

20/75

21.57

8. காதம்பாறை (நீ)

கோயம்புத்தூர்

400/79

103.39

9. பாண்டியாறு—புன்னம்புழா
(நீ)

நீலகிரி

150/391

100.00

10. நெல்லித்துறை (நீ)

கோயம்புத்தூர்

50/109

20.77

11. கீழ்மேட்டூர் (நீ)

சேலம்

120/537

89.71

பெரியார்.

1981 பிப்ரவரி 26]

செயற் குறிப்புகள் (மின்சாரம்)

இலக்கு
ஆண்டு.6-வது
திட்டத்தில்
கிடைக்கும்
பயன்கள்.6-வது
திட்டத்திற்கு
அப்பால்
கிடைக்கும்
பயன்கள்.

மெ.வா./எம்.யூ.

6-வது
திட்டத்தில்
ஒதுக்கீட்டின்
மதிப்பீடு
(80-85).

கருத்துரை.

(5)

(6)

(7)

(8)

(9)

80-81

210/1,100

17.93

81-82

210/1,100

36.53

80-81

..15

0.39

83-84

20/75

16.43

83-84

400/79

71.41

86-87

..

150/391

69.09

86-87

..

50/109

19.65

83-84

90/403

30/134

86.02

4.17

18.04

0.80

திருப்திகரமான
செயல்திறன் எதிர்
பார்க்கப்படுகிறது.திருப்திகரமான
செயல்திறன் எதிர்
பார்க்கப்படுகிறது.210 மெகாவாட்
முதல் பிரிவு 7/79ல்
துவக்கப்பட்டது.8/78-ல் துவக்கப்
பட்டது. நிலுவை
யிலுள்ள பணி
களுக்கு ஒதுக்கீடு.முதல் நிலை 77-ல்
முடிக்கப்பட்டது.
2-ம் நிலை 5/80-ல்
முடிக்கப்பட்டது.கேரள மாநிலத்தின்
ஒப்புதல் எதிர்
பார்க்கப்படுகிறது.

ஷே

[1981 பிப்ரவரி 26]

வரைவு 6-வது திட்டச் (1980-85)

மின் திட்டங்கள்.

இடம்
(மாவட்டம்).பயன்
மெ. வா./
எம்.யூ.மதிப்பிடப்
பட்டுள்ள
செலவு
(கோடி
ரூபாய்).

(1)	(2)	(3)	(4)
2. குந்தா 5-ம் நிலை கூடுதல் நீலகிரி திட்டம் (நீ).		20/36	5.03
13. மேட்டூர் அனல் மின்திட்டம் பகுதி மொத்தம் (அ-இ)	சேலம்	420/2,247 1,845/6,915	189.70 840.11
உ. ஒப்புதல் எதிர்ப்பார்த்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட திட்டங்கள்.			
1. மேல் அமராவதி (நீ)	மதுரை	30/104	15.78
2. சண்முகாநதி (நீ)	மதுரை	30/125	20.51
3. பார்சன் பள்ளத்தாக்கு (நீ)	நீலகிரி	30/53	11.56
பகுதி மொத்தம் (உ)		90/282	47.85
எ. புதிய திட்டங்கள்.			
1. வட சென்னை அனல் மின் நிலையம்.	செங்கல்பட்டு	630/3,370	273.37
2. பேசின் பிரிட்டஜ் அனல் மின் நிலையம் (மாற்றம்).	சென்னை	110/550	53.56
3. சோழாத்திப்புழா (நீ) **	நீலகிரி	60/225	23.40
4. சின்னார் - சித்தார் திருப்பு தல் திட்டம் (நீ).	கோயம்புத்தூர்	.. /19	1.15
5. பைக்காரா (மிகச் சிறிய மின் திட்டம்.)	நீர் நீலகிரி	2/10	1.5
6. கீழ் பவானி (மிகச் சிறிய மின் திட்டம்.)	நீர் கோயம்புத்தூர்	8/39	5.78
7. வைகை அணை (மிகச் சிறிய நீர் மின் திட்டம்.)	மதுரை	6/24	3.76
ஹொகனேக்கல் (நீ)**	தர்மபுரி	250/864	75.00

1981 பிப்ரவரி 26]

செயற் குறிப்புகள் (மின்சாரம்).

இலக்கு ஆண்டு.	6-வது திட்டத்தில் கிடைக்கும் பயன்கள்.	6-வது திட்டத்திற்கு அப்பால் கிடைக்கும் பயன்கள், மெ.வா/எம்.யூ	6-வது திட்டத்தில் ஒதுக்கீட்டின் மதிப்பீடு (80-85).	கருத்துரை.
(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
84-85	20.36	..	5.03	..
84-85	210/1,123	210/1,124	161.30	..
	1160.3932	440/1,758	510.15	..
85-86	..	30/104	15.36	..
85-86	..	30/125	20.09	..
85-86	..	30/53	10.50	..
..	..	90/282	45.95	..
89-90	..	630/3,370	..	திட்ட அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது.
86-87	..	110/550	41.33	மத்திய மின் சக்திக் குழு மற்றும் திட்டக் குழுவின் ஒப்பு தல் எதிர்ப்பார்க்க கப்படுகிறது. VI
86-87	..	60/225	20.00	ஷே
83-84	19	..	1.15	ஷே
85-86	..	2/10	1.30	ஷே
85-86	..	8/30	5.00	ஷே
85-86	..	6/24	3.20	ஷே
..	..	250/304	22.50	மத்திய நீர் மின் திட்டக் கழகத்தினால் செயல்படுத்த ஆலோசனை உள்ளது.

[1981 பிப்ரவரி 26]

வரைவு 6-வது திட்டச் (1980—85)

மின்திட்டங்கள்

இடம்
(மாவட்டம்).பயன்
மெ.வா./
எம்.யூ.மதிப்பிட்ட
பட்டுள்ள
செலவு
(கோடி
ரூபாய்)

(1)

(2)

(3)

(4)

ஐ. முன் நடவடிக்கை

I. நீரார் நல்லார் (நீ) மாக்கடல் வெப்பசக்தி மின்சக்தி மற்றும் இதர திட்டங்கள்	கோயம்புத்தூர்	155/373	18.33
பகுதி மொத்தம் (எ+ஐ)	..	1221/5474	455.86
மொத்த உற்பத்தி (அ முதல் ஐ முடிய).	..	3156/12671	1,343.82
ஓ மத்திய அரசுத் திட்டம் ..	..	..	..
II கல்பாக்கம் அணுமின் திட்டம்	செங்கல்பட்டு	470/2600	..
2 நெய்வேலி 2-வது சுரங்கம் ..	தென்ஆற்காடு	630/2709	..
பகுதி மொத்தம் (ஓ) ..	..	1100/5300	..
மொத்தம் (அ முதல் ஓ முடிய).	..	4256/17971	1,343.82
III மின் அணுப்புதல் பங்கீடு செய்தல் ..	..	..	..
III கிராம மின் வசதி ..	..	..	..
IV மற்றவை ..	..	..	..
(அ) புதிய திட்டங்கள் குறித்த ஆய்வு ..	..	..	..
(ஆ) மின் சக்தி குறித்து ஆராய்ச்சிகள் மற்றும் பயிற்சிகள் ..	..	..	..
பகுதி மொத்தம் IV ..	..	..	..
(நிகர மொத்தம் IV முதல் 5 முடிய).	..	4256/17971	1,343.82

1981 பிப்ரவரி 26]

செயற் குறிப்புகள் (மின்சாரம்).

இலக்கு
ஆண்டு.6-வது
திட்டத்தில்
கிடைக்கும்
பயன்கள்.6-வது
திட்டத்திற்கு
அப்பால்
கிடைக்கும்
பயன்கள்
மெ.வா./எம்.யூ.
6-வது
திட்டத்திற்கு
ஒதுக்கீட்டின்
மதிப்பீடு
(80-85)

கருத்துரை.

(5)

(6)

(7)

(8)

(9)

..	..	155/373	80.00	திட்ட அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது
/19		1221/5455	174.48	
..	1160/3951	1751/7495	730.58	
1981-82	470/2600	..	..	
1984-85	630/*2700	..	..	
..	1100/5300	..	..	
..	2260/9251	1751/7495	730.58	
..	..	..	407.00	
..	..	..	170.00	
..	..	..	1.56	
..	..	..	..	
..	..	..	9.00	
..	..	..	10.56	
..	2260/9251	1751/7495	1,318.14	

(நீ) — நீர் மின் திட்டங்கள்

*தமிழ்நாட்டிற்கு ஒதுக்கீடு

*செலவும் பயனும், தமிழ்நாடு மற்றும் கேரள மாநிலங்கள் பகிர்ந்து
கொள்ளும்.உ-ல் உள்ள வட சென்னை அனல் மின் நிலையத்திற்காக முன் நடவடிக்கை
ஐ-ல் உள்ள முதல் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

